

**DİJİTAL PLATFORMLARDA FLÖRT EDEN BELİREN YETİŞKİNLERİN
İLİŞKİ DOYUMUNUN VE YALNIZLIK ALGISININ BAĞLANMA
STİLLERİNE GÖRE İNCELENMESİ**

Gülşah Nurgül HAN ÇELİK
201104105

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Psikoloji Anabilim Dalı
Psikoloji Tezli Yüksek Lisans Programı
Danışman: Dr. Öğr. Üyesi Nesteren GAZİOĞLU

İstanbul
T.C. Maltepe Üniversitesi
Lisansüstü Eğitim Enstitüsü
Mayıs, 2023

**DİJİTAL PLATFORMLARDA FLÖRT EDEN BELİREN YETİŞKİNLERİN
İLİŞKİ DOYUMUNUN VE YALNIZLIK ALGISININ BAĞLANMA
STİLLERİNE GÖRE İNCELENMESİ**

Gülşah Nurgül HAN ÇELİK
201104105

Orcid: 0000-0001-5442-3517

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Psikoloji Anabilim Dalı
Psikoloji Tezli Yüksek Lisans Programı
Danışman: Dr. Öğr. Üyesi Nesteren GAZİOĞLU

İstanbul
T.C. Maltepe Üniversitesi
Lisansüstü Eğitim Enstitüsü
Mayıs, 2023

JÜRİ VE ENSTİTÜ ONAYI

Bu belge, Yükseköğretim Kurulu tarafından 19.01.2021 tarihli “Lisansüstü Tezlerin Elektronik Ortamda Toplanması, Düzenlenmesi ve Erişime Açılmasına İlişkin Yönerge” ile bildirilen 6698 Sayılı Kişisel Verilerin Korunması Kanunu kapsamında gizlenmiştir.

ETİK İLKE VE KURALLARA UYUM BEYANI

Bu belge, Yükseköğretim Kurulu tarafından 19.01.2021 tarihli “Lisansüstü Tezlerin Elektronik Ortamda Toplanması, Düzenlenmesi ve Erişime Açılmasına İlişkin Yönerge” ile bildirilen 6698 Sayılı Kişisel Verilerin Korunması Kanunu kapsamında gizlenmiştir.

TEŞEKKÜR

Lisans ve yüksek lisans eğitimim boyunca, mesleki ve sosyal hayatımda hep yol gösterici ve kapsayıcılığıyla bu süreçte ilerlememde destekleyici olan değerli tez danışmanım Psk. Dr. Nesteren Gazioğlu'na, tez savunma jürisinde olmayı kabul eden değerli Doç. Dr. Ferzan Curun ve değerli Dr. Öğr. Üyesi Ayşenur Aktaş'a,

Zaman zaman düşüş ve yükseliş yaşadığım anlarda desteğini hep hissettiren, bu süreçte hep cesaretlendiren canım annem Gülsen'e, canım babam İbrahim'e, canım ağabeyim İhsan'a, canım ablam Cansu'ya, müjdesiyle bütün ailemizi heyecanlandıran canım Talya'ya, sağladıkları motivasyonları için Mukaddes anneye, Osman babaya ve Mustafa'ya,

Benimle birlikte öğrenen, çabalayan, uykusuz kalan ve hep cesaretlenmemi sağlayarak bu süreci tamamlamamda desteğini hiç eksik etmeyen canım eşim Eyüp'e çok teşekkür ederim.

Her biriniz iyi ki varsınız.

Gülşah Nurgül HAN ÇELİK

Mayıs, 2023

ÖZET

DİJİTAL PLATFORMLARDA FLÖRT EDEN BELİREN YETİŞKİNLERİN İLİŞKİ DOYUMUNUN VE YALNIZLIK ALGISININ BAĞLANMA STİLLERİNE GÖRE İNCELENMESİ

Gülşah Nurgül Han Çelik

Yüksek Lisans Tezi

Psikoloji Anabilim Dalı Adı

Psikoloji Tezli Yüksek Lisans Programı

Danışman: Dr. Öğr. Üyesi Nesteren Gazioğlu

Maltepe Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, 2023

Mevcut çalışmada dijital platformlarda flört eden beliren yetişkinlerin ilişki doyumu ve yalnızlık algısı bağlanma stillerine göre incelenmiştir. Araştırmaya yaşları 18-25 aralığında olan 458 katılımcı dahil edilmiştir. Araştırmanın verileri Kişisel Bilgi Formu, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri-II, İlişki Doyumu Ölçeği ve UCLA Yalnızlık Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Katılımcılara ait demografik, sosyal medya kullanımı ve dijital flört kullanımı üzerine betimsel özelliklere bakılmıştır. Korelasyon analizleri sonuçlarına göre kadın ve erkek katılımcıların ilişki doyumu ile yalnızlık algısı ve bağlanma stillerinin kaygı alt boyutu ve kaçınma alt boyutu arasında negatif yönde anlamlı ilişki olduğu bulunmuştur. Öte yandan, kadın ve erkek katılımcıların yalnızlık algısı ile bağlanma stillerinin kaygı alt boyutu ve kaçınma alt boyutu arasında pozitif yönde anlamlı ilişki olduğu bulunmuştur. Bağımsız gruplar t testi sonuçlarına göre ilişki doyumu, yalnızlık algısı, kaygılı bağlanma stili ve kaçınmacı bağlanma stiline cinsiyet değişkenine göre farklılaşma olmadığı görülmüştür. Erkek katılımcıların ilişki doyumu ölçeği puanları kadın katılımcılara göre anlamlı olarak daha yüksek olduğu, ayrıca kadın katılımcıların yalnızlık puanları, kaygı alt boyutu puanları ve kaçınma alt boyutu puanları erkek katılımcılara göre anlamlı olarak daha yüksek olduğu görülmüştür. Araştırmanın bulguları, literatür ile değerlendirilmiş, çalışmanın sınırlılıkları ve alanyazına katkısı belirlenmiş, gelecek çalışmalar için öneriler sunulmuştur.

Anahtar Sözcükler: Beliren yetişkinlik, dijital flört, bağlanma stilleri, ilişki doyumu, yalnızlık

ABSTRACT

AN INVESTIGATION OF RELATIONSHIP SATISFACTION AND PERCEPTION OF LONELINESS ACCORDING TO ATTACHMENT STYLES OF EMERGING ADULTS DATING ON DIGITAL PLATFORMS

Gülşah Nurgül Han Çelik

Master Thesis

Department of Psychology

Psychology Thesis Master's Programme

Thesis Advisor: Asst. Prof. Nesteren Gazioğlu

Maltepe University Graduate School, 2023

The current study investigated relationship satisfaction and perception of loneliness according to attachment styles of emerging adults dating on digital platforms. Based on this objective, 458 participants aged 18-25 were included in the study. For data collection, Demographic Information Form, The Experiences in Close Relationships Inventory-II, The Relationship Satisfaction Scale and The UCLA Loneliness Scale. According to the results of the correlation analysis, it was found that there was a significant negative relationship between the relationship satisfaction of the female and male participants, the perception of loneliness, and the anxiety sub-dimension and avoidance sub-dimension of attachment styles. On the other hand, it was found that there was a positive and significant relationship between the perception of loneliness and the anxiety sub-dimension and avoidance sub-dimension of attachment styles of male and female participants. According to the independent group's t-test results, it was observed that there was no difference in relationship satisfaction, perception of loneliness, anxious attachment style and avoidant attachment style according to gender. It was seen that male participants' relationship satisfaction scale scores were significantly higher than female participants, and female participants' loneliness scores, anxiety sub-dimension scores and avoidance sub-dimension scores were significantly higher than male participants. The study's findings were evaluated with the literature, the study's limitations and its contribution to the literature were determined, and suggestions for future studies were presented.

Keywords: Emerging adulthood, digital dating, attachment styles, relationship satisfaction, loneliness

İÇİNDEKİLER

JÜRİ VE ENSTİTÜ ONAYI	ii
ETİK İLKE VE KURALLARA UYUM BEYANI	iii
TEŞEKKÜR.....	iv
ÖZET	v
ABSTRACT.....	vi
İÇİNDEKİLER	vii
TABLolar LİSTESİ.....	ix
KISALTMALAR.....	xi
1. GİRİŞ	1
1.1 Problem	1
1.2 Amaç	7
1.3 Önem	9
1.4 Varsayımlar	12
1.5 Sınırlılıklar	13
1.6 Tanımlar	13
2. GENEL BİLGİLER	14
3. YÖNTEM	36
3.1 Araştırma Modeli	36
3.2 Evren ve Örneklem	36
3.3 Veri Toplama Araçları	37
3.4 Verilerin Çözümlemesi ve Yorumlanması.....	40
4. BULGULAR VE TARTIŞMA.....	42
4.1 Bulgular.....	42
4.2 Tartışma.....	65

5. SONUÇ ve ÖNERİLER	77
KAYNAKLAR	78
EKLER.....	118
Ek 1: Bilgilendirilmiş Onam Formu	118
Ek 2: Kişisel Bilgi Formu	119
Ek 3: İlişki Doyumu Ölçeği	123
Ek 4: UCLA Yalnızlık Ölçeği	124
Ek 5: Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri - II Ölçeği	125
Ek 6: Ölçek İzinleri.....	126
ÖZGEÇMİŞ	127

TABLÖLER LİSTESİ

Tablo 1. Katılımcılara Ait Demografik Özellikler	37
Tablo 2. Ölçeklere İlişkin Betimsel Özellikler	40
Tablo 3. Araştırmada Kullanılan Ölçeklere Ait Çarpıklık ve Basıklık Değerleri.....	42
Tablo 4. Katılımcılara Ait Sosyal Medya Kullanımı Üzerine Betimsel Özellikler	43
Tablo 5. Katılımcılara Ait Dijital Flört Kullanımı Üzerine Betimsel Özellikler	45
Tablo 6. Dijital Flört Eden ve Etmeyen Katılımcılara Ait Demografik Özellikler.....	48
Tablo 7. Dijital Flört Eden ve Etmeyen Katılımcılara Ait Sosyal Medya Kullanımı Üzerine Betimsel Özellikler.....	49
Tablo 8. Katılımcıların İlişki Doyumu, Yalnızlık Algısı ve Bağlanma Stilleri Arasındaki İlişkilere Yönelik Pearson Korelasyonları	54
Tablo 9. Katılımcıların Cinsiyet Değişkenine İlişkin Bağımsız Gruplar T Testi Sonuçları	55
Tablo 10. Katılımcıların İlişki Doyumu, Yalnızlık ve Bağlanma Puanlarının Dijital Flört Eden ve Etmeyen Açısından Bağımsız Gruplar T Testi Analiz Değerleri	56
Tablo 11. Katılımcıların İlişki Doyum Düzeylerinin Medeni Duruma göre Farklılaşp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Kruskal Wallis H Testi Sonuçları	57
Tablo 12. Katılımcıların İlişki Doyum Düzeylerinin Yaş Değişkenine göre Farklılaşp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Kruskal Wallis H Testi Sonuçları	58
Tablo 13. Dijital Flört Eden Katılımcıların İlişki Doyum Düzeylerinin Sosyal Medya Kullanım Süresine göre Farklılaşp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Kruskal Wallis H Testi Sonuçları.....	599

Tablo 14. Dijital Flört Etmeyen Katılımcıların İlişki Doyum Düzeylerinin Sosyal Medya Kullanım Süresine göre Farklılaşp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Kruskal Wallis H Testi Sonuçları.....	59
Tablo 15. Dijital Flört Eden Katılımcıların Yalnızlık Puanlarının Sosyal Medya Kullanım Süresine göre Farklılaşp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Kruskal Wallis H Testi Sonuçları	60
Tablo 16. Katılımcıların İlişki Doyumu Puanlarının Sosyal Medya Kullanım Zamanına Göre Farklılaşp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Kruskal Wallis H Testi Sonuçları	60
Tablo 17. Dijital Flört Etmeyen Katılımcıların Yalnızlık Düzeylerinin Sosyal Medya Kullanım Süresine göre Farklılaşp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Kruskal Wallis H Testi Sonuçları.....	611
Tablo 18. Katılımcıların Yalnızlık Düzeylerinin Sosyal Medya Kullanım Süresine göre Farklılaşp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Kruskal Wallis H Testi Sonuçları	622
Tablo 19. Dijital Flört Eden ve Etmeyen Katılımcıların Kullandıkları Sosyal Medya Uygulamalar Arasındaki Ki Kare Testi Sonuçları	62
Tablo 20. Dijital Flört Eden ile Dijital Flört Etmeyen Katılımcıların İlişki Doyumu Puanlarının Farklılaşp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) Sonuçları	63
Tablo 21. Dijital Flört Eden ile Dijital Flört Etmeyen Katılımcıların Yalnızlık Puanlarının Farklılaşp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) Sonuçları	644
Tablo 22. Dijital Flört Eden ile Dijital Flört Etmeyen Katılımcıların Bağlanma Stili Puanlarının Farklılaşp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) Sonuçları	655

KISALTMALAR

İDÖ	: İlişki Doyum Ölçeği
UCLA-YÖ	: UCLA Yalnızlık Ölçeği
YİYE-II	: Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri - II
YİYE-II Kaçınma	: Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri - II Kaçınma (alt boyutu)
YİYE-II Kaygı	: Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri - II Kaygı (alt bo

1. GİRİŞ

1.1 Problem

Arnett (2000), beliren yetişkinlik dönemini, 18 ile 25 yaşları arasındaki dönemin ne ergenlik ne de genç yetişkinlik olduğunu, teorik olarak her ikisinden de farklı olduğunu savunmaktadır. Çocukluk ve ergenliğin getirmiş olduğu bağımlılıkları bırakan, yetişkinlik dönemindeki sorumluluklara henüz girmemiş olan beliren yetişkinler, aşk, iş ve dünya görüşleri gibi çeşitli olası yaşam yönlerini keşfetmektedir. Birey için değişim ve keşifle karakterize edilen, yaşam olasılıklarını inceledikleri ve aşk, iş ve dünya görüşlerinde kalıcı seçimlere ulaştıkları bir dönemdir (Arnett, 2000). Bu dönemin, kimlik keşifleri, istikrarsızlık, kendine odaklı olma, ergenlik ile yetişkinlik arasında kalmış hissetme ve olasılıkların olması ayırt edici özellikleridir (Arnett, 2004).

Beliren yetişkinlik dönemi, Erikson'ın (1968) psikososyal gelişim evrelerine göre, “yakınlığa karşı yalıtılmışlık” evresine denk gelmektedir (Atak, Tatlı, Çokamay, Büyükpabuşçu ve Çok, 2016). Bu evrede bireyin yakın ilişkiler geliştirme özelliği belirgin hale gelmekte, yakınlık, romantik ve platonik ilişkileri içermektedir. Birey, ilk olarak kimlik duygusunu geliştirir ve sonrasında başarılı yakın ilişkiler kurmak için bu kimliği başkalarıyla paylaşmaya başlamaktadır (Seyd ve McLean, 2017). Beliren yetişkinlik döneminde bireyler, romantik ilişki kurmaya ve kurulan bu ilişkiyi sürdürmeye çalışmaktadır (Karatatar ve Cihan, 2019). Whitton ve Kuryluk (2012), yetişkinlere yönelik araştırmaları genişletmek amacıyla, beliren yetişkinlik dönemindeki bireylerle romantik ilişki doyumu ve depresif belirtiler arasındaki ilişkiyi incelemek için çalışma yapmışlardır. Çalışma sonucuna göre, kadın katılımcıların partnerlerine duygusal olarak bağlılık duyduklarında depresif belirtiler ile ilişki doyumu arasındaki ilişkide düzenleyici etkide olduğu vurgulanmaktadır. Karatatar ve Cihan (2019), bireyin kişilik özellikleri ve romantik ilişki doyumu üzerinde, ebeveynlik tarzlarının etkili olduğunu belirtmektedir. Ek olarak, ebeveynlerden algılanan yakınlık ve ilgi hissi, beliren yetişkinlerin duygusal değişimlerini azalttığından ve ilişki doyumunu arttırdığından bahsetmektedir. Beliren yetişkinlik dönemindeki sosyal ve duygusal değişimlerin olması,

bu dönemdeki bireylerin romantik ilişkilerin gelişiminde önemli bir yere sahiptir (Eryılmaz ve Ercan, 2010).

İnsan yaşamı boyunca başkalarıyla iletişim ve sosyal bağlar kurmaya, bu bağları da hayatı boyunca devam ettirmeye ihtiyaç duymaktadır (Aziz, Chaudhary ve Ali, 2021). İlişki doyumu, bireyin ilişkisine yönelik genel doyum düzeyi olarak tanımlanmaktadır (Mattson, Rogge, Johnson, Davidson ve Fincham, 2012). Bireyler, romantik yaklaşmayı ergenlik döneminde yaşamaya başlasalar da beliren yetişkinlik döneminde yetişkinlik rollerini sağlayabilmek için kurulan romantik ilişkiler ergenlik döneminde kurulandan farklıdır (Karatatar ve Cihan, 2019). Fincham ve Cui (2011), romantik ilişkilerin beliren yetişkinlikteki önemine dair üç nedeni belirtmiştir: İlk olarak, romantik ilişkilerin sürdürülmesi, beliren yetişkinlerin hayatındaki önemli gelişimsel görevlerdir ve bu nedenle ileriki yaşamlarında uzun vadeli etkilere sahiptir. İkinci olarak, gençlerin iyi oluşu ve davranışsal uyumu dikkate alındığında, romantik ilişkiler etkili olabilir. Üçüncü olarak, genç yetişkinlikteki ilişkiler, ileriki yaşamlarında evlilikleri için öngörebilir olabilir. Ercan ve Hacıoğlu'nun (2021) beliren yetişkinlerle yapmış olduğu çalışmada ilişki inançlarının yakın ilişkilerinde algıladıkları doyum düzeyi ile olumlu yönde ilişkisi olduğu belirtilmiştir. Bireyin ilişki doyumunda kendilik algısının anlamlı yordadığı, ancak ilişki inançlarının ilişki doyumlarını olumsuz yönde yordadığı bulunmuştur. Partnerler ilişkilerinde sorun yaşadıklarında gösterilen iletişimsel tepki türlerinin ilişki inançlarından dolayı ilişki doyumunu etkilemektedir (Metts ve Cupach, 1990). Simpson ve Rholes (2017), yetişkin romantik bağlanma eğilimleri olan bireylerin, kendileri veya romantik partnerleriyle karşılaştıkları stres durumlarında nasıl düşündükleri, hissettikleri ve davrandıkları hakkındaki teori ve araştırmaları tartışmıştır. İnceledikleri araştırmalar doğrultusunda, yüksek kaçınmacı ve kaygılı bireyler, partnerlerine ya da ilişkilerine bağımlı olduklarında veya bağlı olan partnerlerle ilişkide olduklarında, güvensiz bağlanma stillerine uygun olarak daha az düşünmeye, hissetmeye ve davranmaya eğilimli olduklarını belirtilmektedir. Ek olarak, partnerleriyle stresli etkileşimlerde bulunduklarında, bu bireylerin, romantik partnerleri bağlanmayla ilgili endişelerini duygusal ve davranışsal olarak düzenlediğinde güvensiz bağlanma stilinde tepki verme olasılıkları daha düşük olduğundan, güvensiz bağlanma stiline sahip partnerlerin daha az olumsuz duygulanım yaşamasına ve davranmasına neden olduğundan bahsedilmektedir. Sisi, Jinfeng, Lili ve Jianxin'ın (2021) çalışmasının

sonuçlarına göre, hem kaygılı bağlanma düzeyinin yüksek olması hem de kaçınmacı bağlanma düzeyinin yüksek olması, düşük ilişki doyumu ile ilişkili olduğunu göstermiştir. Ek olarak, benlik saygısı, güvensiz bağlanma stili ve ilişki doyumu arasındaki ilişkiye aracılık ettiği bulunmuştur. Bireylerin birincil bakım verenleri ile kurdukları duygusal bağlanma stilineki farklılıkların, yetişkinlik dönemindeki bireylerin romantik bağlanma stillerinin belirleyici özellikleri arasında yer almaktadır (Hazan ve Shaver, 1987.)

Bağlanma kavramı, bireylerin hayatlarındaki önemli olarak gördükleri kişilere karşı geliştirdikleri duygusal bağlar olarak tanımlanmaktadır (Bowlby, 1969; aktaran Çelebi ve Odacı, 2018). Mary Ainsworth (1979), bebeğin ve bakım verenin arasındaki bağlanma düzeyini anlayabilmek için bir deney çalışması yapmıştır. Deneyde bebeklerin verdikleri tepkilerin incelenmesi ile bağlanma stilleri incelenmiştir. Ainsworth bu inceleme sonucunda bebeğin bakım vereniyle güvenli bağlanma, kararsız bağlanma ve kaçınmacı bağlanma olmak üzere üç bağlanma stili olduğunu belirtmiştir (Ainsworth ve Bowlby, 1991:340; aktaran Karakuş, 2012). Bartholomew ve Horowitz (1990) ise bireylerin kendilerine ve diğerlerine yönelik olumlu ve olumsuz bakış açılarına ilişkin yetişkin bağlanma stilleri modeli geliştirmişlerdir (İlhan ve Özdemir, 2012). Bu modelde güvenli, saplantılı, kaçınmacı ve kaygılı bağlanma stilleri olmak üzere dört bağlanma stili olduğunu belirtmişlerdir (Bartholomew ve Horowitz, 1991). Bebeklik veya erken çocukluk dönemindeki bağlanma stillerinin yetişkinlik döneminde gelişen sosyal ilişkiler üzerine önemli bir rol oynamaktadır (Kılıç ve Kümbetlioğlu, 2016). Hazan ve Shaver (1987), John Bowlby (1982) ve Mary Ainsworth (1979)'un bebeklikteki bağlanma stilleri üzerine daha önceki çalışmalarına dayanan, yetişkin bağlanma stilleri üzerine bir çalışma yürütmüşlerdir. Yetişkin bağlanma stilleri üzerine çalışması, yetişkinlerde üç bağlanma stilini tanımlayan araştırma çalışılmıştır. Bakım veren ve erken çocukluk dönemindeki deneyimlerin kazanılması, gelişen benlik ve bağlanma stilleri hayat boyu devam etmektedir (Kılıç ve Kümbetlioğlu, 2016). Literatürde, Akbaş ve Sezgin'in (2020) beliren yetişkinlik döneminde psikososyal gelişim ile bağlanma stilleri arasındaki ilişkide anne-baba tutumu boyutlarının aracı rolünü inceledikleri çalışmanın sonuçlarında, bu dönemdeki bireylerin kaygılı bağlanma düzeyleri arttıkça psikososyal gelişim düzeylerinin azaldığı sonucu bulunmuştur. Ayrıca bireyin kaçınmacı bağlanma düzeyleri arttıkça, psikososyal gelişim düzeyinde azaldığı sonucuna ulaşılmıştır. Bireyin kişiliğinin

belirlenmeye başladığı beliren yetişkinlik döneminde bağlanma stillerinin kişilik gelişimine etkisi olabileceği düşünülmektedir (Akbaş ve Sezgin, 2020). Ek olarak, olumlu bir benlik kavramı geliştirmeyen bireyler yalnızlık duygusu ve insanlar tarafından istenmeme, kabul edilmeme düşüncelerini hissetmeye başlamaktadır (Kurtyılmaz, 2011; aktaran Yavuzer, Albayrak ve Kılıçarslan, 2018). Downing'in (2008) yaptığı araştırmaya göre, özgünlük ile katılımcıların kendilerinin bildirdikleri kaçınmacı bağlanma düzeyleri, kaygılı bağlanma düzeyleri ve yalnızlık düzeyleri arasında negatif anlamda bir ilişki ortaya çıkmıştır. Bağlanma stili değişkenleri ile özgünlük, katılımcıların yakınlık algıları, ilişki doyumu ve kendilerinin bildirdiği eşitlikçilik düzeyleri arasında ise negatif ilişki görülmüştür. Ayrıca, kaygılı bağlanma ve kaçınmacı bağlanma gibi iki bağlanma stili değişkeni ile yalnızlık arasında pozitif ilişkiler ortaya çıkmıştır. Helm, Jimenez, Bultmann, Lifshin, Greenberg, ve Arndt (2020) tarafından yapılan çalışmada ise, varoluşsal izolasyon, yalnızlık ve bağlanma stilleri arasındaki ilişki incelemiştir. Çalışmanın bulgularında güvenli bağlanma düzeyinin yalnızlıkla negatif yönde ilişkili olduğu, kaçınan bağlanma düzeyinin ise yalnızlıkla pozitif yönde ilişkili olduğu bulunmuştur. Güvensiz bağlanma stillerinden kaygılı bağlanma stili de ayrıca yalnızlık ile daha yakından ilişkili olduğu bulunmuştur. Nitekim varoluşsal izolasyon ve bağlanma stillerinin yalnızlık hissi üzerinde önemli bir etkisi olduğu ve bu faktörlerin beliren yetişkinlik dönemindeki bireylerin psikolojik sağlığı üzerinde önemli bir rol oynayabileceği belirtilmiştir. Bireyin bağlanma stiline göre ilişkiden beklentileri ile yaşananlar arasındaki tutarsızlık, yalnızlığa neden olmaktadır (Bernardon, Babb, Hakim-Larson ve Gragg, 2011).

Yalnızlık, yalnız olma ve toplumsal dışlanma, birbirleri yerine kullanılmakta ve anlamsal olarak birbirlerinden farklı olduğu belirtilmektedir (Bilgin, 1995: aktaran Armağan, 2014). Peplau ve Perlman (1984) yalnızlığı, bir kişinin sosyal ilişkilerinde nitelik veya nicelik açısından eksik olduğunda ortaya çıkan, hoş olmayan bir deneyim olarak tanımlamaktadır. Yalnızlık, kişinin sosyal ilişkilerinde oluşan eksiklikten dolayı yaşadığı acı verici bir uyarıdır (Peplau ve Perlman, 1984). Yalnızlık hisseden bireyler kendilerini, değersiz, tek başına hissettikleri, kabul edilemez, kötümser, takdir edilmez, savunmasız ve ilişkiler açısından yetersiz gibi olumsuz şekilde tanımlamaktadır. (Yavuzer, Albayrak ve Kılıçarslan, 2018). Beliren yetişkinlik dönemindeki bireyler, kendilerine odaklanarak, yaşamdaki becerilerini geliştirir, kim olduklarını ve ne istediklerini anlar ve sağlıklı

yetişkinlik yaşamının temellerini oluşturmaya başlamaktadır (Atak ve Çok, 2010). Yavuzer, Albayrak ve Kılıçarslan'ın (2018) yapmış oldukları çalışmada, beliren yetişkinlikte benlik kuramının saldırganlığı olumsuz ve anlamlı bir şekilde yordadığını, yalnızlık ve depresyonun ise olumlu ve anlamlı düzeyde saldırganlığı yordadığını ortaya koymaktadır. Erikson (1968), yetişkinliğin ilk yıllarında bireyin yakın ilişki kuramayıp yalnız kalma durumunun önemli bir tehdit oluşturduğunu belirtmektedir (aktaran Eryılmaz ve Ercan, 2010). Aziz, Chaudhary ve Ali'nin (2021) ilişki doyumu ve yalnızlık algısı arasındaki etkiye göre, romantik ilişkilerde sık görülen doyumsuzluk özelliklerinin ilişki kaygısı, gelecek kaygısı, zaman darlığı, çatışma ve stres, ilişkide eşten beklenti ve sevginin karşılanmaması üzerinde etkili olduğu bulunmuş ve bu etkenler yalnızlık duygusuna yol açtığı belirtilmiştir. Mellor, Stokes, Firth, Hayashi ve Cummins'ın (2008) yaptığı çalışmanın sonucuna göre, daha yüksek ait olma ihtiyacı bildiren insanlar daha yüksek düzeyde yalnızlık hissettiklerini belirtmiştir. Benzer şekilde, ait olma ihtiyacı ve kişisel ilişkilerle memnuniyet arasında anlamlı ancak düşük bir ilişki bulunmuştur. Bireyin, kişisel ilişkilerinden memnuniyetinin az oluşu, yalnızlık hissini arttıracaklarını göstermektedir. Belirli bir bağlanma ihtiyacının karşılanmaması, öznel iyi oluş üzerinde etki yaratması ve bu etkinin karşılanmayan ihtiyaçların yarattığı yalnızlık hislerinden kaynaklandığını söylemektedir (Mellor, Stokes, Firth, Hayashi ve Cummins, 2008). Bu çalışmalara ek olarak, Bernardon, Babb, Hakim-Larson ve Gragg (2011), üniversite öğrencilerinde yalnızlık, bağlanma ve sosyal destek algısı ve kullanımı arasındaki ilişkiyi araştırmışlardır. Çalışma, daha yüksek düzeyde yalnızlık bildiren öğrencilerin güvensiz bağlanma stillerine sahip olma olasılıklarının daha yüksek olduğunu, bunun da başkalarından sosyal destek almalarını zorlaştırabileceğini bulmuştur. Ayrıca çalışma, sosyal destek algısının, yalnızlığı yordamada alınan gerçek sosyal destek miktarından daha önemli olduğunu bulmuştur. Sosyal desteklerini daha erişilebilir, tatmin edici ve etkili olarak algılayan öğrenciler, aldıkları gerçek sosyal destek miktarından bağımsız olarak daha düşük düzeyde yalnızlık bildirmektedir. D'Arienzo, Boursier ve Griffiths'in (2019) yapmış oldukları literatür taraması çalışmasında, güvensiz bağlanma stili (kaygılı ve kaçınmacı) ile internet ve sosyal medyanın daha yoğun ve işlevsiz kullanımı arasında önemli bir pozitif ilişki olduğunu göstermiştir. Bulgular, güvensiz bağlanma stiline sahip bireylerin, sosyal medya sitelerini, bireyin etrafındakilerde (örneğin, aile ve akranlar) eksik olan sevgiyi yerine koyma ve telafi etme yolu olarak kullandıklarını göstermektedir.

Çevrimiçi (dijital) flörtün bireyler arasındaki popülerliği, günden güne önemli ölçüde artış göstermektedir (Johnson, Vilceanu ve Pontes, 2017). Flört uygulamaları, kişiler arası sosyal ve romantik ilişkiler arayan bireyler için daha fazla ilgi gösterilen bir durum haline gelmektedir (Stoicescu ve Rughiniş, 2021).

Teknolojik gelişmeler, toplumun yaşam stilini değiştirebilen bir güç olarak hizmet vermektedir (Merkle ve Richardson, 2000). Yüz yüze etkileşimin aksine internet, iletişime geçen bireyler arasındaki uzaklık veya yakınlığa bağlı olmadan sosyalleşme fırsatları sunmaktadır (Kraut, Patterson, Lundmark, Kiesler, Mukopadhyay ve Scherlis, 1998). Dijital flört, fiziksel temasın olmadığı, sosyal medya aracılığıyla romantik ilişkiler aramayı ve ilişkileri devam ettirmeyi içermektedir. Ek olarak, romantik ilişkileri başlatmak ve devam ettirmek için flört uygulamaları ve web siteleri gibi dijital teknolojilerin kullanımını ifade eder (Yarwood, 2013). Bir dijital flört uygulamasında, bireyler kendileri için uygun partnerlerini arayabilmekte veya dijital flört uygulamaların sağladığı bir algoritma sistemine bağlı olarak bireyin beklentisine yönelik eşleşmeleri sağlayabilmektedir (Yarwood, 2013). Tinder, Bumble, OkCupid ve Menteşe uygulamaları, dijital flört uygulamaları arasında yaygın olarak kullanılmaktadır (Hardreset Info, 2023). Ayrıca, COVID-19 küresel salgınının başladığı andan itibaren, teknoloji kullanımında ve dijital flört uygulamalarının kullanımında büyük bir artış görülmektedir (Ting ve McLochlan, 2022). İlk olarak Çin’de başlayan COVID-19 küresel salgını, Dünya Sağlık Örgütü tarafından 2020 yılında pandemi olarak ilan edilmiştir (Budak ve Korkmaz, 2020). COVID-19 salgını, bireyin fiziksel, ruhsal ve sosyal olarak etkilenmesine neden olmuştur (Budak ve Korkmaz, 2020). Uzun bir süre salgının devam etmesi, bireyin mevcut ilişkilerini ve yeni iletişim kurma yollarını da değiştirmiştir (Wiederhold, 2021). Salgın döneminde getirilen kısıtlamalar bireylerin etkileşimde bulunmalarına olanak tanımadığından, dijital flört uygulamaları bireyler için arkadaşlık kurmak, iletişime geçmek için olanak sağlamaktadır (Wiederhold, 2021). Beliren yetişkinlik dönemindeki bireyler arasında da teknoloji kullanımı günden güne artış göstermektedir (Taylor, Rappleyea, Fang ve Cannon, 2013). Ayrıca, Taylor, Rappleyea, Fang ve Cannon, 2013, beliren yetişkinlerin kendileri için uygun olduğunu düşündükleri partnerlerle etkileşime girmeleri ve romantik bir ilişkiye girmeden önce uyumluluğu değerlendirmeleri için teknolojiyi kullandıklarını belirtmektedir. Literatür incelendiğinde, kısa mesaj kalıpları üzerine yapılan bir araştırmada, romantik ilişkilerde

beliren yetişkinlerin, ilişkilerinde partnerleriyle olumlu bir şekilde bağlantı kurmanın sık bir yolu olarak mesajlaşmayı kullandıklarını ve bunun da ilişki kalitesini artırabileceğini göstermiştir (Coyne, Stockdale, Busby, Iverson, ve Grant, 2011). Davis, Powell, Gordon ve Kershaw (2016) çalışmalarında, beliren yetişkinlik dönemindeki bireyler arasında sexting'in (cinsel içerikli mesajlaşma) yaygın olduğu, rastgele ve düzenli partnerlerle karşılıklı bir davranış olduğu belirtilmektedir. Ek olarak sexting yapan bireylerde korunmasız cinsel ilişki, madde kullanımı gibi riskli davranışların olduğu belirtilmektedir. Bu çalışmalara ek olarak, Nowland, Necka ve Cacioppo (2017) yürüttükleri literatür incelemesinde, yalnızlık ile sosyal internet kullanımı arasında karşılıklı bir ilişki olduğunu belirtmektedir. Birey, interneti mevcut olan ilişkisini geliştirmek ya da yeni sosyal bağlantılar kurmak için kullanıldığı zaman, yalnızlığı azaltabilecek bir araç olduğunu, ancak bireylerin sosyal açısından kaçmak için kullanıldığı zaman yalnızlığı arttırabileceğini vurgulamaktadır. Apaolaza, Hartmann, Medina, Barrutia ve Echebarria (2013) araştırmalarında, bireylerin, Tuenti (İspanyol çevrimiçi sosyal ağı) kullanım yoğunluğu, sosyal ağ sitesinde sosyalleşmeleri ile olumlu bir ilişki içinde olduğunu belirtmektedir. Ek olarak, Tuenti kullanarak sosyalleşmenin bireyin yalnızlık hissini azalttığı ve bu azalan yalnızlık hissini bireyin iyi oluşunun iyileştirmesiyle ilişkili olduğu belirtilmektedir.

Literatürden elde edilen bulgular ışığında, beliren yetişkinlik dönemindeki bireylerin bağlanma stillerine göre ilişki doyumu ve yalnızlık algısıyla ilişkili olduğu gözlenmektedir. Ek olarak günümüzde yaygınlaşan teknoloji kullanımının getirmiş olduğu dijital flörtleşme kavramının bu değişkenlerle olan ilişkinin incelenmesinin önemli olduğu düşünülmektedir. Mevcut çalışmada, dijital platformlarda flört eden 18-25 yaş arasındaki beliren yetişkinlerin söz konusu ilişki doyumunun ve yalnızlık algısının bağlanma stillerine göre incelenmesine odaklanılmıştır.

1.2 Amaç

Bu araştırmada, dijital platformlarda flört eden beliren yetişkinlerin ilişki doyumunun ve yalnızlık algısının bağlanma stillerine göre incelenmesi, literatüre kazandırılması ve dijital platformlarda flört eden ve flört etmeyen beliren yetişkinlerin davranışlarının

profilinin sunulması hedeflenmiştir. Katılımcıların bağlanma stillerine göre ilişki doyumu düzeylerinin ve yalnızlık düzeylerinin farklılaşıp farklılaşmadıkları incelenmiştir.

Bu amaçla birlikte dijital platformlarda flört eden ve dijital flört etmeyen katılımcıların, ilişki doyumu ve yalnızlık düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi de hedeflenmiştir.

Bu amaçlar doğrultusunda oluşturulan araştırma soruları;

- i. Dijital platformlarda flört eden ve etmeyen beliren yetişkinlerin bağlanma stillerine göre ilişki doyumu düzeyleri farklılaşmakta mıdır?
- ii. Dijital platformlarda flört eden ve etmeyen beliren yetişkinlerin bağlanma stillerine göre yalnızlık düzeyleri farklılaşmakta mıdır?
- iii. Dijital platformlarda flört eden ve etmeyen beliren yetişkinlerin ilişki doyumu puanı, yalnızlık puanı ve bağlanma stili puanı cinsiyet değişkenine göre farklılaşmakta mıdır?
- iv. Dijital platformlarda flört eden ve etmeyen bireylerde ilişki doyumu puanı ve yalnızlık puanı, sosyal medya kullanım zamanına göre farklılaşmakta mıdır?
- v. Dijital flört eden ile dijital flört etmeyen bireylerin ilişki doyumu puanı farklılaşmakta mıdır?
- vi. Dijital flört eden ile dijital flört etmeyen bireylerin yalnızlık puanı farklılaşmakta mıdır?
- vii. Dijital flört eden ile dijital flört etmeyen bireylerin bağlanma stilli puanı farklılaşmakta mıdır?

Bu amaçlar doğrultusunda araştırmanın hipotezleri;

- i. Beliren yetişkinlerin ilişki doyumu puanı ile yalnızlık puanı arasında negatif yönde anlamlı bir ilişki vardır.
- ii. Beliren yetişkinlerin ilişki doyumu puanı ile kaçınma bağlanma stili puanı ve kaygılı bağlanma stili puanı arasında negatif yönde anlamlı bir ilişki vardır.

- iii. Beliren yetişkinlerin yalnızlık puanı ile kaçınma bağlanma stili puanı ve kaygılı bağlanma stili puanı arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki vardır.
- iv. Dijital platformlarda flört eden beliren yetişkinlerin ilişki doyumu ve yalnızlık arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki vardır.

1.3 Önem

Dijital flört, flört uygulamaları, web siteleri ve sosyal medya gibi dijital teknoloji araçları kullanarak insanların romantik partnerlerle tanışıp ilişki kurmak amacıyla gerçekleştirdiği bir etkileşim sürecidir (Yarwood, 2013). Dijital flört uygulamaları, her geçen gün daha yaygın hale gelmekte ve kullanımında bir artış görülmektedir (Bloom, 2016). Dünya genelinde 300 milyondan fazla kişinin dijital flört uygulamalarını kullandığı ve yaklaşık olarak 20 milyon kişinin bu uygulamalarda premium özellikler için ödeme yaptığı belirtilmektedir (Curry, 2023). Bağımsız bir araştırma firmasının ‘‘Digital 2023: Turkey’’ raporuna göre genel nüfusu 85.59 milyon olarak belirtilen Türkiye’de 71.38 milyon internet kullanıcısı olduğu, sosyal medya kullanıcı sayısı 62.55 milyon (Genel nüfusun %73.1’i) şeklinde raporlanmıştır. En sık kullanılan platformlar ise Youtube, Instagram, WhatsApp, Facebook, Twitter, Snapchat ve TikTok şeklinde listelenmiştir (Kemp, 2023). Dünya Sağlık Örgütü tarafından pandemi olarak ilan edilen ve Türkiye’de 11 Mart 2020 tarihinde tespit edilen ilk COVID-19 vakası sonrasında (Türkiye Cumhuriyeti Sağlık Bakanlığı, 2021); eve kapanma, bireylerin birbirleriyle temasının azalması gibi çeşitli kısıtlamalar bireyin fiziksel ve sosyal olarak etkilenmesine neden olmuştur (Budak ve Korkmaz, 2020). Pandemi sürecinde artan teknoloji kullanımı, dijital flörtü yaygınlaştırmıştır (Youngvorst ve Pham, 2023). Dijital flörtün bazı avantajları ve dezavantajları bulunmaktadır. Bireyler için, uygun partnerlere daha kolay erişim sağlaması, partner seçiminde daha fazla kontrol sahibi olabilmesi ve ortak ilgi alanlarına odaklanarak tercihler yapabilmesi gibi avantajlar ön plana çıkmaktadır (Tolcheva, 2022). Bununla birlikte, dezavantajlar arasında, bireylerin kendilerini farklı bir şekilde tanıtabilme imkanına sahip olmaları, çevrimiçi dolandırıcılıkların yaygın olması ve bu uygulamaların kullanımının zaman alıcı olması bulunmaktadır (Smith, 2022). Teknoloji ve sosyal medya kullanımı, bireylerin kimliklerini keşfetmeleri ve

başkalarıyla ilişkiler kurmaları için sosyalleşme sürecinde önemli bir rol oynamaktadır (Coyne, Padilla-Walker ve Howard, 2013).

Beliren yetişkinlerin, iş, aşk ve dünya görüşleri gibi konularda kalıcı kararlar alabilmeleri için, sürekli ve devam eden bir kimlik keşfi oluşturmaları oldukça önemlidir (Schwartz, Cote ve Arnett, 2005). 18-25 yaş arasındaki beliren yetişkinlerin yaklaşık %48'i dijital flört uygulamalarını aktif bir şekilde kullanmakta olup, bu grup içerisinde Tinder, Bumble, Match.com ve eHarmony gibi flört uygulamaları çoğunlukla tercih edilmektedir (Smith, 2016). Gemius Audience'ın Ocak 2022'de yapmış olduğu araştırmaya göre, Türkiye'de 7.4 milyon kişi özel arkadaşlık uygulamaları kullanmaktadır. Bu uygulamaları kullananların çoğunlu 25-34 yaş aralığında olduğu belirtilmektedir. Tinder uygulaması, Ocak 2022'de en fazla ziyaret edilen uygulama olarak bulunmuştur. Tinder 3.9 milyon kullanıcı, OkCupid 2.6 milyon ve Happn 1.3 milyon kişi kullanmaktadır (Gemius Global, 2022). Türkiye'de kullanılan dijital flört uygulamalarının romantik ilişkilere olan etkilerinin araştırıldığı bir çalışmanın sonuçlarına göre dijital flört uygulamalarında kullanıcıların genel olarak güzellik ve statüyü ön plana çıkardıkları, katılımcılar arasındaki erkek kullanıcıların genelinde sosyoekonomik durumlarını lüks araba, spor faaliyetleri, mesleki üniforma gibi çeşitli maddi kaynaklarla sergiledikleri, kadınların ise genelinde makyaj veya uygulamaya ait farklı fotoğraf efektleri olan filtreler kullanmakta oldukları, fiziksel görünümünü ön plana çıkardıkları görülmüştür (Cöbek, 2022). Beliren yetişkinlik, ergenlik ve yetişkinlik arasında bir geçiş dönemidir ve bu dönemde kimlik, ilişkiler ve sorumluluklar gibi alanlarda değişiklikler yaşanmaktadır. Sağlıklı gelişim ve iyi oluşu desteklemek için bu dönemde ilişki doyumunu etkileyen faktörleri anlamak önemlidir (Fincham ve Cui, 2011). Romantik ilişkiler hakkında partnerle iletişim kurmak, bireysel iyi oluşa katkıda bulunur ve beliren yetişkinler için ilişkinin geleceğiyle ilgili belirsizlikleri azaltmaktadır (So, Fiori, Marini, Murphy ve Stein, 2022).

Etkin iletişim, partnerler arasında kendilerini dinlenmiş ve anlaşılmış hissetmelerine yardımcı olabilir, bu da ilişkide daha yüksek bir doyum sağlamaktadır (Eğeci ve Gençöz, 2006). İlişkilerinden yüksek düzeyde doyum aldıklarını bildiren partnerler, stresli olaylara karşı duygusal tepkilerde daha az sıkıntı yaşama eğilimindedir (Rosand, Slinning, Eberhard-Gran, Roysamb ve Tambs, 2012). Günümüzde yaygınlaşan dijital flört uygulamaları aracılığıyla veya başka yollarla başlatılan herhangi bir romantik

ilişkide, ilişki doyumu önemli bir rol oynamaktadır (Potarca, 2020). Dijital flört platformları, bireylere istedikleri kriterlere uygun potansiyel partnerleri bulma imkanı sunarak, kişisel olarak tanımadıkları kişilerle bağlantı kurmalarını ve romantik ilişkilere adım atmalarını sağlamaktadır (Gauche, 2017). Bu platformlar, kişiler arasındaki bağlantı kurmayı kolaylaştırırken, reddedilme deneyiminde bulunan kişilerin sosyal izolasyon ve yalnızlık hissini artırabilir (Apaolaza, Hartmann, Medina, Barrutia ve Echebarria, 2013).

Bireylerin yalnızlık duygusunu hissetmeleri, iyi oluşu önemli ölçüde etkileyebilmektedir. Bireyin yalnız hissetmelerine neden olmamak ve iyi oluşu desteklemek açısından dijital flört platformlarının kullanımı sırasında dikkatli olunması gerekmektedir. Bu nedenle, ilişkilerin kalitesine odaklanmak ve anlamlı bağlantılar kurma fırsatları sunma konusunda çaba sarf etmek önemlidir (Allen, 2019). Yalnızlık hisseden bireylerin sosyal medya kullanımında, iletişimi tercih etmeleri ve çevrimiçi iletişimin anonimliğinden zevk alma eğilimleri söz konusudur (Ranaei, Taghavi ve Goodarzi, 2015). Bu bireylerin çevrimiçi ortamda daha kolay arkadaş edinebildikleri belirtilmektedir. Yalnızlık hisseden bireyler, kendilerini yalnız, morali bozuk veya endişeli hissettikleri zaman sosyal medya kullanımının sosyal yönünün daha fazla kullanılma eğilimindedir. Bu nedenle yalnızlık hisseden bireyler yaşadıkları sosyal boşlukları doldurmak için sosyal medya kullanımına yönelirler, ancak sosyal medya kullanımında geçirilen zaman, çevrimdışı yaşamlarında boşluk hissi yaratmalarına neden olmaktadır (Ranaei, Taghavi ve Goodarzi, 2015). Yalnızlıkla başa çıkma konusunda dijital müdahale çalışmalarında, ilişkilerin kalitesine odaklanmanın önemli olduğu belirtilmektedir. Bireylerin güçlü yönlerini tanımları, olumlu duygularını artırmaları ve mevcut ilişkilerinde yakınlığı geliştirmelerine odaklanmanın olumlu etkileri bulunmaktadır (Allen, 2019).

Bireylerin bağlanma stilleri, başkalarıyla teknoloji kullanımıyla kurulan iletişimin etkisi romantik ilişkilerde önemli bir faktördür (Morey, Gentzler, Creasy, Oberhauser, ve Westerman, 2013). Yetişkinlerin bağlanma stilleri, iletişim, güven ve doyum gibi ilişkiyi nasıl algıladıklarıyla güçlü bir ilişkiye sahiptir (Collins ve Read, 1990). Kaçınan bağlanma stili, dijital flört şiddeti, zorbalık, ilişki güveni ve duygusal kıskançlık gibi faktörlerle ilişkilendirilen bir belirleyici olarak ortaya çıkmıştır (Ndombele, 2017). Chin, Edelstein ve Vernon (2018) araştırmasında, kaygılı bağlanma stiline sahip bireylerin, daha az kaygılı bağlanma stiline sahip olanlara göre flört uygulamalarını daha fazla

kullandıklarını; kaçınmacı bağlanma stiline sahip olan bireylerin ise flört uygulamalarını daha az kullandıklarını belirtmiştir.

Bu araştırmada, dijital platformda flört eden, ergenlikten yetişkinliğe geçiş dönemi olarak ele aldığımız beliren yetişkinlerin bağlanma stillerine göre ilişki doyumu ve yalnızlık algısının incelenmesi hedeflenmiştir. Teknoloji kullanımının artması, bireylerin romantik ilişki kurmasında ve devam ettirmesinde önemli bir yer almaktadır. Bebeklikte kazanılan bağlanma stillerinin yetişkinlikteki romantik ilişkiyi kurma noktasındaki etkileri, teknoloji kullanımındaki artışla birlikte dijital flört kullanımının yaygınlaşması, bireyin olumlu ve olumsuz etkilenmesi ve bunlarla birlikte ilişki doyumunun ve yalnızlık algısının etkilenme durumlarını incelemek literatüre katkı sağlayacaktır. Ek olarak, yapılan literatür incelemelerinde, dijital flört şiddeti, dijital flört istismarı ile ilgili yapılmış çalışmalar mevcuttur, ancak dijital flört ile ilgili çalışmaların sınırlı sayıda olduğu görülmüştür. Türkiye’de dijital flört kavramıyla ilgili bir derleme çalışması ve üç dijital flört şiddeti kavramıyla ilgili çalışma bulunmaktadır. Bu araştırma, günümüzde yaygın olan dijital flört kavramı ile ilgili literatüre katkı sağlayacaktır.

1.4 Varsayımlar

1. İlişki doyumu düzeyini belirlemek için “İlişki Doyum Ölçeği” yeterli nitelikte ölçtüğü, yalnızlık düzeyini ölçmek için “UCLA Yalnızlık Ölçeği” yeterli nitelikte ölçtüğü, bağlanma stili düzeyini ölçmek için “Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri – II” yeterli nitelikte ölçtüğü varsayılmaktadır.
2. Araştırmada kullanılan ölçme araçlarının geçerlik ve güvenirlik özelliklerinin yeterli düzeyde olduğu varsayılmaktadır.
3. Katılımcıların kişisel bilgi formunda gerçeği yansıtacak şekilde cevapladığı ve ölçeklere objektif cevaplar verdiği varsayılmaktadır.
4. Araştırma kapsamında ele alınan değişkenlerin (beliren yetişkinlik, bağlanma stilleri, ilişki doyumu, yalnızlık algısı ve dijital flört) problem durumunu açıkladığı varsayılmaktadır.

1.5 Sınırlılıklar

Dijital platformlarda flört eden beliren yetişkinlerin ilişki doyumu ve yalnızlık algısının bağlanma stillerine göre incelenmesi adlı çalışmanın bazı sınırlılıkları mevcuttur. Araştırma dijital platformlarda flört eden ve etmeyen katılımcılarla ve interneti kullanan beliren yetişkinlik dönemindeki bireyler ile sınırlandırılmıştır. Araştırma kapsamında incelenen değişkenleri ölçmek amacıyla kullanılan ölçeklerden elde edilen sonuçlar, ölçeğin ölçtüğü özellikler ve katılımcıların verdiği cevaplar ile sınırlıdır. Araştırmadan elde edilen sonuçlar araştırmanın yapıldığı katılımcılar ile sınırlıdır.

1.6 Tanımlar

Dijital Flört: Dijital flört, fiziksel temasa izin vermeyen medya aracılığıyla romantik ilişkiler aramayı ve sürdürmeyi içermektedir (Yarwood, 2013). Dijital flört medyası, mobil mesajlaşma ve uygulamaları, sosyal ağ hizmetlerini, çevrimiçi flört hizmetlerini ve internette bulunan diğer hizmetleri içerir ancak bunlarla sınırlı değildir (Yarwood, 2013).

Beliren Yetişkinlik: Beliren yetişkinlik kavramı, 18-25 yaş arası ergenlik ile yetişkinlik arasındaki dönemi belirgin bir gelişimsel dönem olarak tanımlanmaktadır (Arnett, 2004).

Bağlanma: Bowlby (1969)'e göre, bebeklikten başlayan ve yaşam boyu devam eden bağlanmayı kapsayan, başka bir bireye karşı yakınlık arama ve bu yakınlığı sürdürme olarak tanımlanmıştır (Bowlby, 1980).

İlişki Doyumu: Hendrick (1988)'e göre ilişki doyumu, romantik ilişki içindeki düşünceleri, davranışları ve duyguları değerlendirmek için ölçümün olduğu, ilişki değerlendirme alanı olarak tanımlanabilir.

Yalnızlık: Peplau ve Perlman (1984) yalnızlığı, kişinin sosyal ilişkileri istenenden daha az tatmin edici olarak algılandığında ortaya çıkan acı verici bir sinyal olarak tanımlamaktadır.

2. GENEL BİLGİLER

Bu bölümde araştırmanın amacı doğrultusunda beliren yetişkinlik, ilişki doyumu, yalnızlık ve dijital flört kavramları ile bağlanma kuramı ve bağlanma stilleri hakkında ilgili alan yazın bilgilerine yer verilmektedir.

2.1. Beliren Yetişkinlik

Beliren yetişkinlik, 18 ile 25 yaşları arasında süren, ergenlik ve genç yetişkinlik arasında bulunan yeni bir yaşam evresidir (Arnett, 2000). Bu yaş aralığının hem ergenlik sürecinden hem de yetişkinlikten farklı bir yaşam dönemini temsil ettiği öne sürülmektedir (Arnett, 2004). Arnett (2004)'e göre bu dönemde kendine odaklanması, gelecekle ilgili olasılıklar duygusu, görüşlerde farklılaşma, ergenlikle yetişkinlik arasında kalmanın vermiş olduğu boşluk hissi ve kimlik arayışıyla birlikte çoklu yaşam geçişlerini içeren bu gelişimsel özellikler beliren yetişkinlik dönemini ayırt edici kılmaktadır. Beliren yetişkinliğin temel öğelerinden biri kimlik arayışı içerisinde olmasıdır (Doğan ve Cebioğlu, 2011). Bireyin ergenlik döneminde başlayıp, kimlik arayışında bulunması, aşk, iş ve dünya görüşü alanlarında denemeler yapması, kararlar vermesi ve bu sürecin yetişkinlik döneminde belirginleşmesiyle oluşan bir dönemdir (Atak ve Çok, 2010). Bu dönemdeki romantik ilişkileri keşfetme, fiziksel ve duygusal yakınlık arayışı, kariyerle ilgili hedefleri için çaba harcamak, iş deneyimi ve eğitim imkanlarını araştırma ve dünya görüşünü keşfetme ve benimseme gibi alanlarda ergenlik döneminden farklı bir şekilde ön plana çıkan arayışlara girilmektedir (Atak, Tatlı, Çokamay, Büyükpabuşçu ve Çok, 2016). Beliren yetişkinlik döneminde, bireyler kendilerine odaklanma eğilimindedir. Kendine odaklanan beliren yetişkinler, günlük yaşam becerilerini geliştirirken, kendi kimliklerini ve hayattan beklentilerini daha iyi anlama fırsatı bulurlar (Arnett, 2004). Beliren yetişkinlik dönemindeki bireylerin odak noktası, öz-yeterlilik kazanarak kendi ihtiyaçlarını karşılayabildiklerini öğrenmektir (Arnett, 2004). Bu dönemde bireyin sorumluluk alması, ekonomik olarak bağımsız olma çabaları ve istekleri ile bağımsız kararlar verebilme yetenekleri zamanla kazanılmaktadır (Arnett, 1998). Arnett (2000), bireyler yirmili yaşlarının sonlarına ve otuzlu yaşlarının başlarına geldiklerinde büyük bir çoğunluğun kendini yetişkin hissettiklerinden bahsetmektedir. Beliren yetişkinlik

dönemindeki bireyler, genellikle ergenlik ile yetişkinlik arasında bir geçişte olduklarını hissederek. Çoğu beliren yetişkin, yaşamın bir geçiş evresinde olduklarını, yetişkinliğe doğru ilerlediklerini, ancak henüz tam anlamıyla yetişkin hissetmedikleri bir duyguyla karşılaşır (Atak ve Çok, 2010). Beliren yetişkinlik, bireyin hayatındaki yönün belirsiz olduğu, farklı gelecek olasılıklarının mümkün olduğu ve seçeneklerin bulunduğu bir dönemdir (Arnett, 2004). Bu dönemde bireyler, çeşitli olasılıkları gözden geçirerek kendi yaşamlarını yönlendirmeye başlamaktadır (Karatatar ve Cihan, 2018). Beliren yetişkinlik dönemi, bireylerin daha riskli davranışlar gösterme eğiliminde olduğu bir dönemdir (Yavuzer, Albayrak ve Kılıçarslan, 2018). Beliren yetişkinlerin riskli davranışları, kimlik arayışı sürecinin bir parçası olarak, yetişkin rollerini ve sorumluluklarını üstlenmeden önce deneyimler edinme istekleriyle ilişkilidir (Arnett, 2000). Ayrıca, bu dönemin psikososyal gelişime ve tamamlanmamış yetişkin kimliklerinin entegrasyonuna katkıda bulunabileceği düşünülmektedir (Lane, Leibert ve Goka-Dubose, 2017).

Erikson'ın (1968) psikososyal gelişim evrelerine göre, beliren yetişkinlik dönemi ‘‘yakınlığa karşı yalıtılmışlık (20-30 yaş)’’ evresine denk gelmektedir (Atak, Tatlı, Çokamay, Büyükpabuşçu ve Çok, 2016). Bireyler, ergenlikten yetişkinliğe doğru ilerledikçe, yakın ilişkiler kurmanın önemini fark etmektedir. Bireyin kendi kimlik duygusunu başarıyla geliştirmesiyle ve kuracağı yakın ilişkiler için oluşturduğu kimliği başkalarıyla paylaşma isteği duymaktadır (Syed ve McLean, 2017). Bireylerin kimlik arayışı, aşk, iş ve ideoloji gibi alanlarda nasıl biri olacakları ve hayatlarını nasıl şekillendirecekleri konusunda farklı seçenekleri deneme sürecini içermektedir (Arnett, Zukauskienė ve Sugimura, 2014). Erikson'a (1950) göre, kimlik keşifleri genellikle ergenlik dönemiyle ilişkilendirilirken, iş ve aşk hayatındaki bağılıkların tanımlanması ve ciddi düşüncelerin oluşumu beliren yetişkinlik döneminde gerçekleşmektedir (Arnett, Zukauskienė ve Sugimura, 2014). Ergenlik dönemindeki bireylerin aşk keşifleri genellikle çekingen ve geçici niteliktedir (Arnett, 2000). Beliren yetişkinlik dönemindeki aşk keşifleri ise daha yakın ilişkileri içerir ve kişinin kimliği üzerinde odaklıdır (Arnett, 2000). Bireyin kimlik keşfi için, partneriyle romantik yakınlığı başlatma ve sürdürme yeteneği önemli bir süreçtir (Arnett, 2000). Clark ve Graham (2005), aile ilişkileri, arkadaşlıklar ve romantik ilişkilerin, yetişkinlik döneminde bireylerin hayatlarındaki en önemli ilişkiler olduğunu vurgulamaktadır. Beliren yetişkinlik dönemindeki bireyler için romantik yakınlık, cinsel arzulara odaklanmak yerine bireyin değerleri, inançları,

tercihleri ve kimlik tanımlama ihtiyacıyla ilişkilidir (Eryılmaz ve Ercan, 2010). Eryılmaz ve Ercan (2010) tarafından yapılan çalışmanın sonuçlarında, romantik ilişkilerin belirleyicilerinde cinsiyetler arasında farklılıklar olduğunu ortaya konmuştur. Araştırmaya göre, erkek katılımcıların kadın katılımcılara göre daha aktif bir şekilde romantik ilişkileri başlattığı belirtilmiştir. Yalnızlık değişkenine bakıldığında ise romantik ilişkilerin belirleyiciliği üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu bulunmuştur. Bu çalışmanın sonuçlarında, Türk kültürüne göre bireyler arasında romantik yakınlığın başlatılması, erkekler için bir görev ve sorumluluk gibi algılandığı ve bu nedenle, kadınlar isteseler bile ilişki başlatma eylemini erkek partnerlere bıraktığı şeklinde ele alınmaktadır. Arnett (2000), beliren yetişkinlik döneminin evlilik ve ebeveynlik gibi yetişkin sorumluluklarının ve rollerinin ertelendiği kültürlerde daha yaygın olduğunu ifade etmiştir. Beliren yetişkinlik dönemi, duygusal ilişkilerde, iş ortamında ve dünya görüşlerinde kimlik arayışı içinde olan, gelecekleri konusunda kararsızlık yaşayan, kendilerine daha fazla odaklanan ve ilişki kuran veya ilişkide olma isteği olan bireylerin bulunduğu bir evredir (Arnett, 2015; aktaran Karatatar ve Cihan, 2018). Bireylerin bağımsızlık kazanması, kişisel yaşam ihtiyaçlarını düzenlemesi, kariyerlerine yönelmeleri, başkalarıyla ilişkiler geliştirmesi gibi görevler yetişkinlik statüsü elde etme konusunda etkilemektedir (Hendry ve Kloep, 2010). Arnett (1995), ergenlerin ve genç yetişkinlerin sosyal medyayı, kendini sosyalleştirme aracı olarak kullandığını belirtmektedir. Beliren yetişkinler sosyal etkileşimdeki ihtiyaçlarını karşılamak için sosyal medyayı kullanmaktadırlar (Krishnan ve Hunt, 2015; Wang, Tchernev ve Solloway, 2012).

Teknolojinin gelişmesiyle, romantik partnerlerle ve diğer insanlarla iletişime geçmek için teknolojiyi kullanmayı tercih eden bireyler mevcuttur. (Weisskirch ve Delevi, 2011). Beliren yetişkinlik dönemindeki bireyler arasında iletişim teknolojilerinin kullanımının arttığı ifade edilmektedir (Taylor, Rappleyea, Fong ve Cannon, 2013). İnternet, bireylerin romantik ilişkiler ve/veya cinsel ilişkiler kurmasında, var olan uzaktaki partnerlerle etkileşime geçebilmesinde imkan sağlamaktadır (Weisskirch ve Delevi, 2011). Beliren yetişkinler, romantik olarak ilgilendikleri kişilerle iletişim kurmak ve ilişki kurmak amacıyla yaygınlaşan sosyal medya uygulamalarını kullanmaktadır (Taylor, Rappleyea, Fong ve Cannon, 2013). Sosyal medya uygulamaları, insanların ilgi alanlarını ve kişilik özelliklerini araştırabilme imkanı sunarak bireylere yardımcı olmaktadır (Taylor,

Rapleyea, Fong ve Cannon, 2013). Coyne, Padilla-Walker ve Howard (2013), beliren yetişkinler için medya kullanımının sosyal etkileşim aracı olarak işlev görebileceğini ve ilişkiler kurma veya sürdürme yolunda bir araç olabileceğini öne sürmektedir. Beliren yetişkinler, sosyal medya platformlarını diğer yaş gruplarından daha yoğun bir şekilde kullanmalarına rağmen, kullanım amaçları platformlara bağlı olarak farklılık göstermektedir (Auxier ve Anderson, 2021). Beliren yetişkinlerin çevrimiçi olarak diğer insanlarla iletişim kurması ve kendilerini tanıtabilmeleri açısından dijital uygulamalar bireyler arası sosyalleşmeyi kolaylaştırmaktadır (Bjornsen, 2018).

Beliren yetişkinlik dönemi, kişisel gelişim ve sosyal etkileşimlerde önemli değişim ve geçişlerin olduğu bir dönemdir. Bu evredeki bireyler için romantik ilişkiler, kariyer hedefleri ve dünya görüşleri gibi alanlarda keşif yapma fırsatı bulunması ve yaşama dair fırsatları keşfetme, değerlendirme ve organize edilmesi açısından yönlendirici bir rol oynamaktadır (Schwartz, Cote ve Arnett, 2005). Ek olarak, erken çocukluk döneminde kurulan bağlanma biçimleri yetişkinliğe kadar sürebilmekte ve bireylerin yetişkinlik döneminde ilişkilerine yaklaşım biçimlerini etkileyebilmektedir (Collins ve Read, 1990). İlhan ve Özdemir (2012) tarafından yapılan bir araştırmada, beliren yetişkinlerde bağlanma stillerinin kimlik statülerini nasıl etkilediği incelenmiştir. Çalışmanın sonuçlarına göre, güvenli bağlanma stiline sahip olan bireylerin kimlik kazanımında başarılı oldukları, güvensiz bağlanma stiline sahip olan bireylerin ise kimlik arayışı ve kimlik karmaşıklığı üzerinde olumlu bir etkisi olduğu belirlenmiştir. Scharf, Mayseless ve Kivenson-Baron (2004) tarafından gerçekleştirilen bir çalışma, ergenlerin bağlanma stilleriyle beliren yetişkinlik dönemindeki gelişimsel görevler arasındaki ilişkiyi incelemiştir. Araştırmanın bulgularına göre, güvenli bağlanma stiline sahip ergenlerin beliren yetişkinlik döneminde kimlik oluşumu, aile ilişkileri ve romantik ilişkilerde olgunlaşma düzeylerinin daha yüksek olduğu görülmüştür. Ayrıca, güvenli bağlanma stili olan ergenlerin olgunluk seviyelerinin yüksek olduğu, daha olumlu aile ve romantik ilişkilere, duygusal destek almaya ve sorun yaşamamaya daha yatkın olduğu tespit edilmiştir.

Olumlu yaşam deneyimleri güvenli bağlanmayla ve olumsuz yaşam deneyimleri de güvensiz bağlanma ile ilişkilendirilmektedir (Bakiler ve Satan, 2020). Beliren yetişkinlikte bağlanma stillerinin rolünü anlamak, bireylerin, ailelerin ve toplumun bu

önemli dönemin zorluklarını ve fırsatlarını daha iyi yönetmelerine ve olumlu gelişimsel sonuçları teşvik etmelerine yardımcı olmaktadır (Akbaş ve Sezgin, 2020; Bakiler ve Satan, 2020).

2.2. Bağlanma Stilleri

Bowlby (1982), bağlanma davranışı, bireyin sorunlar ile daha iyi başa çıkabilen bir kişiye yakınlık kazanarak veya bu yakınlığı sürdürerek elde ettiği herhangi bir davranış olarak tanımlamıştır. Bir bağlanma figürünün mevcut ve tepki vermeye istekli olduğunu bilmek, bireye güçlü ve yaygın bir güvenlik hissi sağlamak ve bireyin ilişkiyi değerlendirmesine ve bu ilişkiyi devam ettirmesine teşvik etmektedir (Bowlby, 1982). Bağlanma kuramı, bireyin erken çocukluk döneminde birincil bakım verene olan bağlanmasının, ergenlik ve yetişkinlik dönemlerinde başkalarıyla anlamlı ilişkiler kurma yeteneğini etkilediğini ifade etmektedir (Bowlby, 1979; Burger, 2006; aktaran Akbaş ve Sezgin, 2020). Bowlby'ye (1969) göre, bebeğin temel fiziksel ihtiyaçlarına yönelik bakım sağlanırken, bakım veren kişiyle arasında sosyal ve psikolojik bir bağ oluşmaktadır (Akbaş ve Ümmet, 2018). Bowlby'nin bağlanma kuramında, bebekler ve bakım verenleri arasındaki ilişkilerde gözlenen dört temel davranış stili mevcuttur. İlk olarak, bebekler yakınlık arayışında bulunur ve yakınlığı koruma ihtiyacı duyarlar. İkincisi, bebekler ayrılığa karşı protesto ederler. Üçüncüsü, bebekler keşfetme etkinlikleri için bakıcılarını güvenli bir üs olarak kullanırlar. Dördüncüsü ise bebekler, destek ve güvence için bakıcılarını sağlam bir sığınak olarak kullanma ihtiyacı duyarlar (Mikulincer ve Erev 1991, Shaver ve Mikulincer 2004; aktaran Erdoğan-Taycan ve Çepik-Kuruoğlu, 2014). Bebeklerin güvenliğini, korunmasını ve hayatta kalmasını sağlamak için, bağlanma davranış stili bakım verenlerine yakın kalma eğilimini desteklemektedir (Yarkovsky, 2016). Her ne kadar çoğu çocuğun bir bağlanma stiliyle doğduğu kabul edilse de, bağlanma figürüyle olan etkileşim kalitesi, bu sistemin işlevselliğinde bireysel farklılıklara yol açmaktadır (Yarkovsky, 2016).

Ainsworth (1979), bebek ve bakım veren arasındaki bağlanmayı daha iyi anlayabilmek için “Yabancı Ortam” isimli deney çalışmasını yapmıştır. Bakım veren ile bebeklerin ayrılıkları gözlenmektedir (Bretherton, 1985). Deneyde bakım verenden ayırıp sonra tekrar bir araya getirilen bebeklerin verdiği tepkiler incelenmektedir. Yabancı Ortam

deneyinde, Grup B bebekleri, keşif için güvenli bir temel olarak bakım veren kişiyi kullanmaktadır. Ayrılık bölümünde bağlanma davranışı artar ve keşif azalır, bebekler üzüntü belirtileri gösterir. Tekrar birleşme bölümünde ise bakım verenle etkileşim arayışına girerler. Grup C bebekleri, ayrılık öncesi bakım veren kişiyle ilgili endişe belirtileri göstermektedir. Ayrılık anında üzüntü yaşarlar ve yeniden birleşme aşamasında kararsız davranışlar sergilerler. Yakın temas ararlar, ancak temas ve etkileşimi reddederler. Grup A bebekleri, ayrılık bölümünde ağlarlar ve yeniden birleşme anında bakım verenden kaçınırlar. Hem yakınlık hem de kaçınma davranışları birlikte görülür (Ainsworth, 1979). Bu inceleme sonucunda, bebeğin bakım vereniyile kurduğu ilişkide üç farklı bağlanma stili olduğu tespit edilmiştir: Güvenli bağlanma, kararsız bağlanma ve kaçınan bağlanma (Ainsworth ve Bowlby, 1991). Güvenli bağlanma stiline sahip çocuklar, bakım verenlerinden ayrıldıklarında huzursuzluk yaşayabilirler, ancak panikleme durumu olmadan yakınlık ve temas arayışında bulunurlar. Bakım verenleriyle yeniden bir araya geldiklerinde sakinleşirler ve çevreyi keşfetmeye devam ederler. Kaygılı bağlanma stiline sahip çocuklar, bakım verenleri ayrıldığında yoğun bir kaygı ve öfke hissi yaşarlar. Yabancılarla iletişimi reddederler ve bakım verenleriyle yeniden bir araya geldiklerinde kolaylıkla sakinleşemezler. Bunun yerine bakım verenleriyle birlikte olmak isterler. Kaçınan bağlanma stiline sahip çocuklar, bakım verenleriyle olan ayrılmadan çok fazla etkilenmezler. Yeniden bir araya geldiklerinde bakım verenleriyle temas kurmaktan kaçınırlar ve dikkatlerini daha çok oyuncaklara odaklarlar (Sümer ve Güngör, 1999).

Hazan ve Shaver (1987), bebeklik dönemine odaklanan Bowlby (1982) ve Ainsworth (1979) tarafından yapılan çalışmalarına dayanan bir çalışma gerçekleştirmişler ve bu çalışmada yetişkin bağlanma stillerini incelemişlerdir. Yetişkin bağlanma stilleri üzerine yapılan çalışmada, güvenli, kaçınan ve kaygılı-kararsız bağlanma stilleri olarak bilinen üç farklı bağlanma stili tanımlanmıştır (Hazan ve Shaver, 1987). Bu araştırmacılar, bebeklik döneminde ortaya çıkan güvenli, kaçınan ve kaygılı-kararsız bağlanma kalıplarının yetişkinlik sürecinde romantik ilişkilerde de gözlenebileceğini ifade etmişlerdir (Sümer, 2006). Güvenli bağlanma stiline sahip bireyler, güven verici, destek sağlayan ve tatmin edici romantik ilişkiler kurma eğiliminde olan yetişkinlerdir. Ayrıca, kaygılı veya kaçınan bağlanma stillerine sahip bireyler, yetişkinlik döneminde ilişkilerinde zorluklar yaşamaktadır. Kaygılı bağlanma stiline sahip bireyler, romantik

ilişkilerinde kıskançlık ve bağlanma duygularıyla mücadele etmektedir. Öte yandan, kaçınan bağlanma stilineki bireyler, yakın ilişki kurma konusunda güçlük çekerler ve yakınlıktan kaçınma eğilimi daha fazladır (Collins ve Read, 1990). Hazan ve Shaver (1987), çalışmada bebeklerin bağlanma teorisinin yetişkin romantik ilişkileriyle ilgili bir bakış açısının olasılığı keşfedilmesini hedeflemişlerdir. Romantik ilişkilerde, bağlanma stilleri, süreç tabanlıdır ve bireylerin farklı bağlanma stillerine bağlı olarak çeşitlilik gösteren deneyimlerine önem verilmektedir (Hazan ve Shaver, 1987).

Bartholomew ve Horowitz (1991), bireylerin kendileri ve diğerleri hakkındaki olumlu veya olumsuz inançlarını temel alarak güvenli bağlanma, saplantılı bağlanma, kayıtsız bağlanma ve korkulu bağlanma stilleri olmak üzere Dörtlü Bağlanma Modeli'ni geliştirmişlerdir. Güvenli bağlanma stili, olumlu benlik ve olumlu başkaları modellerini içerirken, korkulu bağlanma stili olumsuz benlik ve olumsuz başkaları modelini içermektedir. Saplantılı bağlanma stili ise olumlu başkaları ve olumsuz benlik modelini, kayıtsız bağlanma stili de olumsuz başkaları ve olumlu benlik modelini temsil etmektedir (Sümer, 2006). Güvenli bağlanma stiline sahip olan bireyler, yakınlık ve özerklik konusunda rahat hissederler. Saplantılı bağlanma stiline sahip olan bireyler, kendilerini değersiz görürler ve ilişkilere yönelik saplantılı yaklaşım gösterirler. Kayıtsız bağlanma stilineki bireyler ise kendilerini değerli görürler ancak yakınlığa yönelik isteksizlerdir. Korkulu bağlanma stilineki bireyler de yakınlıktan korkarlar ve sosyal temastan kaçınırlar (Bartholomew ve Horowitz, 1991).

Yetişkin bağlanma stilleri, bireyin kendisiyle ilgili algısını etkiler ve bireyin diğer insanlarla ilişkilerinde kendi kişiliğini nasıl anladığı konusunda bir etkiye sahiptir (Kılıç ve Kümbetlioğlu, 2016). Bu bakış açısına göre, güvenli bağlanma geliştiren yetişkinlerin daha mutlu, samimi ve güven dolu ilişkilere sahip oldukları belirtilmektedir. Kaçınan bağlanma geliştiren yetişkinlerin daha umursamaz oldukları ve bu nedenle ilişkilerinde yakın etkileşimden kaçındıkları ifade edilmektedir. Kaygılı bağlanma geliştiren yetişkinler takıntılı ve kıskanç davranışlar sergiledikleri belirtilmektedir. Saplantılı bağlanma geliştiren yetişkinlerin ise düşük özgüvene sahip oldukları ve çevrelerindeki kişilere karşı saldırgan ve uyumsuz davranışlar sergiledikleri vurgulanmaktadır (Kılıç ve Kümbetlioğlu, 2016). Carnelley ve Rowe (2007) tarafından yapılan bir araştırmanın bulgularına göre, güvenli bağlanmanın yeniden sağlanması, kişinin kendisiyle ilgili

düşünce düzeylerinde ve ilişki beklentilerinde daha olumlu görüşlere yol açarak daha az kaygılı bağlanma yaşandığını ortaya koymaktadır. Yetişkinlik dönemindeki kaygılı bağlanma stili, partnerin ulaşılabilirliği ve terk edilme korkusuyla ilişkilendirilirken, kaçınmacı bağlanma stili ise yakınlık ve karşılıklı bağımlılıktan rahatsızlık duyulmasıyla ilişkilendirilmektedir (Brennan, Clark ve Shaver, 1998; aktaran Fraley ve Shaver, 2000). Scharfe ve Cole (2006) tarafından gerçekleştirilen bir araştırmada, beliren yetişkinlik dönemindeki bağlanma stillerinin değişimini, değişimin aracı ve moderatör faktörlerini incelemektedir. Araştırma sonucuna göre, bağlanma stillerinin belirli özelliklerinin değişim sürecinde aracı etkileri olduğu ve kişilik özelliklerinin değişim üzerinde moderatör etkileri olduğu bulunmuştur. Araştırma, beliren yetişkinlik dönemindeki bağlanma stillerinin istikrarlı olabileceğini, ancak değişime açık olduğunu ve bu değişim sürecinde kişilik özelliklerinin ve aracı etkilerin önemli bir rol oynadığını ortaya koymaktadır. Schnyders, Rainey ve McGlothlin (2018) tarafından gerçekleştirilen bir başka araştırmada, ebeveyn ve akran bağlanmasının beliren yetişkinlik özelliklerini nasıl etkilediği araştırılmıştır. Araştırmanın bulguları, güvenli ebeveyn bağlanmasının bireysel özelliklerde daha yüksek doyum, daha iyi iletişim, daha yüksek benlik saygısı ve daha düşük kaygı seviyeleriyle ilişkili olduğunu göstermektedir. Ayrıca, güvensiz ebeveyn bağlanmasının yalnızlık ve depresyonla pozitif yönde anlamlı ilişkilere sahip olduğu ortaya çıkmıştır. Güvenli akran bağlanmasının ise daha iyi problem çözme becerileri ve daha düşük stres seviyeleriyle ilişkili olduğu gözlemlenmiştir. Bu nedenle, ebeveyn ve akran bağlanmasının beliren yetişkinlik dönemi özelliklerini etkilemede önemli bir rol oynadığı sonucuna varılmıştır. Bağlanma stillerinin sürekliliğinde, bireyin kendilik algısı ve romantik ilişkilerle ilgili zihinsel modelleri birbirleriyle etkileşim içindedir (Feeney ve Noller, 1990).

Erken dönemdeki bakım veren-çocuk ilişkisinin kalitesi, bireyin kendisi ve başkalarıyla ilişki beklentileri ve inançlarının temelini oluşturmaktadır (Simpson ve Rholes, 2012). Bu temel yapı, yetişkinlik dönemindeki romantik ilişkilere kadar uzanmaktadır. Lopez (1993), çocuğun, bağlanma stilleriyle birlikte başkalarıyla iletişim kurmayı, temas biçimlerini öğrenmeyi ve bakma ve bakılma gibi iletişim sistemlerini öğrendiğini vurgulamaktadır. Bu iletişim sistemlerinin daha sonra duygusal ilişkilerle etkileşimde bulunduğu belirtilmektedir (Pintado ve Mendoza, 2016). Romantik ilişkilerde bağlanma stilleri karşılaştırıldığında, bireyin güvenli bağlanma stiline sahip olması durumunda,

özgürce bağlanabilir, bağımsızlığını koruyabilir ve kendi kararlarını alabilir. Ayrıca, bir ilişkinin bağlılık, yakınlık ve duyguların ifade etmesi gerektirdiğinin farkındadır (Bowlby, 1969). Güvensiz bağlanma stiline sahip bireyler genellikle partnerleri tarafından değer görülmediklerini veya tanınmadıklarını hissederler. Kaçınma bağlanma stiline sahip olan bireyler ise ilişkilerinde yakınlıktan korkma ve duygusal dalgalanmalarla belirlenen bir yapıya sahiptirler (Hazan ve Shaver, 1987). Kaygılı/kararsız bağlanma stiline sahip bireyler de, yakınlıktan korkan, çekingen ve kaçınan şekilde karakterize edilmektedir (Bartholomew, 1990). Bu bireylerde, terk edilme veya sevgi figürünün fiziksel veya psikolojik olarak kaybedilmesi konusunda belirsizlik bulunmaktadır.

Bağlanma stilleri, bireylerin erken bakım verme deneyimlerine yanıt olarak geliştirdikleri düşünce, davranış ve duygu kalıplarını ifade etmektedir (Bowlby, 1982). Bağlanma stili, bireylerin çevrimiçi veya çevrimdışı bağlamlarda arkadaşlık ilişkilerini farklı şekillerde etkileyebilmektedir. Bu etkilenme, internetin kullanımıyla birlikte bazı bireyler için arkadaşlıklarını farklı şekillerde etkileyen eşzamansız ve anonim iletişim gibi fırsatlar sunmaktadır (Buote, Wood ve Pratt, 2009). Buote, Wood ve Pratt (2009) yapmış oldukları araştırmada, korkulu ve endişeli bireyler genellikle daha az arkadaşlık deneyimine sahip olmalarına rağmen, yüz yüze ilişkilerde arkadaşlık başlatma becerilerini geliştirmek için birçok fırsat bulduklarından bahsetmiştir. Ayrıca, blog siteleri, kişisel profiller ve oyunlar gibi farklı ortamlarda etkileşim kurma girişimlerinde bulunmaya destek olurken, sanal ortam, korkulu ve endişeli bağlanma stiline sahip bireyler için başarılı arkadaşlık kurma sürecini daha da kısıtladığı vurgulanmıştır. (Buote, Wood ve Pratt, 2009). Kaya ve Kalkan (2019) tarafından yapılan bir araştırmada, narsistik eğilimlerin bağlanma stilleri ve sosyal medya kullanımı ile ilişkili olduğunu göstermektedir. Narsistik eğilimlere sahip olan öğrencilerin, daha fazla kaçınma ve kaygılı bağlanma stillerine sahip oldukları, sosyal medyayı daha sık kullandıkları ve kendilerini gösterme amacıyla daha fazla paylaşım yaptıkları bulgulanmıştır. Sosyal medya, mevcut ilişkileri güçlendirmek ve yeni sosyal bağlantılar kurmak için etkili bir araç olarak kullanıldığında, yalnızlık duygularını azaltmada faydalı olabilir (Pittman ve Reich, 2016). Ancak, sosyal medyanın, sosyal etkileşimden kaçmak ve izole olmak amacıyla kullanıldığında, yalnızlık hissi artabilmektedir (Halston, Iwamoto, Junker ve Chun, 2019). Sosyal medya ve dijital flört uygulamaları, bireylerin başkalarıyla etkileşim kurmasını ve yeni insanlarla tanışma

fırsatı sağlamaktadır (Mateizer ve Avram, 2022). İnternet üzerinden gelişen ilişkilerin yakın, anlamlı ve uzun ömürlü olabileceği belirtilmektedir (Tyler, 2002). Bunun yanı sıra, bireylerin internet üzerinde başlayan ilişkileri sanal dünya dışına taşıdıkları da gözlemlenmektedir (Tyler, 2002).

Literatür incelendiğinde, Tucker ve Anders (1999) tarafından yapılan araştırmada, kaçınan bağlanma stiline sahip erkeklerin ve kaygılı bağlanma stiline sahip erkek ve kadınların ilişki doyumunun daha düşük olduğu ortaya konulmaktadır. Sümer ve Cozzarelli (2004) tarafından yapılan bir araştırmada ise, bağlanma stillerinin romantik çiftlerin kendi ve partnerlerinin davranışlarına yönelik atıfları ile ilişki kalitesi arasındaki ilişkiler incelenmektedir. Araştırmanın bulgularına göre, güvenli bireylerin güvensiz bireylere göre daha az uyumsuz atıflarda bulunduğu belirtilmektedir. Ayrıca, bireyin kendilik modelinin ilişki doyumu üzerinde doğrudan bir etkisi olduğu ve bu etkinin olumsuz partner davranışlarına yönelik yapılan atıflar aracılığıyla gerçekleştiği ortaya konulmaktadır. Kumar ve Mattanah (2016) tarafından yürütülen bir başka araştırmanın temel bulgularına göre, anneler ve babalarla güvenli bağlanma ilişkileri, olumlu uyum sonuçlarıyla ilişkilendirilmiştir. Araştırmada katılımcıların anneleriyle olan bağlanmaları ile psikososyal uyum arasındaki ilişki incelenmiş ve bu ilişkide romantik ilişki becerisi ve ilişki doyumunun anlamlı düzeyde pozitif düzenleyici olduğu bulunmuştur. Bununla birlikte, romantik ilişki becerisi ve ilişki doyumu, babaya bağlanma ile pozitif uyum sonuçları arasında bir mekanizma olarak görülmemiştir. Diğer bir bulgu ise, annelere ve babalara güvenli bağlanmanın, kaçınma ve kaygılı bağlanma stilleriyle karşılaştırıldığında daha iyi bireysel uyum sonuçlarını, daha yüksek yaşam doyumu ve daha az sıkıntı öngördüğü şeklinde ortaya çıkmıştır. Bağlanma stillerinin, ilişki doyumu düzeyiyle güçlü bir ilişkiye sahip olması ve bu stillerin romantik ilişkiler üzerinde de önemli bir etkisi olmaktadır (Tucker ve Anders, 1999).

2.3. İlişki Doyumu

Bireyin ait olma, başkalarıyla iletişim kurma, sosyal ilişkiler kurma ve sürdürme ihtiyaçları bulunmaktadır (Aziz, Chaudhary ve Ali, 2021). Bireyler, hayatlarının çoğunu diğer insanlarla yakın ilişkiler içinde geçirmektedir. Partnerlerle olan ilişkiler, sosyal hayatın temel bir parçasını oluşturmaktadır (Aziz, Chaudhary ve Ali, 2021). Hendrick'in

(1988) göre, ilişki doyumu, bir ilişkideki duyguları, düşünceleri ve davranışları değerlendirmek için birçok ölçüm aracının bulunduğu bir ilişki değerlendirme alanıdır. Doyum, duygusal etki veya ilişkiye olan çekicilikle ilişkilidir, ancak bağlılık, bir ilişkiyi devam ettirme isteği ve psikolojik bağlılık hissiyle ilgilidir (Rusbult, 1983). Romantik ilişki kurma ve yaşanan ilişkiden doyum alma düzeyi arasında bir ilişki bulunmaktadır (Metts ve Cupach, 1990). Romantik ilişkilerde, bağlanma, sevgi hissi, ihtiyaçların karşılanması ve partnerler arasındaki bağlılık gibi önemli özellikler bulunmaktadır (Sarı ve Owen, 2016).

Arnett (2000), beliren yetişkinlik dönemindeki ilişkilerde, zaman ve duygusal paylaşım gibi unsurlarla ilişkili olarak bağlılığın ve kişinin hayatının aşkını bulma çabası, ilişki doyumunu etkileyen önemli bir faktör olduğundan bahsetmektedir. Beliren yetişkinlerin kimlik keşfi sürecinin tamamlanmasında aşk ilişkilerinde önemli bir rol oynaması (Arnett, 2000) ve subjektif olarak daha olumlu hissetmeleri (Berscheid ve Regan, 2005) için önemli belirleyicilerdendir (aktaran Eryılmaz ve Doğan, 2013). Ek olarak, bireylerin kendi çevreleriyle olumlu ilişkiler kurmaları, öznel iyi olmayı artıran önemli bir stratejidir (Tkach ve Lyubomirsky, 2006). Beliren yetişkinler için, ilişki kurma özelliği, öznel iyi olma ve kimlik keşfi için önemli bir araç olarak ön plana çıkmaktadır (Eryılmaz ve Doğan, 2013). Kimlik gelişimi, mesleki ilginin keşfedilmesi, cinsiyet rollerinin tanımlanması ve kişilerarası ilişkilerinin düşünülmesi sürecini içermektedir (Zimmer-Gembeck ve Petherick, 2006). Romantik ilgi, yakın romantik ilişkilerin oluşumu, artan cinsel istek ve arkadaşlık edinimi gibi faktörler, ergenlik ve beliren yetişkinlik dönemiyle ilişkilendirilen unsurlardır (Furman, Brown ve Feiring, 1999; Zimmer-Gembeck, 2002; aktaran Zimmer-Gembeck ve Petherick, 2006). Zimmer-Gembeck ve Petherick'in (2006) yaptığı bir araştırmada, ergenlik döneminden yetişkinliğe geçiş sürecinde flört amaçlarının değiştiğini ortaya koymaktadır. Beliren yetişkinlik döneminde flört amaçlarının daha çok duygusal yakınlık, güven ve romantizm odaklı olduğu gözlemlenmiştir. Ayrıca, flört amaçlarının ve yakınlık ilişkilerinin yaş, cinsiyet ve kimlik oluşumu üzerinde etkili olduğu ve bu faktörlerin ilişki doyumu üzerinde moderatör etkisi olduğu bulunmuştur. Araştırmada, kimlik oluşumu sürecindeki belirsizlik ve kararsızlık dönemlerinde, flört amaçlarının cinsel yönelimli olma olasılığının daha yüksek olduğu ve bu durumun ilişki doyumu üzerinde olumsuz etkilere neden olabileceği öne sürülmüştür. Ergenlik ve beliren yetişkinlik dönemi, genellikle yakınlık ve romantik ilişkilerin

gelişimine odaklanılan zamanlar olarak belirtilmektedir (Zimmer-Gembeck ve Petherick, 2006). Arnett (2000), beliren yetişkinlik dönemini vurgulayarak, bu dönemin genellikle aşk, iş ve genel yaşam bakış açılarının temelden şekillendiği bir dönem olduğunu belirtmektedir.

Yetişkin bireyler için romantik ilişkiler geliştirmenin, yaşamlarında önemli bir yer tutmaktadır (Weisskirch, 2017). Romantik bir ilişkide doyumunu hissetmek, psikolojik iyi oluş, yaşam doyumunu ve fiziksel sağlık açısından büyük bir rol oynamaktadır (Proulx, Helms ve Buehler, 2007; Robles, Slatcher, Trombello ve McGinn, 2014). Fincham ve Linfield (1997), birey romantik ilişkilerde, partnerlere yönelik olumlu ve olumsuz duygulara aynı anda sahip olabileceğini ve bunu deneyimleyeceğini belirtmektedir. Bu olumlu ve olumsuz ilişki nitelikleri de ilişki doyumunun anlaşılmasında destekleyici olmaktadır (Fincham ve Rogge, 2010). Bir ilişkideki partnerin fiziksel çekiciliği ve ilişki içerisindeki yakınlığı yüksek olduğu durumlarda birey ilişki doyumunu daha fazla yaşamaktadır (Rusbult, Johnson ve Morrow, 1986). İlişki doyumu, davranışsal, bilişsel ve duygusal yönler açısından etkilenmektedir (Fincham, Rogge ve Beach, 2018). Partnerlerin birbirlerine, kendilerine veya ilişkilerine yönelik algıladıkları inançlar bilişsel açıdan ifade edilmektedir. Gerçekçi olmayan ilişki inançları, ilişkilerdeki doyumsuzluk ile ilişkilendirilmektedir. İlişki içerisindeki sözel olmayan davranışlar duygusal açıdan ifade edilmektedir. Sözel iletişim partnerler arasında rahatlıkla görülebilirken, sözel olmayan iletişim becerilerini değiştirmek zor olmaktadır. İlişkide gerçekleşen eylemler ise davranışsal açıdan ifade edilmektedir. İlişki doyumu olmayan partnerlerin, ilişki doyumu olan partnerlere göre eleştirel ve işlevsiz iletişim becerilerini göstermektedir (Fincham, Rogge ve Beach, 2018).

Literatürde romantik ilişkiler bazı araştırmacılar tarafından şu şekilde açıklanmıştır; Sternberg (1986) Üçgen Aşk Kuramı'nda, romantik ilişkilerin değerlendirildiği yakınlık, tutku ve bağlılık temelinde, bireyler üzerinde etkileri olduğundan bahsetmiştir. Yakınlık kavramı; romantik ilişkideki yakınlık, bağlantı ve bağlılık hislerini içeren duygusal bağlantıdır. Tutku kavramı; romantik ve fiziksel çekimle birlikte, cinsel doyumunu içeren motivasyonel bir bağlantıdır. Bağlanma kavramı ise; başka birine aşık olduğumuza karar vermek ve bu aşkı sürdürme durumunu içeren bilişsel bağlantıdır (Sternberg, 1986). Rusbult (1983) Yatırım Modeli'nde ise, bireyler arasındaki ilişkilerin kurulması,

sürdürülmesi ve sonlandırılmasını açıklamak amacıyla geliştirilmiştir. Bu modelde, ilişkide ve partnerler tarafından hissedilen doyum ve ilişkiyi sürme eğilimi olan bağıllık vurgulanmaktadır. Ayrıca bireylerin ilişkilerini sürdürme veya sonlandırma durumlarına karar verme sürecine de etki etmektedir (Rusbult, 1983). Moss ve Schwebel (1993) Romantik Yakınlık Teorisi'nde, bireylerin ilişkilerindeki deneyimledikleri yakınlık düzeyi, sosyal gelişimleri, kişisel uyumları ve fiziksel sağlıkları üzerinde etkilerin olduğundan bahsetmektedir. Romantik ilişkideki yakınlık, bireyin partneriyle deneyimlediği bağıllık ve olumlu duygusal, bilişsel ve fiziksel yakınlık düzeyi ile belirlenmektedir (Moss ve Schwebel 1993).

İlişki doyumu ile literatürde çeşitli değişkenlerle yapılan çalışmalar mevcuttur. İlişki doyumu, sağlıklı romantik ilişkiler geliştirmenin ve gelişmiş ilişkileri sürdürmenin önemli belirleyicilerinden biridir ve romantik ilişkiye yönelik inançların, bireylerin ilişkiden aldıkları doyumu etkilediği bilinmektedir (Aziz, Chaudhary ve Ali, 2021; Simpson ve Rholes, 2012). Barutçu-Yıldırım, Aydın ve Sancak-Aydın (2021) tarafından gerçekleştirilen araştırma, öz-şefkat ve sosyal görünüş kaygısının ilişki doyumu ile ilişkisi üzerindeki etkilerini incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırma sonuçları, devam eden ilişkinin önemi ve önceki romantik ilişkilerin sayısının, ilişki doyumunu pozitif yönde anlamlı bir şekilde yordayan faktörler olduğunu göstermiştir. Bununla birlikte, ilişkinin süresi ve ilişki durumu, ilişki doyumunu yordamada anlamsız bulunmuştur. Çalışma, var olan ilişkiye verilen önemin ve genç yetişkinlerin ilişkilerine daha fazla değer vermelerinin, daha yüksek bir ilişki doyumuyla ilişkili olduğunu vurgulamaktadır. Acevedo, Aron, Fisher ve Brown (2012) tarafından gerçekleştirilen bir çalışmada ise, beyin tarama teknikleri kullanılarak çiftlerin ilişki doyumları belirlenmiştir. Araştırma sonuçları, partnerleri hakkında olumlu düşüncelere sahip olan çiftlerin daha yüksek bir ilişki doyumuna sahip olduğunu göstermektedir. Mund ve Johnson (2021) tarafından gerçekleştirilen diğer bir çalışmada, her iki partnerin de düşük yalnızlık puanlarına sahip olduğunda ilişki doyumu yaşadıklarını, erkeklerin kendi yalnızlık puanları düşük olduğunda ise daha fazla doyum yaşadıklarını ortaya koymuştur. Kadın ve erkek arasındaki düşük yalnızlık düzeyi, bir partnerin yalnızlığının azalması ve ilişki doyumunda zamanla bir artışla ilişkilendirilmektedir. Bireyler, sosyal ilişkilerinde arzu ettikleri yakınlık ve samimiyet miktarı ile gerçekte deneyimledikleri arasında bir uyumsuzluk algıladıklarında yalnızlık hissederler (Mund ve Johnson, 2021).

2.4. Yalnızlık

Peplau ve Perlman (1984), yalnızlığı, bireyin sosyal ilişkilerinde belirgin bir eksiklik hissettiğinde ortaya çıkan acı verici bir işaret olarak tanımlamaktadır. Ayrıca, yalnızlık, algılanan sosyal izolasyon olarak da adlandırılmaktadır (Weiss, 1973; aktaran Cacioppo ve Hawkley, 2016). Algılanan sosyal izolasyon, yalnız yaşamaktan ve yalnızlık durumundan ayrılmaktadır (Luhmann ve Hawkley, 2016). Yalnızlık, sosyal aktivitelerin sıklığı ve kalitesi üzerinde algılanan bir kontrol eksikliğiyle tanımlanmaktadır (Newall, Chipperfield, Clifton, Perry, Swift ve Ruthing, 2009). Yalnızlık, bireylerin kendini tek başına hissettiği, sosyal etkileşimin olmadığı bir süreç olarak ele alınmaktadır. Sosyal etkileşim ve tek başına kalma ihtiyacı birlikte evrimleşmiştir ve bu evrimleşme, bazen yalnızlık isteğinin tek başına kalma hissiyle sonuçlanmasına, bazen de yakınlık hissinin tek başına kalma isteğine yol açmasına neden olmaktadır (Long ve Averill, 2003). Weiss (1973) göre yalnızlık, bireyin duygusal olarak sosyal bağlantılarda, yakınlıkta, samimiyette veya sosyal ilişkilerde eksiklik hissetmesi durumunda ortaya çıkan bir tepkidir (aktaran Kılınç, ve Sevim, 2005). Booth (2000)'a göre, yalnızlık çok boyutlu bir sorun olmaktadır (aktaran Yavuzer, Albayrak ve Kılıçarslan, 2018). İlişkisel yetersizlik boyutunda olan yalnız bireyler, yalnız olmayanlara göre daha az ilişki kurmakta daha az başarılı ve sosyal ağları olmamaktadır. Sosyal beceriler boyutunda ise, yalnız bireyler yeterli sosyal becerilere sahip olmamaktadır. Bilişsel boyutta, problemlere çözüm bulabilmek için gerekli olan soyut düşünme, yalnız bireyler ile yalnız olmayanlar arasında önemli bir farklılık görünmektedir. Duygusal boyutta ise, yalnız bireylerin nasıl hissettiği açıklanmaktadır. Yalnız bireyler, savunmasız, yetersiz, ruhsal olarak boşlukta ve kötümser olarak kendilerini ifade etmektedir (Yavuzer, Albayrak ve Kılıçarslan, 2018).

Bazı araştırmacılar genç yetişkinler arasındaki duygusal yalnızlık artışının gelişimsel bir sürece ve erken yaşam deneyimlerine bağlamışlardır (Cacioppo, Hughes, Waite, Hawkley ve Thisted, 2006); Luhmann ve Hawkley (2016) araştırmasında, genç yetişkinlik döneminde yalnızlık düzeylerinin zirveye ulaştığını belirtmektedir. Belsky (1993) Gelişimsel Modeli'nde, erken dönemde yaşanan zorlukların ruh sağlığıyla daha fazla olumsuz ilişkili olduğunu öne sürmektedir. Erken dönemdeki olumsuz duygusal deneyimlerin birikmesi, diğer önemli zorluklara neden olabilecek bir kaynak olarak değerlendirilmektedir. Sullivan (1953), yalnızlığın, bireyin istediği düzeyde yakın

ilişkilerin karşılanamaması sonucunda ortaya çıkan ve rahatsızlık veren bir deneyim olduğunu ifade etmektedir. Ayrıca, yetişkinlerin hissettikleri yalnızlık duygusunun temelini bebeklik döneminde atıldığını vurgulamaktadır (Güler-Yakıcı, 2017). İnsanlar sosyal yakınlığa olan ihtiyaç duymakta ve hayatları boyunca bu yakınlık hissini deneyimlemek ve tatmin etmek için çaba harcamaktadır. Çocukluk döneminde kurulamayan yakın ilişkiler yalnızlık duygusuna yol açarken, ergenlik döneminde bu duygu daha zorlayıcı bir hale gelmektedir (Sullivan, 1953; aktaran Güler-Yakıcı, 2017). Fromm ve Reichmann'a (1980) göre, yalnızlığın ortaya çıkmasında erken çocukluk ve ergenlik öncesi dönemlerin büyük bir etkisi olduğu belirtilmiştir (aktaran Karaduman, 2013). Bunun yanı sıra, bu dönemlerde aile içi iletişimdeki sorunların, yalnızlığın temellerinin oluşumunda etkili olduğu ifade edilmektedir (Karaduman, 2013). Genç yetişkinlik dönemi, sosyal baskıların yoğun olduğu bir evredir ve bu nedenle yalnızlık bu dönemde sıkça karşılaşılan bir durum olmaktadır (Pitman, Mann ve Johnson, 2018).

Beliren yetişkinlik döneminde, yakın ilişkilerin kurulması, güvenli bir kimlik oluşturulması ve arkadaşlık ilişkileri gibi faktörler önemli özellikler arasında yer almaktadır (Barry, Madsen, Nelson, Carroll ve Badger, 2009). Beliren yetişkinlik dönemindeki bireyler, sosyal ilişkilerinin beklentilerini karşılamadıklarında yalnızlık hissi deneyimlemektedir (Buecker, Mund, Chwastek, Sostmann ve Luhmann, 2021). Smith, Cobb, Reed-Fitzke, Ferraro, Duncan ve Lucier-Greer (2022) tarafından yapılan bir araştırmada, ebeveynler ile beliren yetişkinlik dönemindeki bireyler arasındaki karşılıklı ilişkilerin depresif belirtiler ve yalnızlık üzerindeki etkisi ve akran sosyal desteğinin rolü incelenmiştir. Araştırma bulgularına göre, ebeveynlerle beliren yetişkinlik dönemindeki bireyler arasındaki karşılıklı ilişkilerin güçlendiği durumlarda, bireylerin depresif belirtilerinin ve yalnızlık hislerinin azaldığını göstermiştir. Ebeveynlerin beliren yetişkinlik dönemindeki bireylerin sosyal destek sistemleri ve zihinsel sağlığı açısından önemli bir rol oynayabileceğini vurgulamaktadır. Goosby, Bellatorre, Walsemann ve Cheadle (2013) tarafından yürütülen bir araştırmada, ergenlik döneminde yalnızlık hissi yaşayan bireylerin erken yetişkinlik döneminde daha düşük fiziksel ve zihinsel sağlık durumuna sahip olduklarını göstermektedir. Ayrıca, güvensiz bağlanma stillerine sahip olan ergenlerin daha yüksek düzeyde yalnızlık hissi yaşadığı ortaya çıkmıştır. Ergenlik döneminde güvensiz bağlanma stiline sahip olan bireylerin beliren yetişkinlik döneminde yalnızlık hissi yaşama olasılığının daha yüksek olduğu gözlemlenmiştir. Beliren

yetişkinlik döneminin bireyler için daha karmaşık ve istikrarsız bir dönem olduğu ve bireylerin bu dönemde tüm sorunlarla tek başlarına başa çıkmaları gerektiği vurgulanmaktadır. Bu dönemde, değer kaybı, güvensizlik ve boşluk hissi gibi sorunlar, bireyin yalnız hissetme duygusunu tetiklemektedir (Domagala-Krecioch ve Majerek, 2013).

Bir ilişkide, beklentilerin karşılanmadığı durumlarda partnerler arasında yalnızlık hissi oluşabilmektedir. Bu beklenti, birlikte yaşayan partnerlerin aile, sosyal veya romantik hayatın boşluğunu dolduramamasıyla ilişkilendirilebilir, bu da yalnızlık deneyiminin çok boyutlu doğasına işaret etmektedir (Lawal ve Okereke, 2020). Duygusal yalnızlık, genellikle bireyin yakın bir partneri olmaması veya mevcut ilişkiden memnun olmaması durumunda ortaya çıkmaktadır. Sosyal yalnızlık ise, bireyin yeterli sosyal ilişkilere sahip olmaması veya sınırlı sosyal destek algısına sahip olmasıyla ilişkilendirilmektedir (Zhan, Shrestha ve Zhong, 2022). Lawal ve Okereke (2020) üniversite öğrencileri ile yaptığı çalışma sonucuna göre, birlikte yaşayan öğrencilerin ilişki doyumları, birlikte yaşama süresi arttıkça, yalnızlık boyutlarının azalması ve cinsel doyumun artmasıyla birlikte artmaktadır. Buecker, Mund, Chwastek, Sostmann ve Luhmann (2021) tarafından gerçekleştirilen bir meta-analiz ve sistemik incelemede ise, beliren yetişkinlik dönemindeki bireylerde yalnızlık düzeyinin zamanla arttığını göstermektedir. Araştırma bulguları, son 40 yılda yalnızlık düzeyinin yükseldiğini ortaya koymaktadır. Ayrıca, yalnızlık düzeyindeki artışın depresyon, kaygı, stres ve genel sağlık durumu arasında negatif bir ilişki olduğunu da göstermektedir.

İnternetin kolay erişimi, bireylerin kendi sosyal çevrelerindeki diğer insanlarla olan bağlantılarının doğasını değiştirmektedir (Tyler, 2002). Bireyin sosyal etkileşim başlatma çabaları, geri bildirim eksikliğiyle sonuçlanarak yalnızlık hissini artmasına neden olmaktadır (Apaolaza, Hartmann, Medina, Barrutia ve Echebarria, 2013). İnternet, yalnız hisseden bireyler için ideal bir ortam sağlamakta, bireylerin sosyal sınırların ötesindeki kullanıcılara ulaşarak sosyal ilişkilerini genişletme imkanı sunmaktadır (Morahan-Martin, 1999). İnternetin yaygınlaşmasıyla birlikte, insanların internet kullanımı aracılığıyla kurdukları iletişim sosyalleşmelerine imkan sağlayarak daha fazla ilişki fırsatları sunarak yalnızlık hissinden kurtulmalarına yardımcı olmaktadır (Kuşay, 2010; aktaran Çizmeçi, 2014). Yalnızlık hissi, internet kullanımına motivasyon sağlamaktadır

(Apaolaza, Hartmann, Medina, Barrutia ve Echebarria, 2013; Çevik ve Yıldız, 2017; Nowland, Necka ve Cacioppo, 2017). Deters ve Mehl (2013) tarafından yapılan bir araştırmanın sonuçlarına göre, durum güncelleme aktivitelerinin artması yalnızlığı azaltmaktadır. Yalnızlıkta yaşanan azalmanın, katılımcıların günlük olarak arkadaşlarıyla daha bağlantılı hissetmelerinden kaynaklandığı ve durum güncellemelerinin yalnızlık üzerindeki etkisinin arkadaşların doğrudan sosyal tepkilerinden bağımsız olduğu bulunmuştur. Facebook kullanımının ve narsisizm düzeyi, yalnızlık oranı ve öz güven düzeyi ile olan ilişkisinin incelendiği bir araştırmada Facebook kullanımının neredeyse tüm bileşenleri ile yalnızlık arasında pozitif ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulgulanmıştır (Schwartz, 2010). Wang, Frison, Eggermont ve Vandenbosch (2018) tarafından yürütülen bir araştırmanın bulguları, Facebook'ta aktif olma durumunun, yüksek yalnızlık düzeyini yordadığı ortaya çıkmıştır. Morahan-Martin (1999) göre, internetin aşırı kullanımı yalnızlığa neden olmasıyla birlikte, internetin gerçek hayattaki sosyal etkileşimin bir yerine geçmeye başladığını belirtmektedir. Kraut, Patterson, Lundmark, Kiesler, Mukophadhyay ve Scherlis (1998), daha fazla internet kullanımının artan yalnızlıkla ilişkili olduğunu gözlemlemiştir. Costa, Patrao ve Machado (2019) yapmış oldukları araştırma bulguları da daha fazla internet kullanımının yalnızlık hissiyle anlamlı bir ilişkisi olduğu bulunmuştur. Moody (2001) araştırma bulgularında, daha fazla çevrimiçi zaman geçiren bireylerin duygusal yalnızlık puanlarının yüksek olduğunu, sosyal yalnızlık puanlarının ise daha düşük olduğu belirtilmiştir.

2.5. Dijital Flört

İnternet kullanımının artmasıyla birlikte, bireyler artık çevrimiçi ortamlarda kişilerle etkileşim kurabilmektedir. Dijital flört, romantik ilişkileri fiziksel temas gerektirmeyen medya aracılığıyla aramaya devam etmeyi içerir (Yarwood, 2013). Dijital flört platformları, bireylerin yeni insanlarla tanışma imkanına katkıda bulunmaktadır (Liu, Wang ve Lin, 2021). Dijital flört platformlar ve bu platformların sundukları olanaklar, insanların kendilerini tanıtmaya şekillerini (Duguay, 2016), romantik ve cinsel ilişki arayışlarını sürdürme biçimlerini (Chan, 2017), uzun süreli ilişkileri anlama konusunda farkındalık kazanmalarını (Hobbs, Owen ve Gerber, 2016) ve psikolojik ilişki sorunlarıyla nasıl başa çıktıklarını deneyimleme şekillerini (Hoffman, 2018; aktaran Liu, Wang ve Lin, 2021) desteklemektedir. Finkel, Eastwick, Karney, Reis ve Sprecher (2012)

'ın belirttiği üzere, sosyal ağ siteleri ve internet genel olarak üç önemli işlevi yerine getirmektedir. Flört siteleri, bireylere, tanışmak istedikleri diğer bireylerin bulunduğu bir veri tabanına erişim imkanı sunmaktadır. Bu siteler, mesafe sorununu azaltarak insanların buluşmak için fiziksel olarak yakın olmalarını gerektirmez (Finkel, Eastwick, Karney, Reis ve Sprecher, 2012). Ayrıca, bireylerin başkalarıyla iletişim kurabileceği bir ortam sağlamaktadır. Bunun yanı sıra, bazı çevrimiçi flört web siteleri, kişilik, ilgi alanları ve hobiler gibi faktörlere dayalı özel eşleştirme stratejilerini kullanarak çevrimiçi aşk arayışında olan bireyler için uygun eşleşmeleri belirlemeye yönelik stratejilerinin reklamını yaparlar (Finkel, Eastwick, Karney, Reis ve Sprecher, 2012). Ek olarak, dijital flört davranışının, avantajları ve dezavantajları tartışılmaktadır. Dijital flört davranışının, daha geniş bir potansiyel havuz sunması ve bu sayede daha çeşitli insanlarla tanışmayı kolaylaştırması gibi avantajları bulunmaktadır. Ancak dijital flört davranışının, yüz yüze buluşmadan önce gerçekleşen birçok etkileşimi içermemesi nedeniyle, yüz yüze buluşma beklentilerini yanıltma riski taşıdığı dezavantajı da bulunmaktadır (Finkel, Eastwick, Karney, Reis ve Sprecher, 2012). Dijital flörtün sunduğu benzersiz zorluklar ve fırsatları anlamak, bireylerin romantik yaşamlarını geliştirmek için bu platformları nasıl kullanacakları konusunda bilinçli bir şekilde ilerlemelerine yardımcı olabilmektedir. Dijital flört, bireylere potansiyel partnerlerle tanışma ve başkalarıyla yakın ilişkiler kurma imkanı sunabilir, bu da yalnızlık hissini azaltmakta ve sosyal bağlantıları teşvik etmektedir (Nowland, Necke ve Cacippo, 2017). Calap ve Çebi (2020) tarafından yapılan bir araştırmada, sosyal medya kullanımının öğrencilerin sosyal yaşamlarını olumlu yönde etkilediğini göstermektedir. Araştırmada, sosyal medya kullanımının öğrencilerin arkadaş çevrelerini genişlettiği ve sosyal bağlarını güçlendirdiği bulunmuştur. Bununla birlikte, sosyal medya kullanımının yalnızlık hissi ve depresyon gibi olumsuz etkilere de neden olabileceği belirtilmiştir. Sürekli olarak takip edilen diğer insanların hayatlarının, öğrencilerin kendilerini yetersiz hissetmelerine ve kaygı düzeylerinin artmasına neden olabileceği vurgulanmıştır. Bu durum, yalnızlık yaşayan bireylerin sosyal medya kullanımında destek almaya ihtiyaç duyabileceklerini ve böylece mevcut arkadaşlıklarını geliştirme veya yeni arkadaşlıklar kurma amacıyla sosyal medyayı kullanmaları gerektiğini göstermektedir. Son yıllarda, özellikle teknolojiyi kullanarak başkalarıyla bağlantı kurmakta daha rahat olan beliren yetişkinler arasında dijital flört popülerlik kazanmaktadır (Calap ve Çebi, 2020). Dijital flört, romantik bir partner bulmak için tüm

yaş gruplarındaki yetişkinler arasında en yaygın yöntemlerden biri haline gelmektedir (Davis ve Fingerman, 2015). Beliren yetişkinlerin, kendilerini ifade etmeleri ve yetişkinlik rollerine uyum sağlamaları için önemli olan yaşam görevleri, gelecekteki başarılarını desteklemeye odaklanmayı içermektedir (Davis ve Fingerman, 2015). Dijital flört, erken ergenlik döneminden yirmili yaşların ortalarına kadar bireylerin hayatlarının her alanında bulunan bir unsurdur (Pinsky, 2019). Genç yetişkinlerde cinsel keşif ve kimlik gelişimiyle birlikte ilişki kurma ve cinsel keşif yapma tercihleri değişiklik göstermektedir (Pujazon-Zazik, Manasse ve Orrell-Valente, 2012). Web siteleri ve arkadaşlık uygulamaları, cinsel ilişkileri geliştirmek açısından önem kazanmaktadır (Mitchell, Ybarra, Korchmaros ve Kosciw 2014; Buzi, Smith ve Barrera, 2015). Sosyal medya platformları, genç yetişkinlerin bağlantı kurmaları ve kimlik oluşturmaları için kolaylık sağlamaktadır (Lykens, Pilloton, Silve, Schlamm, Wilburn ve Pence, 2019).

COVID-19, Türkiye’de hem fiziksel sağlık üzerinde ciddi etkileri olan bir salgın olarak ortaya çıkmış olup hem de toplumsal düzeyde çeşitli değişikliklere neden olmuştur (Ciddi ve Yazgan, 2020). Salgın, küresel nüfusun önemli bir bölümünde ekonomik zorluklar, psikolojik stres, kaygı ve depresyona neden olmuş ve bu durum cinsel davranışların etkilenmesine ve bireylerin dijital flört platformlarına yönelmesinde olanak sağlamıştır (Ting ve McLachlan, 2022). Dijital flörtün samimiyet yaratma konusundaki fırsatları ve COVID-19 salgınının insan bağlantısı ve temasını, viral bulaşma riski ve gelecek belirsizlikleriyle birlikte çeşitli endişelerle iç içe geçtiği vurgulanmaktadır (Gibson, 2021). Salgın flört davranışlarında bir değişime yol açmış, daha fazla insan dijital flört uygulamalarına yönelmiştir (Stoicescu ve Rughiniş, 2021).

Dijital flört platformlarının yaygınlaşmasıyla birlikte, flört deneyimleri değişmekte ve bireylerin potansiyel partnerlerle daha kolay ve hızlı bir şekilde bağlantı kurmaları mümkün hale gelmektedir. Dijital flört platformları, internet üzerinde profiller oluşturma ve diğer insanlarla doğrudan iletişim kurma olanağı sağlamasından dolayı romantik ilişkilerin kurulmasında, bireylerin daha fazla tercih etmesine imkan sağlamaktadır (Egan, 2003; aktaran Toma, Hancock ve Ellison, 2008). Dijital flörtün romantik ilişkiler için geniş bir uygun partner havuzu sunması, bireylerin benzer ilgi alanlarına veya değerlere sahip diğer bireylerle bağlantı kurmalarına ve partnerleriyle iletişim ve bağlantıyı kolaylaştırmalarına olanak sağladığı belirtilmektedir. Sosyal medya

platformlarında aranan sosyal doyum, yeni arkadaşlıklar kurma ve romantik bir partner bulma gibi ihtiyaçlarla ilişkilendirilmektedir (Park, Kee ve Valenzuela, 2009; Sumter, Valkenburg ve Peter, 2013). Beliren yetişkinlik dönemindeki bireyler, ciddi ilişkiler kurmayı hedeflerken, sosyal ilişkilerin bir özelliği olarak giderek artan bağıllık değerini gözlemlemektedirler (Sumter, Vandenbosch ve Ligtenberg, 2017). Davis ve Fingerman (2015) tarafından yapılan bir araştırmada, farklı yaş gruplarındaki yetişkinler arasında dijital flört etme konusundaki farklılıklar incelenmiştir. Çalışmada, genç yetişkinlerin romantik bir ilişki arama eğiliminde olduğu, bununla birlikte ileri yaş yetişkinlerin daha çok bağlantı ve başkalarıyla ilişkilere odaklandığı sonucuna ulaşılmıştır. Dijital flört uygulamaları, bireylerin uygun romantik partnerlerini aramalarına veya bu platformlarda istedikleri eşleşmeleri sağlayan bir algoritma sistemiyle eşleştirmeler yapmalarına olanak sağlamaktadır (Yarwood, 2013). Dijital flört platformları, tipik olarak kullanıcıların belirli kriterlere göre potansiyel partnerler aramaları için bir profil oluşturmalarına, fotoğraf yüklemelerine ve yaş, konum, ilgi alanları gibi bilgileri girmelerine olanak tanımaktadır. Kullanıcılar daha sonra mesajlaşma, görüntülü sohbet veya diğer dijital iletişim yöntemleriyle uygun bulunan partnerlerle iletişim kurmaktadır. Dijital flört uygulamalarında kullanılan algoritmalar, genellikle kişilik, duygusal durum, değerler, tutumlar ve ilişki doyumunu ve istikrarı gibi psikolojik değişkenlerdeki benzerliklere dayanarak iki bireyi eşleştirmek için kullanılmaktadır (Yarwood, 2013). Günlük yaşamda kendini doğru, gerçek bir biçimde belirtemeyen bireyler, internet ortamında anlamlı ilişkiler kurma çabası içine girmektedir (Amichai-Hamburger, Wainapel ve Fox, 2002). Bu durum ise, anlamlı ilişkiler arama çabası ile bireyleri daha çok internet kullanımına yönlendiriyor olabilmektedir. Chan (2017) yapmış olduğu araştırmada, çevrimiçi kullanıcılar arasında flört uygulamalarının kullanımıyla daha yüksek güven, heyecan arama düzeyi ve teknolojik cihaz kullanımının ilişkilendirildiği bulunmuştur.

Günümüzde insanlar, ilgi alanlarını genişletmek ve geliştirmek için yeni medya teknolojilerini aktif bir şekilde kullanmaktadır. Bireyler, iletişim kurmak ve aynı zamanda yaşamdaki gelişmelere uyum sağlamak için sosyal ve teknoloji açısından kendini geliştirmek konusunda desteklenmektedir (Horst, Herr-Stephenson ve Robinson, 2009). Hertlein (2012) araştırmasında, teknolojinin partnerlerin birbirleriyle iletişim kurma sıklığını artırdığını ve iletişim yöntemlerini çeşitlendirdiğini belirtmektedir. Teknolojinin uzakta yaşayan çiftler için iletişimi kolaylaştırmakta ve bu sayede partnerlerin

birbirlerinin günlük yaşamlarına daha fazla dahil olabilmektedir. Bununla birlikte, teknolojinin yanlış veya aşırı kullanımının partnerler arasındaki problemleri artırmakta ve doğru kullanımın öğrenilmesi önem kazanmaktadır (Hertlein, 2012). Çevrimiçi kaynaklar, arkadaşlığı başlatmanın başlangıç noktasını sağlama konusunda önemli bir rol oynamaktadır (Buote, Wood, ve Pratt, 2009). Çevrimiçi arkadaşlık başlatmak, daha az riskli ve kolay bir şekilde gerçekleştirilebilmektedir. Aynı zamanda, anonim internet etkileşimleri, çevrimiçi sohbetler öncesinde kendini sunma stratejileri oluşturma ve düşünme süreci için fırsatlar sunmaktadır. Benzer şekilde, internet iletişimindeki emoji ve duygusal ifadeler gibi gelişmeler, sosyal becerileri daha az gelişmiş olan bireylerin kendilerini ifade etmeleri için alternatif yollar sağlamaktadır (Buote, Wood, ve Pratt, 2009). Dijital flört ile kurulan iletişimde fiziksel flört işaretlerinin yerine, emoji, selfieler ve görüntüler gibi dijital işaretler kullanılmaktadır (Pinsky, 2019). Bireyler, doğrudan etkileşim yerine teknolojiyi kullanarak partnerlerle daha geniş bir yakınlık ve derinlik sağlamaktadır (Henline, 2006). İnternetin yaygınlaşmasıyla birlikte, çoğu insan için günlük hayatın bir parçası haline gelen çevrimiçi iletişim, insanların kişilerarası ilişkiler kurmalarını kolaylaştırmaktadır (Merkle ve Richardson, 2000). İnternet erişimi kolay, maliyeti uygun ve kullanıcılar istedikleri kadar bilgiyi sunabildikleri, aynı zamanda istedikleri takdirde anonim olabilecekleri bir durumdadır (Hertlein ve Piercy, 2008). Genel olarak, bireyler teknoloji destekli iletişimi tercih etmekte ve bu sayede sosyal etkileşimler üzerinde daha fazla kontrol sahibi olmaktadır (Madell ve Muncer, 2007). İletişim ve etkileşim teknolojiyle birlikte kolaylaşırken, yüz yüze etkileşimden çekinen veya kaygı duyan bireyler, teknoloji aracılığıyla anlık mesajlaşma yoluyla bir partnerle uyum sağlayabilir, bağlantı kurabilir ve ilişkilerini geliştirebilmektedir (Madell ve Muncer, 2007). Romantik ilişkilerde telefon ve internet iletişimini karşılaştıran bir araştırmada, ilişki türünün yüz yüze ve telefon iletişiminin kullanım düzeyi üzerinde etkisi olduğunu göstermektedir (Baym, Zhang, Kunkel, Ledbetter ve Lin, 2007). Romantik ilişkiler, aile ve arkadaşlık ilişkilerine göre daha az tatmin edici bulunmuştur. Ancak, medya kullanımının ilişkisel yakınlık ve doyumla ilişkili olmadığı belirlenmiştir (Baym, Zhang, Kunkel, Ledbetter ve Lin, 2007).

Sosyal ağ site ve uygulamalarının kullanımında olan artışla birlikte, siber flört şiddeti yaygınlaşmaktadır (Toplu-Demirtaş, Akcabozan-Kayabol, Araci-Iyiyaydin ve Fincham, 2020). Wolford-Clevenger, Zapor, Brasfield, Febres, Elmquist, Brem ve Stuart (2016)

siber flört istismarını, flört ilişkisi içerisinde bulunan partnere teknoloji kullanarak sözlü olarak saldırmak, küçümsemek, aşağılamak, tehdit etmek, taciz etmek, partneri izlemek ve kontrol etmek olarak tanımlamıştır. Kaura ve Lohman (2007)'nın çalışma sonuçlarında dijital flört şiddetinin, mağdurların ilişki doyumlarında olumsuz bir etkisi olduğu ve akıl sağlığı sorunları üzerinde olumlu bir etkisi olduğu bulunmuştur. Dijital flört şiddeti mağduru olan ve erkeklerin kadınlara karşı şiddet kullanımını kabul eden kadınların, mağduriyetleri sonucunda ilişki doyumunda önemli bir azalma yaşadıkları; dijital flört şiddeti mağduru olan ve kadınların erkeklere karşı şiddet kullanımını kabul eden erkeklerin, mağduriyetleri sonucunda akıl sağlığı sorunu yaşama olasılıklarının daha düşük olduğu bulunmuştur. Yolcu ve Akbay (2020) tarafından yürütülen araştırma bulgularına göre, flört şiddeti ile benlik saygısı ve algılanan ilişki öz yeterliliği arasında negatif yönde bir ilişki, flört şiddeti ile saplantılı bağlanma stili arasında ise pozitif yönde bir ilişki olduğu tespit edilmiştir. Bu çalışmada, bireylerin flört şiddeti deneyimleri üzerinde algılanan ilişki öz yeterliliği, benlik saygısı ve saplantılı bağlanma stili gibi faktörlerin anlamlı bir öngörücü rol oynadığı ve algılanan ilişki öz yeterliliğinin en güçlü öngörücü olduğu bulunmuştur. Brown, Flood ve Hegarty (2022) tarafından yapılan diğer bir çalışmaya göre, dijital flört istismarına maruz kalan bireylerin önemli duygusal sonuçlar yaşadığı ve dijital flört istismarının uygulanması ve etkisinde cinsiyet farklılıklarının olduğu belirtilmiştir. Ellyson, Adhia, Lyons ve Rivara (2021)'nin araştırma bulgularında ise, dijital flört deneyimi olan katılımcıların %76.1'i (n = 530), yaşamları boyunca en az bir kez dijital flört istismarı davranışı kullandığını veya deneyimlediğini ifade etmiştir.

3. YÖNTEM

Bu bölümde yapılan araştırmanın modeli, evren ve örnekleme, verilerin toplanması ve verilerin çözümlenmesine dair bilgilere yer verilmiştir.

3.1 Araştırma Modeli

Bu çalışmada dijital platformlarda flört eden beliren yetişkinlerin ilişki doyumu ve yalnızlık algısının bağlanma stillerine göre incelenmesi amacıyla ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. İlişkisel tarama modelleri iki ve daha fazla sayıdaki değişken arasında birlikte değişim varlığını ve derecesini belirlemeyi amaçlayan modellerdir (Karasar, 2020).

3.2 Evren ve Örneklem

Bu çalışmada, yaşı 18 ile 25 ($Ort. = 21.45$, $SS = 1.77$) arasında değişen 458 gönüllü katılımcıdan veri toplanmıştır. Katılımcılara uygun örnekleme yöntemi kullanılarak çevrimiçi form üzerinden ulaşılmıştır.

Katılımcıların ait sosyodemografik özellikler incelendiğinde, katılımcıların %76.2'sinin ($n=349$) cinsiyeti kadın, %23.1'inin ($n=106$) cinsiyeti ise erkek olarak bildirilmiştir. Katılımcıların %0.7'si ($n=3$) cinsiyetini belirtmek istememiştir. Katılımcıların %3.7'si ($n=17$) 18 yaşında, %11.1'i ($n=51$) 19 yaşında, %16.4'ü ($n=75$) 20 yaşında, %21'i ($n=96$) 21 yaşında, %20.5'i ($n=94$) 22 yaşında, %14'ü ($n=64$) 23 yaşında, %7.2'si ($n=22$) 24 yaşında ve %6.1'i ($n=28$) 25 yaşındadır. Katılımcıların %86.5'i ($n=396$) öğrenci olduğunu, %12.7'si ($n=58$) öğrenci olmadığını ve %0.9'u ($n=4$) belirtmek istemediğini bildirmiştir. Katılımcıların sınıf dağılımına bakıldığında, %1.3'ünün ($n=6$) hazırlık sınıfında, %22.3'ünün ($n=102$) 1. sınıfta, %16.6'sının ($n=76$) 2. sınıfta, %21.8'inin ($n=100$) 3. sınıfta, %23.4'ünün ($n=107$) 4. sınıfta, %0.2'sinin ($n=1$) 5. sınıfta, %0.9'unun ($n=4$) 6. sınıfta olduğu görülmektedir. Katılımcıların geri bildirimine göre %42.6'sinin ($n=195$) bekar, romantik ilişki içerisinde olduğu, %54.6'sinin ($n=250$) bekar, ilişki içerisinde olmadığı, %0.2'sinin ($n=1$) evli olduğu, %0.4'ünün ($n=2$) boşanmış olduğu,

%2.2'sinin ($n= 10$) belirtmek istemediği ve katılımcıların anketteki ‘evli, ayrı yaşıyor’ ile ‘dul’ seçeneklerinin işaretlenmediği görülmektedir.

Tablo 1. Katılımcılara Ait Demografik Özellikler

Değişkenler	N (458)	%
Cinsiyet		
Kadın	349	76.2
Erkek	106	23.1
Belirtmek istemiyorum	3	.7
Yaş		
18	17	3.7
19	51	11.1
20	75	16.4
21	96	21.0
22	94	20.5
23	64	14.0
24	22	7.2
25	28	6.1
Medeni Durum		
Bekar, romantik ilişkisi var	195	42.6
Bekar, romantik ilişkisi yok	250	54.6
Evli	1	.2
Evli, ayrı yaşıyor	0	.0
Boşanmış	2	.4
Dul	0	.0
Belirtmek istemiyorum	10	2.2
Üniversite Öğrencisi Olma Hali		
Evet	396	86.5
Hayır	58	12.7
Belirtmek istemiyorum	4	.9
Sınıf	N (396)	
Hazırlık	6	1.3
1.Sınıf	102	22.3
2.Sınıf	76	16.6
3.Sınıf	100	21.8
4.Sınıf	107	23.4
5.Sınıf	1	.2
6.Sınıf	4	.9

3.3 Veri Toplama Araçları

Araştırmada veriler çevrimiçi form kullanılarak toplanmıştır. Toplama aracı olarak ilk ‘Bilgilendirilmiş Onam Formu’ verilmiştir. Ardından dijital platformda flört eden ve

etmeyen beliren yetişkinlik dönemindeki bireylerin demografik verileri toplamak için ‘‘Kişisel Bilgi Formu’’, bireylerin bağlanma stillerini belirlemek için ‘‘Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri-II’’, ilişki doyumu düzeylerini belirlemek için ‘‘İlişki Doyumu Ölçeği’’ ve yalnızlık düzeylerini belirlemek için ‘‘UCLA Yalnızlık Ölçeği’’ kullanılmıştır.

Uygulama öncesinde katılımcılara araştırmanın amacı ve prosedürü hakkında bilgilendirilme yapılmıştır. Ölçeklerin doldurulma süresi yaklaşık 15 dakika olduğu bilgisi paylaşılmıştır. Katılımcılara veri toplama araçları şu sıra ile verilmiştir; Bilgilendirilmiş Onam Formu, Kişisel Bilgi Formu, İlişki Doyumu Ölçeği, UCLA Yalnızlık Ölçeği ve Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri-II bir arada verilmiştir. Araştırmada kullanılan veri toplama araçlarının detaylı bilgilerine aşağıda yer verilmiştir. Ölçekler sırası ile EKLER bölümünde gösterilmektedir.

3.3.1 Bilgilendirilmiş onam formu (Ek-1)

Bu form ile katılımcılara çalışmanın amacı, çalışmanın kim tarafından yapıldığı, çalışmanın genel konusu (verilecek cevapları etkilemeyecek şekilde), çalışmanın gönüllülük esasına dayandığı, gizlilik ve elde edilen bilgilerin tamamen araştırma için kullanılacağı bilgisi verilmiş ve katılım onayları alınmıştır.

3.3.2 Kişisel bilgi formu (Ek-2)

Bu form araştırmacı tarafından hazırlanan, örneklem grubunu oluşturan beliren yetişkinlik dönemindeki bireylere ait kişisel bilgiler elde etmek amacıyla geliştirilmiştir. Formda katılımcıların cinsiyet, yaş, üniversite öğrenci hali gibi sosyo-demografik özellikleri ve dijital flört platformlarını kullanımlarına yönelik sorular sorulmuştur.

3.3.3 İlişki doyumu ölçeği – (İDÖ) (Ek-3)

İlişki Doyum Ölçeği, Hendrick (1988) tarafından romantik ilişki doyumunu ölçmek için geliştirilen, orijinal adı ‘‘Relationship Assessment Scale’’ olarak bilinen bir öz bildirim ölçeğidir. Ölçek 7'li Likert tipindedir. Ölçeğin derecelendirmesi şu şekilde sıralanmaktadır: ‘‘1= Hiç Katılmıyorum, 2= Katılmıyorum, 3= Biraz Katılmıyorum, 4= Kararsızım, 5= Biraz Katılıyorum, 6 = Katılıyorum ve 7= Tamamen

Katılıyorum,”. Ölçeğin iki maddesi (4 ve 7) tersten puanlanır ve puanların artması ilişki doyumunun arttığını göstermektedir. Ölçek Türkçe'ye Curun (2001) tarafından çevrilmiştir. Ölçeğin Türkçe versiyonu yüksek düzeyde iç tutarlılığa sahiptir ve Cronbach alfa katsayısı .86'dır. Ölçekte alınan puan ne kadar yüksekse, katılımcı ilişkilerinden o kadar memnun olduğu sonucunu vermektedir. Bu çalışmada ölçeğin Cronbach Alfa katsayıları .90 olarak bulunmuştur.

3.3.4 UCLA yalnızlık ölçeği – (UCLA-YÖ) (Ek-4)

Russell, Peplau ve Ferguson (1978) tarafından geliştirilen, orijinal adı “Developing a Measure of Loneliness” olarak bilinen, 20 maddelik, 4'lü Likert tipi bir ölçektir. Ölçeğin derecelendirmesi şu şekilde sıralanmaktadır: “1= Ben bu durumu hiç yaşamam, 2= Ben bu durumu nadiren yaşarım, 3= Ben bu durumu bazen yaşarım, 4= Ben bu durumu sık sık yaşarım”. Ölçekte toplamda 10 madde “(1, 4, 5, 6, 9, 10, 15, 16, 19 ve 20)” ters puanlanmaktadır. Ölçekte alınan en düşük puan 20, en yüksek puan ise 80 olarak belirlenmiştir. Yüksek puanlar yüksek yalnızlığı işaret edecek şekilde yorumlanır (Demir, 1989). Demir (1989) tarafından ölçeğin Türkçe uyarlaması yapılmıştır. Ölçeğin Cronbach alfa katsayısı .96'dır. Bu çalışmada ölçeğin Cronbach Alfa katsayıları .91 olarak bulunmuştur.

3.3.5 Yakın ilişkilerde yaşantılar envanteri – II (YİYE II) (Ek-5)

Fraley, Waller ve Brennan (2000) tarafından geliştirilen, orinal adı “Experiences in Close Relationships-Revised” olarak bilinen envanterdir. Bireylerin bağlanma stillerini iki alt boyutta inceleyen 18'i kaygıyı, 18'i de kaçınmayı ölçen toplamda 36 maddeden oluşmaktadır. Ölçek 7'li Likert tipindedir. Ölçeğin derecelendirmesi şu şekilde sıralanmaktadır: “1= Hiç Katılmıyorum, 2= Katılmıyorum, 3= Biraz Katılmıyorum, 4= Kararsızım, 5= Biraz Katılıyorum, 6 = Katılıyorum ve 7=Tamamen Katılıyorum,”. Ölçekte çift sayılı sorular kaçınma boyutunu, tek sayılı sorular ise kaygı boyutunu ölçmektedir. Ölçekte toplamda 14 madde “(4, 8, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 24, 26, 30, 32, 34 ve 36)” ters puanlanmaktadır. İlgili boyutları ölçen maddelerin ayrı ayrı toplanması ve ortalaması alınarak her bir katılımcı için kaygı ve kaçınma sürekli puanları hesaplanmıştır. Alt boyutları için alınacak puanlar 18 ile 126 arasındadır. Ölçekten alınan yüksek puan kaygı boyutu için yüksek kaygıya, kaçınma boyutu için yüksek kaçınmaya

işaret eder (Gülüm ve Dağ, 2013). Türkçe geçerlik ve güvenirlik çalışmaları Selçuk, Günaydın, Sümer ve Uysal (2005) tarafından yapılmıştır. Hem kaçınma hem de kaygı boyutları yüksek düzeyde iç tutarlılığa sahiptir ve bu boyutlar için Cronbach Alfa katsayıları sırasıyla .90 ve .86'dır. Araştırmalar sonucunda kaygı boyutunun test-tekrar test güvenirliğinin .82, kaçınma boyutunun .81 olduğu bulunmuştur (Selçuk ve ark., 2005). Bu çalışmada ölçeğin Cronbach Alfa katsayıları kaygı boyutu için .89, kaçınma boyutu için .90 olarak bulunmuştur.

3.3.6 Ölçeklerin güvenirlik analizleri ve betimsel istatistikleri

Katılımcıların cevaplarına göre araştırmada kullanılan İlişki Doyumu Ölçeğinin Cronbach Alfa güvenirlik katsayısı .90; UCLA Yalnızlık Ölçeğinin Cronbach Alfa güvenirlik katsayısı .91; Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri II' nin Kaçınma alt boyutu için .90 ve Kaygı alt boyutu için .89 olarak hesaplanmış ve sonuçlar Tablo 2'de gösterilmiştir.

Tablo 2. Ölçeklere İlişkin Betimsel Özellikler

<i>Ölçekler</i>	<i>N</i>	<i>Ort.</i>	<i>SS</i>	<i>En Düşük ve En Yüksek Ort. Değerler</i>	<i>Cronbach's Alpha</i>
				1-7	
İlişki Doyum Ölçeği	310	5.25	1.36	1.00 - 7.00	.90
				1-4	
UCLA Yalnızlık Ölçeği	458	1.81	.54	1.00 - 3.75	.91
Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri - II				1-7	
Kaçınma	458	2.93	1.03	1.00 - 5.94	.90
Kaygı	458	3.60	1.08	1.06 - 7.00	.89

3.4 Verilerin Çözümlemesi ve Yorumlanması

Çalışmada, ilk olarak araştırmada kullanılacak ölçeklere karar verilmiştir. Veri toplama işlemine başlayabilmek için Maltepe Üniversitesi Etik Kurulu'ndan gerekli etik kurul izni alınmış, daha sonrasında veri toplama sürecine başlanmıştır. Google Drive üzerinden anket formu oluşturulmuştur. Bilgilendirilmiş Onam Formu araştırma linkine eklenmiş

olup ‘‘Araştırmaya katılmayı kabul ediyorum’’ seçeneğini işaretleyen katılımcılar ile ankete devam edilmiştir. Mart 2022 – Aralık 2022 tarihleri arasında veri toplama işlemi tamamlanmıştır. Araştırma anketini toplam 490 kişi yanıtlanmıştır.

Araştırma sonucunda elde edilmiş olan tüm verilerin analizi için SPSS 26.0 istatistik paket programı kullanılmıştır. Araştırmada yer alan katılımcıların demografik özelliklerini ve dijital flört etme ve etmeme durumlarını değerlendirmek amacı ile frekans (f), yüzde (%), ortalama ve standart sapma (SS) değerlerini tanımlayan betimleyici istatistiksel yöntemler kullanılmıştır

Araştırmanın rneklemi için 490 kişiden veri toplanmıştır. Araştırmaya dahil edilme kriteri olarak beliren yetişkinlik dönemi olan 18-25 yaş arasındaki bireyler sınırlaması getirilmiştir. Toplanan bu verilerin analize uygun olup olmadığı test edilmiş ve katılımcıların, belirlenen yaş kriterinin (18-25) dışında olması nedeniyle (n=32) alışma için verilen cevapları araştırma dışında tutulmuştur. Verinin kriterlere uygun olacak şekilde temizlenmesi ile analizlerde 458 katılımcı verisi kullanılmıştır.

Araştırma rneklemi için 458 katılımcının 138 kişisi dijital flört eden 316 kişisi dijital flört etmeyen tarafını oluşturmaktadır. Ayrıca veri toplama sürecinde bir ilişki içerisinde 310 katılımcı ilişki doyum ölçeğini cevaplayarak veri sağlamıştır.

Araştırmada yer alan tüm değişkenler normallik varsayımını karşıladığı için parametrik analizler kullanılmıştır. Değişkenlerin normallik değerleri Tablo 3’de gösterilmiştir.

Dijital flört eden ve etmeyen katılımcıların, ilişki doyumu, yalnızlık ve bağlanma stilleri arasındaki ilişkileri incelemek için Pearson Korelasyon Analizi, değişkenlerinin demografik özelliklere göre farklılaşıp farklılaşmadığını incelemek için ise Bağımsız rnekleme T-Testi uygulanmıştır. Ayrıca leklere verilmiş olan cevapların 30’dan az olması nedeniyle Kruskal Wallis-H Testi uygulanmıştır.

4. BULGULAR VE TARTIŞMA

4.1 Bulgular

Bu bölümde araştırmanın amaçlarına uygun olarak gerçekleştirilen istatistiksel analizlerin bulgularına yer verilmektedir.

4.1.1 Araştırma ölçekleriyle ilgili betimsel özellikler

Katılımcıların cevaplarına göre araştırmada kullanılan ölçeklerin çarpıklık ve basıklık değerleri Tablo 3'te ayrıntılı olarak verilmiştir. Çarpıklık ve basıklık değerlerinin -1.5 ve + 1.5 arasında (Tabachnick ve Fidell, 2013) yer aldığı için normal dağılım kabul edilmiştir. Bu doğrultuda araştırmada kullanılan analizler parametrik testler ile gerçekleştirilmiştir.

Tablo 3. Araştırmada Kullanılan Ölçeklere Ait Çarpıklık ve Basıklık Değerleri

	Çarpıklık		Basıklık	
	İstatistik	Std. Hata	İstatistik	Std. Hata
İlişki Doyum Ölçeği	-.675	.138	-.321	.276
UCLA Yalnızlık Ölçeği	.749	.114	.231	.228
Yakın İlişkilerde Yaşantılar				
Envanteri – II				
Kaçınma	.288	.114	-.379	.228
Kaygı	.188	.114	-.447	.228

4.1.2 Katılımcıların dijital flört ve sosyal medya kullanımı ile ilgili betimsel özellikleri

Katılımcılara ait sosyal medya kullanımı üzerine betimsel özellikler Tablo 4'te ayrıntılı olarak verilmiştir.

Tablo 4. Katılımcılara Ait Sosyal Medya Kullanımı Üzerine Betimsel Özellikler

Değişkenler	N (458)	%
Kullanılan sosyal medya uygulamaları		
Instagram	435	95.0
Facebook	86	18.8
Twitter	321	70.1
Youtube	410	89.5
Tiktok	157	34.3
Snapchat	261	57.0
Tinder	18	3.9
Happn	3	.7
Inner Circle	0	.0
Tango	0	.0
Kullanmıyorum	3	.7
Diğer	14	3.1
Sosyal medya kullanım süresi		
1 saatten az	17	3.7
1-5 saat arası	299	65.3
5-9 saat arası	116	25.3
9-13 saat arası	18	3.9
13 saat ve üzeri	5	1.1
Kullanmıyorum	3	.7
Sosyal medya arkadaş türleri		
Yüz yüze görüştüğüm kişilerle	367	80.1
Tanıdığım kişilerle	421	91.9
Eski arkadaşlarımla	315	68.8
Tanımadığım ancak ortak noktam olan kişilerle(hobi grupları, benzer semtlerde oturmak gibi)	199	43.4
Tanımadığım aynı cinsiyetten	51	11.1
Tanımadığım karşı cinsten kişilerle	74	16.2
Arkadaşlarımla arkadaşları	212	46.3
Diğer	3	.7
Sosyal medya uygulamalarının en sevilen yönleri		
Yalnız hissetmememi sağlıyor	94	20.5
Kafamı dağıtıyor	389	84.9
Bilgi ediniyorum	331	72.3
Fikirleri, fotoğrafları paylaşıyorum	283	61.8
Arkadaşlarımla/ailemle iletişim kuruyorum	295	64.4
Yenilikleri takip ediyorum	354	77.3
Beğenildiğimi hissetmemi sağlıyor	129	28.2
Haberdar oluyorum	334	72.9
Yeni arkadaşlıklar kuruyorum	123	26.9
İlişki kurmamı sağlıyor	79	17.2
Diğer	2	.4

Katılımcılara ait sosyal medya kullanımı incelendiğinde, katılımcıların %95'i (n=435) Instagram, %18.8'i (n=86) Facebook, %70.1'i (n=321) Twitter, %89.5'i (n=410) Youtube, %34.3'ü (n=157) Tiktok, %57'si (n=261) Snapchat, %3.9'u (n=18) Tinder ve %0.7'si (n=3) Happn sosyal medya uygulamalarını kullandıklarını bildirilmiştir. Katılımcılar anketteki "Inner Circle" ve "Tango" seçeneklerini işaretlememiş, %0.7'si (n=3) sosyal medya kullanmadıklarını ve %3.1'i (n=14) diğer seçeneğini işaretlemiştir. Katılımcıların sosyal medya kullanım süresine bakıldığında, %3.7'si (n=17) 1 saatten az, %65.3'ü (n=299) 1-5 saat arası, %25.3'ü (n=116) 5-9 saat arası, %3.9'u (n=18) 9-13 saat arası ve %1.1'i (n=5) 13 saat ve üzeri olduğu görülmektedir. Katılımcıların geri bildirimlerine göre %80.1'i (n=367) yüz yüze görüştüğü kişilerle, %91.9'u (n=421) tanıdığı kişilerle, %68.8'i (n=315) tanımadığı ancak ortak noktası olan kişilerle, %11.1'i (n=51) tanımadığı aynı cinsiyetten kişilerle, %16.2'si (n=74) tanımadığı karşı cinsiyetten kişilerle ve %46.3'ü (n=212) arkadaşlarının arkadaşlarıyla sosyal medya uygulamalarında arkadaş olduğunu bildirmiştir. Katılımcıların sosyal medya uygulamalarında sevdikleri yönler incelendiğinde, %20.5'inin (n=94) yalnız hissetmemelerini sağladığını, %84.9'unun (n=389) kafa dağıttığını, %72.3'ünün (n=331) bilgi edindiğini, %61.8'inin (n=283) fikir, fotoğraf paylaşımında bulunduğunu, %64.4'ünün (n=295) arkadaşlarıyla/ailesiyle iletişim kurduğunu, %77.3'ünün (n=354) yenilikleri takip ettiğini, %28.2'sinin (n=129) beğenildiklerini hissetmelerini sağladığını, %72.9'unun (n=334) haberdar olduğunu, %26.9'unun (n=123) yeni arkadaşlıklar kurduğunu, %17.2'sinin (n=79) ilişki kurmalarını sağladığını ve %0.4'ünün (n=2) diğer seçeneğini işaretlediği görülmektedir.

Katılımcılara ait dijital flört kullanımı üzerine betimsel özellikler Tablo 5'te ayrıntılı olarak verilmiştir.

Tablo 5. Katılımcılara Ait Dijital Flört Kullanımı Üzerine Betimsel Özellikler

Değişkenler	N (458)	%
Dijital flört durumu		
Evet	138	30.1
Hayır	316	69.0
Belirtmek istemiyorum	4	.9
Dijital flört etmeme nedenleri	N (320)	
Ciddi bir ilişki içerisindeyim	108	23.6
Güvenli gelmiyor	125	27.3
Tercih etmiyorum	126	27.5
Sanal ortamda flört etmek bana uygun değil	117	25.5
Kendimi sanal ortamda ifade edemem	38	8.3
Belirtmek istemiyorum	9	2.0
Diğer	5	1.1
Dijital flört için kullanılan uygulamalar	N (139)	
Instagram	125	27.3
Facebook	4	.9
Twitter	28	6.1
Tinder	23	5.0
Happn	4	.9
Inner Circle	1	.2
Tango	0	0
Kullanmıyorum	1	.2
Diğer	18	3.9
Dijital flört uygulamalarını kullanım süresi		
1 saatten az	61	13.3
1-3 saat arası	55	12.0
3-5 saat arası	13	2.8
5-7 saat arası	7	1.5
11-13 saat arası	1	.2
13 saat üzeri	2	.4
Dijital flört uygulamalarında konuşulan kişi sayısı		
1 kişi	61	13.3
1-10 kişi arası	67	14.6
10-20 kişi arası	6	1.3
20 kişiden fazla	5	1.1
Dijital flört uygulamalarını kullanım amacı		
Vakit geçirmek için	106	23.1
Beğendiğim birisi var, onunla iletişime geçmek için	55	12.0
Yeni birileriyle tanışmak için	79	17.2
Cinsel birliktelik için	22	4.8
Tek gecelik ilişki için	20	4.4
İlişki bulmak için	32	7.0

Eğlenmek için	79	17.2
İlgi görmek için	37	8.1
Evlenmek için	1	.2
Kullanmıyorum	1	.2
Diğer	1	.2
Dijital flört uygulamalarında tanışılan kişilerle görüşme durumu		
Evet	113	24.7
Hayır	22	4.8
Belirtmek istemiyorum	4	.9
Yüz yüze görüşülmeyen sadece sosyal medya üzerinden arkadaşlık durumu N (458)		
Var	76	16.6
Yok	270	59.0
Diğer (Var sorusuna cevap verenlerin cevapları)	112	24.5
Tanışılmayan karşı cinsiyetten kişiler tarafından paylaşımların beğenilmesinin etkileme durumu		
Evet	175	38.2
Hayır	283	61.8
Beğenen kişi ile çevrimiçi/sanal arkadaşlığı sürdürme durumu		
Evet	234	51.1
Hayır	224	48.9

Katılımcılara ait dijital flört kullanımı üzerine betimsel özellikler incelendiğinde, katılımcıların %30.1'i (n=138) dijital flört ettiklerini, %69'u dijital flört etmediklerini ve %0.9'u (n=4) belirtmek istemediklerini bildirilmiştir. Dijital flört etmeyen katılımcıların %23.6'sı (n=108) ciddi bir ilişki içerisinde olduğunu, %27.3'ü (n=125) güvenli gelmediğini, %27.5'i (n=126) tercih etmediğini, %25.5'i (n=117) sanal ortamda flört etmenin uygun olmadığını, %8.3'u (n=38) kendini sanal ortamda ifade edemediğini, %2'si (n=9) belirtmek istemediğini ve %1.1'i (n=5) diğer seçeneğiyle dijital flört etmeme nedenlerini açıklamıştır. Katılımcıların %27.3'ü (n=125) Instagram, %0.9'u (n=4) Facebook, %6.1'i (n=28) Twitter, %5'i (n=23) Tinder, %0.9'u (n=4) Happn, %0.2'si (n=1) Inner Circle ve %3.9'u (n=18) başka dijital flört uygulamalarını kullandıklarını bildirilmiştir. Katılımcılar anketteki "Tango" seçeneğini işaretlememiştir. Katılımcıların dijital flört uygulamalarını kullanım süresine bakıldığında, %13.3'ü (n=61) 1 saatten az, %12'si (n=55) 1-3 saat arası, %2.8'i (n=13) 3-5 saat arası, %1.5'i (n=7) 5-7 saat arası, %0.2'si (n=1) 11-13 saat arası ve %0.4'ü (n=2) 13 saat ve üzeri olduğu görülmektedir.

Katılımcıların geri bildirimlerine göre, %13.3'ü ($n=61$) 1 kişiyle, %14.6'sı ($n=67$) 1-10 arası kişilerle, %1.3'ü ($n=6$) 10-20 arası kişilerle ve %1.1'i ($n=5$) 20'den fazla kişilerle aynı aynada konuştuklarını bildirmiştir. Katılımcıların dijital flört uygulamalarını kullanım amacı incelendiğinde, %23.1'inin ($n=106$) vakit geçirmek için kullandığını, %12'sinin ($n=55$) beğendiği birisi olduğunu, onunla iletişime geçmek için kullandığını, %17.2'sinin ($n=79$) yeni biriyle tanışmak için kullandığını, %4.8'inin ($n=22$) cinsel birliktelik için kullandığını, %4.4'ünün ($n=20$) tek gecelik ilişki için kullandığını, %17.2'sinin ($n=79$) eğlenmek için kullandığını, %8.1'inin ($n=37$) ilgi görmek için kullandığını, %0.2'sinin ($n=1$) evlenmek için kullandığını ve %0.2'sinin ($n=1$) diğer seçeneğini işaretlediği görülmektedir. Katılımcıların %24.7'si ($n=113$) dijital flört uygulamalarında tanıştığı kişilerle görüştüğünü, %4.8'i ($n=22$) görüşmediğini ve %0.9'u ($n=4$) belirtmek istemediğini bildirmiştir. Katılımcıların %16.6'sının ($n=76$) yüz yüze görüşmedikleri sadece sosyal medya üzerinden arkadaşlık kurduklarını, %59'unun ($n=270$) arkadaşlık kurmadıklarını ve %24.5'inin ($n=112$) arkadaşlık kurduklarını ve bu durumu açıkladıkları görülmektedir. Katılımcıların %38.2'si ($n=175$) tanışılmayan karşı cinsten kişiler tarafından paylaşımların beğenilmesinden etkilendiğini, %61.8'i ($n=283$) etkilenmediğini bildirmiştir. Katılımcıların geri bildirimine göre, %51.1'i ($n=234$) paylaşımlarını beğenen kişi ile çevrimiçi/sanal arkadaşlığı sürdürdüğünü, %48.9'u ($n=224$) çevrimiçi/sanal arkadaşlığı sürdürmediğini bildirmiştir.

Bu çalışmada, yaşı 18 ile 25 ($Ort. = 21.40$, $SS = 1.77$) arasında değişen 458 gönüllü katılımcıdan veri toplanmıştır. Tablo 6'da bu gönüllülerden dijital flört eden 99 katılımcıların ve dijital flört etmeyen 320 katılımcıların demografik bilgileri yer almaktadır. Dijital flört eden katılımcılardan İlişki Doyumu Ölçeğini cevaplayan kişiler tabloda gösterilmektedir. Katılımcılara uygun örnekleme yöntemi kullanılarak çevrimiçi form üzerinden ulaşılmıştır.

Tablo 6. Dijital Flört Eden ve Etmeyen Katılımcılara Ait Demografik Özellikler

Değişkenler	Dijital Flört Eden (N=99)		Dijital Flört Etmeyen (N=320)	
	N	%	N	%
Cinsiyet				
Kadın	71	71.7	255	79.7
Erkek	28	28.3	62	19.4
Yaş				
18	3	3.0	12	3.8
19	14	14.1	34	10.6
20	21	21.2	50	15.6
21	15	15.2	75	23.4
22	16	16.2	69	21.6
23	16	16.2	40	12.5
24	6	6.1	23	7.2
25	8	8.1	17	5.3
Medeni Durum				
Bekar, romantik ilişkisi var	52	52.5	143	44.7
Bekar, romantik ilişkisi yok	43	43.4	169	52.8
Evli	0	.0	1	.3
Evli, ayrı yaşıyor	0	.0	1	.3
Boşanmış	1	1.0	6	1.9
Dul	0	.0	0	.0
Belirtmek istemiyorum	3	3.0	6	1.9

Katılımcılara ait sosyodemografik özellikler incelendiğinde, dijital flört eden katılımcıların %71.7'sinin (n=71) cinsiyeti kadın, %28.3'ünün (n=28) cinsiyeti ise erkek; dijital flört etmeyen katılımcıların ise %79.7'sinin (n=255) cinsiyeti kadın, %19.4'ünün (n=62) cinsiyeti erkek olarak bildirilmiştir. Dijital flört eden katılımcıların %3'ü (n=3) 18 yaşında, %14.1'i (n=14) 19 yaşında, %21.2'si (n=21) 20 yaşında, %15.2'si (n=15) 21 yaşında, %16.2'si (n=16) 22 yaşında, %16.2'si (n=16) 23 yaşında, %6.1'si (n=6) 24 yaşında ve %8.1'i (n=8) 25 yaşında; dijital flört etmeyen katılımcıların ise %3.8'i (n=12) 18 yaşında, %10.6'si (n=34) 19 yaşında, %15.6'sı (n=50) 20 yaşında, %23.4'ü (n=75) 21 yaşında, %21.6'sı (n=69) 22 yaşında, %12.5'i (n=40) 23 yaşında, %7.2'si (n=23) 24 yaşında ve %5.3'ü (n=17) 25 yaşındadır. Dijital flört eden katılımcıların geri bildirimine göre %52.2'sinin (n=52) bekar, romantik ilişki içerisinde olduğu, %43.4'ünün (n=43) bekar, ilişki içerisinde olmadığı, %1'ini (n=1) boşanmış olduğu, %3'ünün (n= 3)

belirtmek istemediği ve katılımcıların anketteki ‘‘evli’’, ‘‘evli, ayrı yaşıyor’’ ve ‘‘dul’’ seçeneklerinin işaretlenmediği görülmektedir. Dijital flört etmeyen katılımcılarda ise %44.7’si ($n=143$) bekar, romantik ilişki içerisinde olduğu, %52.8’i ($n=169$) bekar, ilişki içerisinde olmadığı, %3’ü ($n=1$) evli olduğunu, %3’ü ($n=1$) evli ama ayrı yaşadığını, %1.9’u ($n=6$) boşanmış olduğunu, %1.9’ü ($n=6$) belirtmek istemediğini ve katılımcıların anketteki ‘‘dul’’ seçeneğini işaretlemedikleri görülmektedir.

Dijital flört eden ve etmeyen katılımcılara ait sosyal medya kullanımı üzerine betimsel özellikler Tablo 7’de ayrıntılı olarak verilmiştir.

Tablo 7. Dijital Flört Eden ve Etmeyen Katılımcılara Ait Sosyal Medya Kullanımı Üzerine Betimsel Özellikler

Değişkenler	Dijital Flört Eden <i>N</i> (99)		Dijital Flört Etmeyen <i>N</i> (320)	
	<i>N</i>	%	<i>N</i>	%
Kullanılan sosyal medya uygulamaları				
Instagram	94	94.9	303	94.7
Facebook	14	14.1	59	18.4
Twitter	77	77.8	215	67.2
Youtube	88	88.9	289	90.3
Tiktok	40	40.4	103	32.2
Snapchat	64	64.6	179	55.9
Tinder	7	7.1	4	1.3
Happn	0	.0	0	.0
Inner Circle	0	.0	0	.0
Tango	0	.0	0	.0
Kullanmıyorum	1	1.0	2	.6
Diğer	2	2.0	10	3.1
Sosyal medya kullanım süresi				
1 saatten az	3	3.0	15	4.7
1-5 saat arası	73	73.7	204	63.8
5-9 saat arası	19	19.2	84	26.3
9-13 saat arası	4	4.0	14	4.4
13 saat ve üzeri	0	.0	1	.3
Kullanmıyorum	0	.0	2	.6
Dijital flört etmeme nedeni				
Ciddi bir ilişki içerisindeyim	0	.0	108	33.8

Güvenli gelmiyor	0	.0	125	39.1
Tercih etmiyorum	0	.0	126	39.4
Sanal ortamda flört etmek bana uygun değil	0	.0	117	36.6
Kendimi sanal ortamda ifade edemem	0	.0	38	11.9
Belirtmek istemiyorum	0	.0	9	2.8
Sosyal medya arkadaş türleri				
Yüz yüze görüştüğüm kişilerle	79	79.8	0	.0
Tanıdığım kişilerle	90	90.9	0	.0
Eski arkadaşlarımla	67	67.7	0	.0
Tanımadığım ancak ortak nokta olan kişilerle(hobi grupları, benzer semtlerde oturmak gibi)	61	61.6	0	.0
Tanımadığım aynı cinsiyetten	21	21.2	0	.0
Tanımadığım karşı cinsten kişilerle	27	27.3	0	.0
Arkadaşlarımla arkadaşları	53	53.5	0	.0
Diğer	0	.0	0	.0
Sosyal medya uygulamalarının en sevilen yönleri				
Yalnız hissetmememi sağlıyor	29	29.3	0	.0
Kafamı dağıtıyor	87	87.9	0	.0
Bilgi ediniyorum	70	70.7	0	.0
Fikirleri, fotoğrafları paylaşıyorum	66	66.7	0	.0
Arkadaşlarımla/ailemle iletişim kuruyorum	68	68.7	0	.0
Yenilikleri takip ediyorum	82	82.8	0	.0
Beğenildiğimi hissetmemi sağlıyor	39	39.4	0	.0
Haberdar oluyorum	69	69.7	0	.0
Yeni arkadaşlıklar kuruyorum	46	46.5	0	.0
İlişki kurmamı sağlıyor	35	35.4	0	.0
Diğer	1	1.0	0	.0
Dijital flört için kullanılan uygulamalar				
Instagram	88	88.9	0	.0
Facebook	2	2.0	0	.0
Twitter	19	19.2	0	.0
Tinder	11	11.1	0	.0
Happn	0	.0	0	.0
Inner Circle	0	.0	0	.0
Tango	0	.0	0	.0
Kullanmıyorum	0	.0	0	.0
Diğer	15	15.2	0	.0

Dijital flört uygulamalarını kullanım süresi

1 saatten az	41	41.4	0	.0
1-3 saat arası	41	41.4	0	.0
3-5 saat arası	12	12.1	0	.0
5-7 saat arası	3	3.0	0	.0
13 saat ve üzeri	2	2.0	0	.0

Dijital flört uygulamalarında konuşulan kişi sayısı

1 kişi	47	47.5	0	.0
1-10 kişi arası	43	43.4	0	.0
10-20 kişi arası	5	5.1	0	.0
20 kişiden fazla	4	4.0	0	.0

Dijital flört uygulamalarını kullanım amacı

Vakit geçirmek için	73	73.7	0	.0
Beğendiğim birisi var, onunla iletişime geçmek için	43	43.4	0	.0
Yeni birileriyle tanışmak için	49	49.5	0	.0
Cinsel birliktelik için	12	12.1	0	.0
Tek gecelik ilişki için	10	10.1	0	.0
İlişki bulmak için	15	15.2	0	.0
Eğlenmek için	50	50.5	0	.0
İlgi görmek için	22	22.2	0	.0
Evlenmek için	1	1.0	0	.0
Diğer	1	1.0	0	.0

Dijital flört uygulamalarında tanışılan kişilerle görüşme durumu

Evet	79	79.8	0	.0
Hayır	20	20.2	0	.0

Tanışılmayan karşı cinsiyetten kişiler tarafından paylaşımların beğenilmesinin etkileme durumu

Evet	47	47.5	0	.0
Hayır	52	52.5	0	.0

Beğenen kişi ile çevrimiçi / sanal arkadaşlığı sürdürme durumu

Evet	74	74.7	0	.0
Hayır	25	25.3	0	.0

Dijital flört eden katılımcılara ait sosyal medya kullanımı üzerine betimsel özellikler incelendiğinde, katılımcıların %94.9'u (n=94) Instagram, %14.1'i (n=14) Facebook, %77.8'i (n=77) Twitter, %88.9'u (n=88) Youtube, %40.4'ü (n=40) Tiktok, %64.6'si (n=64) Snapchat ve %7.1'i, (n=7) Tinder sosyal medya uygulamalarını kullandıklarını bildirilmiştir. Katılımcılar anketteki "Happn", "Inner Circle" ve "Tango" seçeneklerini işaretlememiş, %1'i (n=1) sosyal medya kullanmadıklarını ve %2'si (n=2) diğer seçeneğini işaretlemiştir. Katılımcıların sosyal medya kullanım süresine bakıldığında, %3'ü (n=3) 1 saatten az, %73.7'si (n=73) 1-5 saat arası, %19.2'si (n=19) 5-9 saat arası ve %4'ü (n=4) 9 saat ve üzeri olduğu görülmektedir. Katılımcıların geri bildirimlerine göre %79.8'i (n=79) yüz yüze görüştüğü kişilerle, %90.9'u (n=90) tanıdığı kişilerle, %67.7'si (n=67) eski arkadaşlarıyla, %61.6'si (n=61) tanımadığı ancak ortak noktası olan kişilerle, %21.2'si (n=21) tanımadığı aynı cinsiyetten kişilerle, %27.3'ü (n=27) tanımadığı karşı cinsiyetten kişilerle ve %53.5'i (n=53) arkadaşlarının arkadaşlarıyla sosyal medya uygulamalarında arkadaş olduğunu bildirmiştir. Katılımcıların sosyal medya uygulamalarında sevdikleri yönler incelendiğinde, %29.3'ünün (n=29) yalnız hissetmemelerini sağladığını, %87.9'unun (n=87) kafa dağıttığını, %70.7'sinin (n=70) bilgi edindiğini, %66.7'sinin (n=66) fikir, fotoğraf paylaşımında bulunduğunu, %68.7'sinin (n=68) arkadaşlarıyla/ailesiyle iletişim kurduğunu, %82.8'inin (n=82) yenilikleri takip ettiğini, %39.4'ünün (n=39) beğenildiklerini hissetmelerini sağladığını, %69.7'sinin (n=69) haberdar olduğunu, %46.5'inin (n=46) yeni arkadaşlıklar kurduğunu, %35.4'ünün (n=35) ilişki kurmalarını sağladığını ve %1'inin (n=1) diğer seçeneğini işaretlediği görülmektedir. Katılımcıların %88.9'u (n=88) Instagram, %2'si (n=2) Facebook, %19.2'si (n=19) Twitter, %11.1'i (n=11) Tinder ve %15.2'si (n=15) başka dijital flört uygulamalarını kullandıklarını bildirilmiştir. Katılımcılar anketteki "Happn", "Inner Circle" ve "Tango" seçeneğini işaretlememiştir. Katılımcıların dijital flört uygulamalarını kullanım süresine bakıldığında, %41.4'ü (n=41) 1 saatten az, %41.4'ü (n=41) 1-3 saat arası, %12.1'i (n=12) 3-5 saat arası, %3'ü (n=3) 5-7 saat arası ve %2'si (n=2) 13 saat ve üzeri olduğu görülmektedir. Katılımcıların geri bildirimlerine göre, %47.5'i (n=47) 1 kişiyle, %43.4'ü (n=43) 1-10 arası kişilerle, %5.1'i (n=5) 10-20 arası kişilerle ve %4'ü (n=4) 20'den fazla kişilerle aynı aynada konuştuklarını bildirmiştir. Katılımcıların dijital flört uygulamalarını kullanım amacı incelendiğinde, %73.7'sinin (n=73) vakit geçirmek için kullandığını, %43.4'ünün (n=43) beğendiği birisi olduğunu,

onunla iletişime geçmek için kullandığını, %49.5'inin (n=49) yeni biriyle tanışmak için kullandığını, %12.1'inin (n=12) cinsel birliktelik için kullandığını, %10.1'inin (n=10) tek gecelik ilişki için kullandığını, %15.2'sinin (n=15) ilişki bulmak için, %50.5'inin (n=50) eğlenmek için kullandığını, %22.2'sinin (n=22) ilgi görmek için kullandığını, %1'inin (n=1) evlenmek için kullandığını ve %1'inin (n=1) diğer seçeneğini işaretlediği görülmektedir. Katılımcıların %79.8'i (n=79) dijital flört uygulamalarında tanıştığı kişilerle görüştüğünü ve %20.2'si (n=20) görüşmediğini bildirmiştir. Katılımcıların %47.5'i (n=47) tanışılmayan karşı cinsten kişiler tarafından paylaşımların beğenilmesinden etkilendiğini, %52.5'i (n=52) etkilenmediğini bildirmiştir. Katılımcıların geri bildirimine göre, %74.7'si (n=74) paylaşımlarını beğenen kişi ile çevrimiçi/sanal arkadaşlığı sürdürdüğünü, %25.3'ü (n=25) çevrimiçi/sanal arkadaşlığı sürdürmediğini bildirmiştir.

Dijital flört etmeyen katılımcılara ait sosyal medya kullanımı ve dijital flört etmeme durumu üzerine betimsel özellikler incelendiğinde, katılımcıların %94.7'si (n=303) Instagram, %18.4'ü (n=59) Facebook, %67.2'si (n=215) Twitter, %90.3'ü (n=289) Youtube, %32.2'si (n=103) Tiktok, %55.9'u (n=179) Snapchat ve %1.3'ü, (n=4) Tinder sosyal medya uygulamalarını kullandıklarını bildirilmiştir. Katılımcılar anketteki "Happn", "Inner Circle" ve "Tango" seçeneklerini işaretlememiş, %6'si (n=2) sosyal medya kullanmadıklarını ve %3.1'i (n=10) diğer seçeneğini işaretlemiştir. Katılımcıların sosyal medya kullanım süresine bakıldığında, %4.7'si (n=15) 1 saatten az, %63.8'i (n=204) 1-5 saat arası, %26.3'ü (n=84) 5-9 saat arası, %4.4'ü (n=14) 9-13 saat arası ve %3'ü (n=1) 13 saat ve üzeri olduğu görülmektedir. Katılımcıların %33.8'i (n=108) ciddi bir ilişki içerisinde olduklarını, %39.1'i (n=125) güvenli gelmediği için, %39.4'ü (n=126) tercih etmedikleri için, %36.6'sı (n=117) sanal ortamda flört etmeyi uygun bulmadıklarını, %11.9'u (n=38) sanal ortamda kendilerini ifade edemeyeceklerini düşündükleri için ve %2.8'i (n=9) belirtmek istemeyerek dijital flört etmeme nedenleri belirtmişlerdir.

4.1.3 Araştırma değişkenleri arasındaki korelasyon analizi sonuçları

Çalışmada yer alan katılımcıların cinsiyetlerine göre, İlişki Doyum Ölçeği; UCLA Yalnızlık Ölçeği; Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri - II ve alt boyutları Kaçınma ve Kaygı arasındaki ilişkiler Pearson Korelasyon Katsayıları ile hesaplanmıştır.

Araştırmada İlişki Doyumu Ölçeği, UCLA Yalnızlık Ölçeği ve Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri – II'nin alt boyutları Kaygı ve Kaçınma arasındaki ilişkileri Pearson Korelasyon analizi ile incelenmiş, Tablo 8'de sunulmuştur.

Tablo 8. Katılımcıların İlişki Doyumu, Yalnızlık Algısı ve Bağlanma Stilleri Arasındaki İlişkilere Yönelik Pearson Korelasyonları

	1	2	3	4
1. İlişki Doyumu Ölçeği	1			
2. UCLA Yalnızlık Ölçeği	-.25**	1		
3. Kaygı	-.37**	.43**	1	
4. Kaçınma	-.56**	.43**	.40**	1

Not: * $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$; 1= İlişki Doyumu Ölçeği, 2=UCLA Yalnızlık Ölçeği, 3=Kaygı, 4=Kaçınma

Yapılan Pearson Korelasyon analizi sonucuna göre ilişki doyumu puanı ile yalnızlık puanı ($r = -.25$, $p < .01$) arasında, kaygı alt boyutu puanı ($r = -.37$, $p < .01$) arasında, kaçınma alt boyut puanı ($r = -.56$, $p < .01$) arasında negatif yönde anlamlı ilişki bulunmuştur. Yalnızlık puanı ile kaygı alt boyutu puanı ($r = .43$, $p < .01$) arasında, kaçınma alt boyutu puanı ($r = .43$, $p < .01$) arasında pozitif yönde anlamlı ilişki bulunmuştur.

Çalışmada yer alan katılımcıların cinsiyetlerine göre, İlişki Doyum Ölçeği; UCLA Yalnızlık Ölçeği; Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri – II'nin alt boyutları Kaçınma ve Kaygı arasındaki ilişkiler Pearson Korelasyon Katsayıları ile hesaplanmıştır. Örneklemen sayısı göz önünde bulundurularak $p < .05$ ve $p < .01$ bulgularında korelasyon katsayısı .20 ve üzeri, $p < .001$ bulgularında korelasyon katsayısı .23 ve üzeri olan değerlere ait ilişkiler anlamlı olarak yorumlanmıştır.

4.1.4 Araştırma değişkenleri arasındaki bağımsız gruplar t testi sonuçları

Araştırmaya katılan beliren yetişkinlik dönemindeki bireylerin araştırma değişkenlerinin (ilişki doyumu, yalnızlık algısı ve bağlanma stilleri) cinsiyet ve dijital flört edip etmeme durumuna göre nasıl farklılaştığı incelenmiştir.

Tablo 9’da araştırmaya katılan beliren yetişkinlik dönemindeki katılımcıların ilişki doyumu ve yalnızlık ölçeği puanlarının katılımcıların cinsiyetlerine göre incelenmesi amacıyla yapılan bağımsız gruplar t testi sonuçları sunulmuştur.

Tablo 9. Katılımcıların Cinsiyet Değişkenine İlişkin Bağımsız Gruplar T Testi Sonuçları

Ölçekler	Cinsiyet	n	Ort.	ss	t	sd	p
İlişki Doyum Ölçeği	Kadın	238	5.20	1.38	-.60	111	.55
	Erkek	70	5.31	1.41			
UCLA Yalnızlık Ölçeği	Kadın	349	1.82	.56	.70	189	.49
	Erkek	106	1.78	.51			
Kaçınma	Kadın	349	2.96	1.05	1.35	186	.18
	Erkek	106	2.80	.97			
Kaygı	Kadın	349	3.67	1.09	2.43	180	.02
	Erkek	106	3.38	1.04			

* $p < .05$ ** $p < .01$ *** $p < .001$

Bağımsız Gruplar t Testi sonuçları incelendiğinde, cinsiyete göre katılımcıların İlişki Doyum Ölçeği puanlarının istatistiksel olarak farklılaşmadığı görülmektedir ($t_{(306)} = -.60$, $p < .05$). Buna göre erkek katılımcıların İlişki Doyum Ölçeği puanları ($Ort. = 5.31$, $SS = 1.41$) kadın katılımcılara göre ($Ort. = 5.20$, $SS = 1.38$) anlamlı olarak daha yüksek olduğu bulunmuştur.

Bağımsız Gruplar t Testi sonuçları incelendiğinde, cinsiyete göre katılımcıların UCLA Yalnızlık Ölçeği puanların da istatistiksel olarak farklılaşmadığı görülmektedir ($t_{(453)} = .70$, $p < .05$). Buna göre kadın katılımcıların UCLA Yalnızlık Ölçeği puanları ($Ort. =$

1.82, $SS = .56$) erkek katılımcılara göre ($Ort. = 1.78$, $SS = .51$) anlamlı olarak daha yüksek olduğu bulunmuştur.

Bağımsız Gruplar t Testi sonuçları incelendiğinde, cinsiyete göre katılımcıların Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri – II'nin alt boyutu olan Kaçınma puanların da istatistiksel olarak farklılaşmadığı görülmektedir ($t_{(453)} = 1.35$, $p < .01$). Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri – II'nin alt boyutu olan Kaygı puanların istatistiksel olarak farklılaşmadığı görülmektedir ($t_{(453)} = 2.43$, $p < .05$). Buna göre kadın katılımcıların Kaçınma puanları ($Ort. = 2.96$, $SS = 1.05$) erkek katılımcılara göre ($Ort. = 2.80$, $SS = .97$) anlamlı olarak daha yüksek olduğu bulunmuştur. Kadın katılımcıların Kaygı puanları ($Ort. = 3.67$, $SS = 1.09$) erkek katılımcılara göre ($Ort. = 3.38$, $SS = 1.04$) anlamlı olarak daha yüksek olduğu bulunmuştur.

Tablo 10'da çalışmaya katılan beliren yetişkinlik dönemindeki katılımcıların ilişki doyumu ve bağlanma puanlarının katılımcıların dijital flört edip etmeme durumuna göre incelenmesi amacıyla yapılan bağımsız gruplar t testi sonuçları sunulmuştur.

Tablo 10. Katılımcıların İlişki Doyumu, Yalnızlık ve Bağlanma Puanlarının Dijital Flört Eden ve Etmeyen Açısından Bağımsız Gruplar T Testi Analiz Değerleri

Dijital Flört Etme Durumu								
Evet			Hayır					
Ölçekler								
	<i>Ort.</i>	<i>ss</i>	<i>n</i>	<i>Ort.</i>	<i>ss</i>	<i>n</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
İlişki Doyumu	5.08	1,33	99	5,30	1,41	209	-1,25	.211
Yalnızlık	1.83	.54	138	1.80	.54	316	.487	.626
Kaçınma	2.95	.99	138	2.91	1.05	316	.384	.701
Kaygı	3.74	1.20	138	3.55	1.03	316	1.72	.086

* $p < .05$ ** $p < .01$ *** $p < .001$

Bağımsız Gruplar t Testi sonuçları incelendiğinde, dijital flört eden ve etmeyen katılımcıların ilişki doyumu ölçeği puanlarının istatistiksel olarak farklılaşmadığı görülmektedir ($t_{(203)} = -1.25, p < .01$).

Bağımsız Gruplar t Testi sonuçları incelendiğinde, dijital flört eden ve etmeyen katılımcıların yalnızlık ölçeği puanlarının istatistiksel olarak farklılaşmadığı görülmektedir ($t_{(261)} = .487, p < .01$).

Bağımsız Gruplar t Testi sonuçları incelendiğinde, dijital flört eden ve etmeyen katılımcıların kaçınma puanlarının da istatistiksel olarak farklılaşmadığı görülmektedir ($t_{(273)} = .384, p < .01$).

Bağımsız Gruplar t Testi sonuçları incelendiğinde, dijital flört eden ve etmeyen katılımcıların kaygı puanlarının da istatistiksel olarak farklılaşmadığı görülmektedir ($t_{(228)} = 1.72, p < .01$).

4.1.5 Araştırma değişkenleri arasındaki kruskal wallis h testi sonuçları

Katılımcıların ilişki doyumu düzeylerinin medeni duruma göre farklılaşıp farklılaşmadığını incelemek için yapılan Kruskal Wallis – H Testi sonuçları Tablo 11’de gösterilmiştir.

Tablo 11. Katılımcıların İlişki Doyum Düzeylerinin Medeni Duruma göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Kruskal Wallis H Testi Sonuçları

Puan	Gruplar	n	Kruskal Wallis H			
			χ^2	std. ort.	ss.	p
İlişki Doyumu	Bekar, romantik ilişkisi var	193	105.27	196	4	.00
	Bekar, romantik ilişkisi yok	106		89		
	Evli	1		197		
	Boşanmış	2		15		
	Belirtmek istemiyorum	8		104		
	Toplam	310				

* $p < .05$ ** $p < .01$ *** $p < .001$

Katılımcıların ilişki doyum düzeylerine göre medeni durum arasında anlamlı farklılık göstermektedir, $H(4) = 105.27, p < .05$.

Katılımcıların ilişki doyum düzeylerinin yaşa göre farklılaşıp farklılaşmadığını incelemek için yapılan Kruskal Wallis – H Testi sonuçları Tablo 12’de gösterilmiştir.

Tablo 12. Katılımcıların İlişki Doyum Düzeylerinin Yaş Değişkenine göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Kruskal Wallis H Testi Sonuçları

Puan	Gruplar	n	Kruskal Wallis H			
			χ^2	std. ort.	ss.	p
İlişki Doyumu	18 yaş	13	4.61	169	7	.70
	19 yaş	33		136		
	20 yaş	51		156		
	21 yaş	63		148		
	22 yaş	62		162		
	23 yaş	47		160		
	24 yaş	20		146		
	25 yaş	21		180		
	Toplam	310				

* $p < .05$ ** $p < .01$ *** $p < .001$

Katılımcıların ilişki doyum düzeylerine göre yaş değişkeniyle anlamlı farklılık göstermemektedir, $H(7) = 4.61, p > .05$.

Dijital flört eden katılımcıların, sosyal medya kullanım süresi değişkenine göre ilişki doyumu puanlarının anlamlı biçimde farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için yapılan Kruskal Wallis H Testi sonuçları Tablo 13’de gösterilmiştir.

Tablo 13. Dijital Flört Eden Katılımcıların İlişki Doyum Düzeylerinin Sosyal Medya Kullanım Süresine göre Farklılaşp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Kruskal Wallis H Testi Sonuçları

Puan	Gruplar	n	Kruskal Wallis H			
			χ^2	std. ort.	ss.	p
İlişki Doyumu	1 saatten az	3	11.70	86	3	.009
	1-5 saat arası	73		50		
	5-9 saat arası	19		53		
	9 saat ve üzeri	4		13		
	Toplam	99				

* $p < .05$ ** $p < .01$ *** $p < .001$

Dijital flört eden katılımcıların, sosyal medya kullanım süresi değişkenine göre ilişki doyumu puanlarının anlamlı biçimde farklılaşp farklılaşmadığını test etmek için yapılan Kruskal Wallis H Testi analizi sonuçlarına göre gruplar arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık göstermektedir, $H(3) = 11.70$, $p < .05$.

Dijital flört etmeyen katılımcıların, sosyal medya kullanım süresi değişkenine göre ilişki doyumu puanlarının anlamlı biçimde farklılaşp farklılaşmadığını test etmek için yapılan Kruskal Wallis H Testi sonuçları Tablo 14’de gösterilmiştir.

Tablo 14. Dijital Flört Etmeyen Katılımcıların İlişki Doyum Düzeylerinin Sosyal Medya Kullanım Süresine göre Farklılaşp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Kruskal Wallis H Testi Sonuçları

Puan	Gruplar	n	Kruskal Wallis H			
			χ^2	std. ort.	ss.	p
İlişki Doyumu	1 saatten az	11	3.33	98	3	.34
	1-5 saat arası	137		111		
	5-9 saat arası	55		94		
	9 saat ve üzeri	8		106		
	Toplam	211				

* $p < .05$ ** $p < .01$ *** $p < .001$

Dijital flört etmeyen katılımcıların sosyal medya kullanım süresine göre ilişki doyumu puanlarında anlamlı farklılık göstermemektedir, $H(3) = 3.33$, $p > .05$.

Dijital flört eden katılımcıların, sosyal medya kullanım süresi değişkenine göre yalnızlık puanlarının anlamlı biçimde farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için yapılan Kruskal Wallis H Testi sonuçları Tablo 15’te gösterilmiştir.

Tablo 15. Dijital Flört Eden Katılımcıların Yalnızlık Puanlarının Sosyal Medya Kullanım Süresine göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Kruskal Wallis H Testi Sonuçları

Puan	Gruplar	n	Kruskal Wallis H			
			x^2	std. ort.	ss.	p
Yalnızlık	1 saatten az	17	6.51	231	5	.26
	1-5 saat arası	299		234		
	5-9 saat arası	116		212		
	9-13 saat arası	15		226		
	13 saat ve üzeri	5		264		
	Kullanmıyorum	3		376		
	Toplam	458				

* $p < .05$ ** $p < .01$ *** $p < .001$

Dijital flört eden katılımcıların sosyal medya kullanım süresine göre yalnızlık puanlarında anlamlı farklılık göstermemektedir, $H(5) = 6.51$, $p > .05$.

Çalışmaya katılan katılımcıların, sosyal medya kullanım süresi değişkenine göre ilişki doyumu puanlarının anlamlı biçimde farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için yapılan Kruskal Wallis H Testi sonuçları Tablo 16’da gösterilmiştir.

Tablo 16. Katılımcıların İlişki Doyumu Puanlarının Sosyal Medya Kullanım Zamanına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Kruskal Wallis H Testi Sonuçları

Puan	Gruplar	n	Kruskal Wallis H			
			x^2	std. ort.	ss.	p
İlişki Doyumu	1 saatten az	14	3.33	171	3	.34
	1-5 saat arası	210		160		
	5-9 saat arası	74		147		
	9 saat ve üzeri	12		122		
	Toplam	310				

* $p < .05$ ** $p < .01$ *** $p < .001$

Çalışmaya katılan katılımcıların sosyal medya kullanım süresine göre ilişki doyumu puanlarında anlamlı farklılık göstermemektedir, $H(3) = 3.33, p > .05$.

Dijital flört etmeyen katılımcıların, sosyal medya kullanım süresi değişkenine göre yalnızlık puanlarının göre anlamlı biçimde farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için yapılan Kruskal Wallis H Testi sonuçları Tablo 17’de gösterilmiştir.

Tablo 17. Dijital Flört Etmeyen Katılımcıların Yalnızlık Düzeylerinin Sosyal Medya Kullanım Süresine göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Kruskal Wallis H Testi Sonuçları

Puan	Gruplar	n	Kruskal Wallis H			
			χ^2	std. ort.	ss.	p
Yalnızlık	1 saatten az	15	6.28	165	5	.28
	1-5 saat arası	204		163		
	5-9 saat arası	84		152		
	9-13 saat arası	14		145		
	13 saat ve üzeri	1		320		
	Kullanmıyorum	2		255		
	Toplam	320				

* $p < .05$ ** $p < .01$ *** $p < .001$

Dijital flört etmeyen katılımcıların sosyal medya kullanım süresine göre yalnızlık puanlarında anlamlı farklılık göstermemektedir, $H(5) = 6.28, p > .05$.

Çalışmaya katılan katılımcıların, sosyal medya kullanım süresi değişkenine göre yalnızlık puanlarının anlamlı biçimde farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için yapılan Kruskal Wallis H Testi sonuçları Tablo 18’de gösterilmiştir.

Tablo 18. Katılımcıların Yalnızlık Düzeylerinin Sosyal Medya Kullanım Süresine göre Farklaşıp Farklaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Kruskal Wallis H Testi Sonuçları

Puan	Gruplar	n	Kruskal Wallis H			
			χ^2	std. ort.	ss.	p
Yalnızlık	1 saatten az	17	6.51	231	5	.26
	1-5 saat arası	299		234		
	5-9 saat arası	116		212		
	9-13 saat arası	18		226		
	13 saat ve üzeri	5		264		
	Kullanmıyorum	3		376		
	Toplam	458				

* $p < .05$ ** $p < .01$ *** $p < .001$

Çalışmaya katılan katılımcıların sosyal medya kullanım süresine göre yalnızlık puanlarında anlamlı farklılık göstermemektedir, $H(5) = 6.51$, $p > .05$.

4.1.6 Araştırma değişkenleri arasındaki ki kare testi sonuçları

Dijital flört eden ve etmeyen katılımcılar ile kullandıkları sosyal medya uygulamaları arasında anlamlı bir ilişki olup olmadığını incelemek için ki-kare bağımsızlık testi yapılmış, Tablo 19’da sunulmuştur.

Tablo 19. Dijital Flört Eden ve Etmeyen Katılımcıların Kullandıkları Sosyal Medya Uygulamalar Arasındaki Ki Kare Testi Sonuçları

Sosyal Medya Uygulamaları	Dijital Flört Eden (N=138)		Dijital Flört Etmeyen (N=316)		Ki Kare Testi	
	n	%	n	%	χ^2	p
Instagram	132	95.7	299	94.6	.43	.81
Facebook	27	19.6	56	17.7	8.56	.01
Twitter	106	76.8	212	67.1	4.38	.11
Youtube	121	87.7	286	90.5	1.72	.42
Tiktok	54	39.1	102	32.3	2.16	.34
Snapchat	82	59.4	177	56	.54	.77
Tinder	14	10.1	3	0.9	26.26	.00
Happn	3	2.2	0	0	7	.03

* $p < .05$ ** $p < .01$ *** $p < .001$

Dijital flört eden ve etmeyen katılımcıların kullandıkları sosyal medya uygulamaları arasındaki ki kare testi sonuçlarına göre, değişkenlerden Facebook ($\chi^2(2)=8.56, p < .05$), Tinder ($\chi^2(2)=26.26, p < .05$) ve Happn ($\chi^2(2)=7, p < .05$) uygulamaları arasında anlamlı bir ilişki olduğu tespit edilmiştir. Diğer kullanılan uygulamalar arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır.

Dijital flört eden katılımcıların %95.7'si ($n=132$) Instagram, %19.6'sı ($n=27$) Facebook, %76.8'i ($n=106$) Twitter, %87.7'si ($n=121$) Youtube, %39.1'i ($n=54$) Tiktok, %59.4'ü ($n=82$) Snapchat, %10.1'i ($n=14$) Tinder ve %2.2'si ($n=3$) Happn uygulamalarını kullanmaktadır.

4.1.7 Araştırma değişkenleri arasındaki tek yönlü varyans analizi (ANOVA) sonuçları

Dijital flört eden ile dijital flört etmeyen katılımcılara göre ilişki doyumu puanlarının dijital flört edip etmeme durumunun anlamlı biçimde farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Tek Yönlü Varyans analizi (ANOVA) sonuçları Tablo 20'de gösterilmiştir.

Tablo 20. Dijital Flört Eden ile Dijital Flört Etmeyen Katılımcıların İlişki Doyumu Puanlarının Farklılaşıp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) Sonuçları

		N SS ve X Değerleri			ANOVA Sonuçları					
Puan	Grup	N	x	SS	Varyansların Karşılaştırılması	Kareler Toplamı	Sd	Kareler Ortalaması	F	P
İlişki Doyumu	Dijital flört eden	99	5.09	1.32	Gruplar arası	3.63	1	3.63		
	Dijital flört etmeyen	208	5.32	1.38	Grup içi	564.94	305	1.85	1.96	.16
	Toplam	307	5.24	1.36	Toplam	568.57	306			

* $p < .05$ ** $p < .01$ *** $p < .001$

Dijital flört eden ile dijital flört etmeyen katılımcılara göre ilişki doyumu puanlarının dijital flört edip etmeme durumunun anlamlı biçimde farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için yapılan tek yönlü varyans analizi (ANOVA) sonuçlarına göre gruplar arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir fark görülmemiştir ($F(1,305)=1.96, p>.05$).

Dijital flört eden ile dijital flört etmeyen katılımcılara göre yalnızlık puanlarının dijital flört edip etmeme durumunun anlamlı biçimde farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Tek Yönlü Varyans analizi (ANOVA) sonuçları Tablo 21’de gösterilmiştir.

Tablo 21. Dijital Flört Eden ile Dijital Flört Etmeyen Katılımcıların Yalnızlık Puanlarının Farklılaşıp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) Sonuçları

<i>N SS ve X Değerleri</i>					<i>ANOVA Sonuçları</i>					
<i>Puan</i>	<i>Grup</i>	<i>N</i>	<i>x</i>	<i>SS</i>	<i>Varyansların Karşılaştırılması</i>	<i>Kareler Toplamı</i>	<i>Sd</i>	<i>Kareler Ortalaması</i>	<i>F</i>	<i>P</i>
Yalnızlık	Dijital flört eden	138	1.83	.54	Gruplar arası	.07	1	.07		
	Dijital flört etmeyen	316	1.80	.54	Grup içi	133.65	452	.30	.24	.63
	Toplam	454	1.81	.54	Toplam	133.72	453			

* $p < .05$ ** $p < .01$ *** $p < .001$

Dijital flört eden ile dijital flört etmeyen katılımcılara göre yalnızlık puanlarının dijital flört edip etmeme durumunun anlamlı biçimde farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için yapılan tek yönlü varyans analizi (ANOVA) sonuçlarına göre gruplar arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir fark görülmemiştir ($F(1,452) = .24, p > .05$).

Dijital flört eden ile dijital flört etmeyen katılımcılara göre bağlanma stili puanlarının dijital flört edip etmeme durumunun anlamlı biçimde farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Tek Yönlü Varyans analizi (ANOVA) sonuçları Tablo 22’de gösterilmiştir.

Tablo 22. Dijital Flört Eden ile Dijital Flört Etmeyen Katılımcıların Bağlanma Stili Puanlarının Farklılaşp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) Sonuçları

<i>N SS ve X Değerleri</i>					<i>ANOVA Sonuçları</i>					
<i>Puan</i>	<i>Grup</i>	<i>N</i>	<i>x</i>	<i>SS</i>	<i>Varyansların Karşılaştırılması</i>	<i>Kareler Toplamı</i>	<i>Sd</i>	<i>Kareler Ortalaması</i>	<i>F</i>	<i>P</i>
Kaçınma	Dijital flört eden	138	2.95	.99	Gruplar arası	.16	1	.16		
	Dijital flört etmeye n	316	2.91	1.05	Grup içi	483.93	452	1.07	.15	.70
	Toplam	454	2.93	1.03	Toplam	483.08	453			
Kaygı	Dijital flört eden	138	3.74	1.20	Gruplar arası	3.50	1	.19		
	Dijital flört etmeye n	316	3.55	1.03	Grup içi	532.41	452	.30	2.97	.07
	Toplam	454	3.61	1.09	Toplam	535.91	453			

* $p < .05$ ** $p < .01$ *** $p < .001$

Dijital flört eden ile dijital flört etmeyen katılımcılara göre bağlanma stili puanlarının dijital flört edip etmeme durumunun anlamlı biçimde farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için yapılan tek yönlü varyans analizi (ANOVA) sonuçlarına göre gruplar arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir fark görülmemiştir ($F(1,452)=.15$, $p>.05$ ve $F(1.452)=2.97$, $p>.05$).

4.2 Tartışma

Bu bölümde; araştırmadan elde edilen verilerin sonuçları tartışılmaktadır.

4.2.1 Katılımcılara ait demografik özelliklerin, sosyal medya kullanımı ve dijital flört kullanımı üzerine betimsel özelliklerin tartışılması

Bu çalışmada ele alınan temel kapsam, beliren yetişkinlerin sosyal medya kullanımı ve dijital platformlarda flört etme durumunun belirlenmesidir.

Araştırmaya katılan beliren yetişkinlerin cinsiyet dağılımlarına göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterdiği tespit edilmiştir. Kadın katılımcılara oranla erkek katılımcılara

daha az ulaşılmıştır. Bu eşitsizliğin, araştırma bulgularının genellenebilirliği üzerinde homojen bilgi sağlamamaktadır.

Alan yazın çalışmaları incelendiği zaman, Arslan (2020), araştırma değişkeni olan dijital bağımlılık düzeyleri ile katılımcı cinsiyetleri arasında farklılık gösterdiğini; Altayef ve Karaca (2019), araştırma değişkeni olan sosyal medya bağımlılık düzeyi ile katılımcı cinsiyetleri arasında farklılık gösterdiğini, erkeklerin sosyal medya bağımlılık düzeyinin kadınlara göre daha yüksek olduğu ve Aziz, Sorous ve Khatonu (2019) araştırma değişkeni olan sosyal medya bağımlılık düzeyinin erkek katılımcılarda daha yüksek olduğunu bulmuştur. Literatürdeki bu araştırma bulguları ile yapılan bu çalışmanın bulgusu uyumaktadır. Ek olarak, Yonar (2019), beliren yetişkinlerle yapmış olduğu araştırma sonucunda, katılımcılarının cinsiyetleri ile araştırma değişkeni olan romantik yalnızlık düzeyleri arasında anlamlı bir ilişki olmadığını; Demir ve Kumcağız (2019), araştırma değişkeni olan sosyal medya bağımlılıklarının katılımcı cinsiyetlerine göre farklılaşmadığını ve Baz (2018), sosyal medya bağımlılığındaki katılımcı görüşlerinin cinsiyet değişkeniyle anlamlı bir farklılık olmadığını bulmuştur. Literatürdeki bu araştırma bulgularıyla, yapılan bu çalışma bulgusu uyumamaktadır.

Yapılan literatür incelemelerinde, dijital flört şiddeti ve istismarı çalışmaları kadın örneklemiyle sınırlı kalmıştır. Kaura ve Lohman (2007)'nin çalışma sonuçlarında dijital flört şiddeti mağduriyetinin erkekler ve kadınlar için ilişki doyumu ve akıl sağlığı sorunları ile ilişkili olduğu bulunmuştur. Yıldız ve Özarslan (2022) dijital flört şiddetine maruz kalan 10 kadın ile yapmış oldukları çalışma sonucunda, kadınların dijital flört şiddetine çevrimiçi ortamlardan uzaklaşarak ve yalnızlaşarak tepki verdikleri belirtilmiştir. Brown, Flood ve Hegarty (2022) çalışmalarında, dijital flört istismarının bireylerde oluşturacağı zararların erkeklerdeki deneyimin kadınlardaki deneyimden farklı olacağını belirtmiştir. Reed, Tolman ve Ward (2017) araştırma sonuçlarında ise, kadınların ve erkeklerin dijital flört istismarına benzer sıklıkla maruz kaldıklarını, ancak kadınların bu davranışlardan daha fazla rahatsız olduğunu belirtmişlerdir. Ayrıca, Cinsiyet değişkeni bakımından elde edilen bulgulara göre, erkek katılımcılarda dijital flört şiddetine maruz kalma durumu kadınlara kıyasla daha fazladır. Diğer taraftan, İnce (2022) yapmış olduğu çalışmadaki cinsiyet değişkeni bulgularına göre, erkek

katılımcıların kadın katılımcılara göre daha fazla dijital flört şiddetine maruz kaldıklarını belirtmiştir.

Analiz sonuçlarına göre, Instagram, Youtube, Twitter ve Snapchat beliren yetişkinlerin en fazla kullandığı sosyal medya uygulamaları olduğu görülmüştür. Katılımcıların çoğunluğu bu sosyal medya uygulamalarında 1-5 saat arası ve 5-9 saat arası vakit geçirdiklerini bildirmiştir. Koçer (2012), yapmış olduğu çalışma sonucunda, Facebook, Twitter ve Youtube kullanım açısından en çok tercih edilen uygulamalar olduğu bulunmuştur. Bilir, Ergeç ve Yıldırım (2019) çalışmasında ise, çoğunluğun WhatsApp, Instagram ve Facebook uygulamalarını kullandığı bulmuştur. Beliren yetişkinler sosyal medya uygulamalarında en çok kafa dağıtmak için vakit geçirdiklerini, ikinci sırada yenilikleri takip etmek, bilgi edinmek ve en son aile ve arkadaşlarıyla iletişime geçmek olduğunu bildirmiştir. Sosyal medya kullanım amacında en az puanı alanlar ise ilişki kurmak ve yalnız hissetmemek olmuştur. Karaca (2007) yapmış olduğu çalışma sonucunda, bireylerin bilgiye erişim ve merak duygusu, başkalarıyla fikir paylaşımında bulunması, eğlenme ve zaman geçirmek gibi kullanım amaçlarının olduğunu belirtmiştir. Diker ve Uçar (2016) çalışmasının kullanım amacı olarak en çok araştırma ve bilgi edinme, ortak ilgi alanlarına sahip bireylerle iletişime geçmek ve güncel etkinliklerden haberdar olmak olduğu belirtilmiştir.

Araştırmaya katılan beliren yetişkinlerin dijital flört kullanımı incelendiğinde, katılımcıların üçte birinin dijital flört uygulamalarını kullandığı görülmüştür. Dijital flört etmeyen katılımcıların çoğunluğu ciddi bir ilişkide olduklarını, güvenli bulmadıklarını ve tercih etmediklerini bildirmiştir. Bu sonuca göre bireylerin çevrimiçi flört konusunda rahat olmayabileceklerini ya da yüz yüze etkileşime öncelik verebileceklerini düşünebiliriz. Dijital flört eden katılımcıların sonuçlarına baktığımız zaman çoğunluğun bekar ve bir ilişki içerisinde olmadığı görülmektedir. Bu durumda bireyleri dijital flört yapmalarına destekler niteliktedir. Analiz sonuçlarına göre, dijital flört eden katılımcılar en çok Instagram, sonra Twitter ve Tinder uygulamalarını kullandığını belirtmiştir. Bu uygulamalar üzerinden konuşulan kişi sayısı 1-10 kişi arasında çoğunluk göstermektedir. Katılımcılar kullanım amacı olarak vakit geçirmek ve yeni biriyle tanışmak için olduğunu bildirmiştir. Sahib (2020) yapmış olduğu çalışmada, Tinder, OkCupid ve Badoo flört uygulamalarının kullanıldığı belirtmiştir. Ayrıca çalışmasında bireylerin çevrimiçi flört

platformlarıyla insanlarla arkadaş olduklarını ve yüz yüze buluştuklarını ifade etmiştir. Chin, Edelstein ve Vernon (2018) yapmış olduğu araştırmada, bireylerin uygulamaları kullanma nedeni olarak genellikle diğer insanlarla tanışmak olduğunu ve uygulamaları kullanmama nedeni olarak ise çevrimiçi ortamda güven konusunda zorluk yaşadıkları olduğunu belirtmiştir. Sumter, Vandenbosch ve Ligtenberg (2017) tarafından yapılan bir araştırmada, ciddi bir ilişki içinde olan beliren yetişkinlerin, çevrimiçi flört platformlarını mevcut ilişkilerine yönelik bir tehdit olarak algıladıkları için kullanma olasılıklarının daha düşük olduğunu bulmuştur. Ayrıca araştırma, ciddi bir ilişki içinde olmayanların, potansiyel partnerleri bulmanın bir yolu olarak gördükleri için çevrimiçi flört platformlarını kullanma olasılıklarının daha yüksek olduğunu belirtmiştir (Sumter, Vandenbosch ve Ligtenberg, 2017). Bu, araştırma ile dijital flört etmeyen katılımcıların ciddi bir ilişki içinde olduklarını ve dijital flörtü güvenli bulmadıklarını bildirdiği bulgusu çalışma bulgularını desteklemektedir. Ek olarak katılımcıların dijital flört uygulamalarında tanıştığı kişilerle görüşme durumu görüşmediğini belirtenlerle farklılık göstermektedir. Bazı kesim çevrimiçi arkadaşlığa yönelebilirken bir kesimde bunu yüz yüze yapmayı tercih etmektedir. Dijital flört hem yüz yüze ilişkilere hem de çevrimiçi arkadaşlıklara yol açarak bu olgunun karmaşıklığını vurgular niteliktedir.

Kültürel olarak bireylerin flörtleşme durumlarını rahatlıkla açıklamaları zor olabilmektedir. Kadın katılımcı sayısının erkek katılımcı sayısına oranla daha fazla olduğunu düşünürsek bu bulgu sonucunu kültürel anlamda etkilediğini söyleyebiliriz. Ek olarak teknoloji çağının gelişmesiyle birlikte sosyal medyanın popülerleşmesi, çalışmanın amacını desteklese de katılımcılar sanal ortamda flörtleşmek, tanışmak, ilişki başlatmak ya da bunu belirtmekten çekiniyor olabilmektedir. Ayrıca teknolojinin gelişmesiyle birlikte katılımcıların önemli bir yüzdeliği dijital flört yaptıklarını belirtirken, çoğunluğun bunu yapmadığını belirtmektedir. Bireyler başkaları tarafından eleştirilecek olmak ya da ayıplanacak olmanın kaygısından kaynaklı flört durumunu yapmıyor ya da belirtmiyor olabilmektedir.

4.2.2 Değişkenler arasındaki korelasyon analizi sonuçlarının tartışılması

Araştırmada ilk olarak ölçekler arasındaki ilişki analizi yapılmıştır. İlişki doyumu ile yalnızlık, kaygı alt boyutu ve kaçınma alt boyutu arasında negatif yönde anlamlı ilişkiyi

ortaya koymuştur. Bu bulgu, değişkenlerin birisi artarken diğer değişken azaldığı anlamındadır. Ayrıca yalnızlık ile kaygı alt boyutu ve kaçınma alt boyutu arasında pozitif yönde anlamlı ilişkiyi ortaya koymuştur. Bu bulgu ise, değişkenlerin birisi artarken diğer değişkenin de arttığı ya da değişkenlerden birisi azalırken diğer değişkenin de azaldığı anlamındadır.

Feeney ve Noller'in (1991) alışmasında, kaygılı-kaçınmacı bağlanma stiline sahip bireylerin ilişki doyumu düzeylerinin düşük olduğunu belirtmiştir. Büyükşahin'in (2006) alışmasında da, kaçınmacı ve korkulu bağlanma stiline sahip bireylerin güvenli ve saplantılı bağlanma stiline sahip bireylere göre daha düşük ilişki doyumu yaşadıklarını vurgulamıştır. Cam'ın (2021) yapmış olduğu çalışma bulgusuna göre, katılımcıların ilişki doyumu düzeyleri korkulu ve kayıtsız bağlanma stiline artışıyla azalmaktayken, saplantılı bağlanma stiline artışıyla artmakta olduğu belirtilmiştir. Beştav'ın (2007) alışmasında ise bağlanma stilleri ile ilişki doyumu arasında negatif bir ilişki bulunduğu belirtmiştir.

Bingöl (2020) yapmış olduğu araştırmada, korkulu bağlanma stili ve saplantılı bağlanma stiline yalnızlık ile pozitif yönde ilişkili olduğunu belirtmiştir. Ayrıca yalnızlık ile kaçınmacı bağlanma stili arasında ilişki bulunmamıştır. Akpınar'ın (2019) yapmış olduğu araştırmada ise, güvensiz bağlanma stillerinin yüksek olduğu bireylerin kendilerini en yalnız hisseden grup olarak belirtmiştir. Yıldız (2021), yetişkinlerin yalnızlık düzeylerinin yüksek olmasında güvensiz bağlanma stillerinin anlamlı derecede risk oluşturduğu belirtilmiştir.

Clark ve Lemay (2010), daha yüksek yalnızlık düzeylerinin daha düşük ilişki doyumu düzeyleriyle ilişkili olduğunu belirtmiştir. Ayrıca, daha yüksek sosyal kaygı düzeylerinin daha düşük ilişki doyumu düzeyleriyle ilişkili olduğunu vurgulamıştır. Hackett ve Bakalım ve Muyan-Yıllık (2020) yapmış oldukları çalışma sonucunda, yüksek yalnızlık seviyelerine sahip olduklarını ifade eden katılımcıların daha düşük pozitif duygu deneyimledikleri, bunun sonucunda yaşam doyumlarının daha düşük olduğunu göstermiştir. Ek olarak, yüksek yalnızlık seviyelerine sahip olduklarını ifade eden üniversite öğrencilerinin daha fazla negatif duygu deneyimledikleri fakat negatif duyguların yalnızlık ve yaşam doyumu arasında anlamlı bir aracı olmadığı bulunmuştur.

Araştırma değişkenleri arasındaki ilişkilere dair sonuçlar cinsiyetlere göre analiz edilmiştir. Kadın katılımcıların ilişki doyumu ile yalnızlık algısı ve bağlanma stilleri arasında negatif yönde anlamlı ilişkiyi ortaya koymuştur. Ayrıca erkek katılımcıların da ilişki doyumu ile yalnızlık algısı ve bağlanma stilleri arasında negatif yönde anlamlı ilişkiyi ortaya koymuştur. Bu bulgu, yalnızlık düzeyi arttıkça ilişki doyumunun azaldığını düşündürmektedir. Ayrıca, yalnızlığın ilişkiler üzerinde olumsuz bir etkiye sebep olabileceğini göstermektedir. Öte yandan, kadın katılımcıların yalnızlık algısı ile bağlanma stilleri arasında pozitif yönde anlamlı ilişki olduğu bulunmuştur. Erkek katılımcıların analiz sonuçlarına bakıldığında da yalnızlık algısı ile bağlanma stilleri arasında pozitif yönde anlamlı ilişki bulunmuştur. Değişkenlerden biri artarken diğer değişkende artış göstermektedir. Diğer bir sonuçta ise, kaygı ve kaçınma düzeyleri arttıkça ilişki doyumunun azaldığı yönündedir. Bağlanma stilleri alt boyutu kaçınma ve kaygı artarken yalnızlık algısında da artış olmaktadır. Yalnızlık düzeyleri arttıkça bireyin kaygı ve kaçınma düzeylerinin de arttığını göstermektedir. Bu bulgu, yalnızlığın ilişkilerde kaygı ve kaçınma için bir risk faktörü olabileceğini göstermektedir.

Sarı ve Korkut-Owen (2016) yürüttükleri çalışmada cinsiyet farklılıklarının algılanan ilişki doyumunu anlamlı olarak yordadığını ortaya koymuştur. Bu bulgunun aksine, Aydın'ın (2017) çalışması da cinsiyetin üniversite öğrencilerinde ilişki doyumunu yordamada bir rolü olmadığını saptamıştır. Erözkan'ın (2004) araştırma bulgularına göre, erkeklerin kadınlara göre daha fazla güvenli bağlanma stiline sahip olduklarını bulmuştur. Ek olarak, saplantılı bağlanma, kayıtsız bağlanma ve korkulu bağlanma stili puanlarının ise cinsiyete göre farklılaşmadığı sonucuna ulaşmıştır. Demirli (2013) yapmış olduğu araştırma sonucuna göre, erkeklerin kadınlardan, korkulu kaçınmacı bağlanma stiline sahip olanların güvenli, kayıtsız kaçınmacı ve saplantılı bağlanma türüne sahip olan bireylerden daha fazla yalnızlık düzeyine sahip olduğunu belirtmiştir. Çavuş'un (2021) araştırma sonucunda ise kadınların erkeklere göre yalnızlık düzeyleri anlamlı olarak yüksek bulunmuştur. Kaya (2014) yapmış olduğu araştırma sonucuna göre, yalnızlık düzeyleri ile cinsiyet arasında anlamlı düzeyde bir fark olduğu belirtilmiştir. ulaşılmıştır. Fakat yalnızlık romantik ilişkiler alt boyutu ile cinsiyet arasında anlamlı düzeyde bir fark olmadığı vurgulanmıştır. Erkeklerin kadınlara göre sosyal ve aile ilişkilerinde kendilerini daha yalnız hissettikleri sonucu bulunmuştur. Cramer ve Barry'nin (2017) yayınlanan araştırmasında, romantik ilişkilerde yalnızlığın kaygılı bağlanma stili pozitif, bunun da

ilişki doyumu ile negatif ilişkili olduğunu bulmuştur. Ayrıca, Bernardon, Babb, Hakim-Larson ve Gragg'in (2011) bağlanma stilleri ve yalnızlık ilişkisinin incelendiği çalışmada güvenli bağlanma stiline sahip olanlar, güvensiz bağlanma stiline sahip olanlara kıyasla daha düşük ailevi, sosyal ve romantik yalnızlık düzeyleri olduğu bulunmuştur.

Yapılan araştırma, "Beliren yetişkinlerin ilişki doyumu puanı ile yalnızlık puanı arasında negatif yönde anlamlı bir ilişki vardır.", "Beliren yetişkinlerin ilişki doyumu puanı ile kaçınmacı bağlanma stili ve kaygılı bağlanma stili puanı arasında negatif yönde anlamlı bir ilişki vardır." ve "Beliren yetişkinlerin yalnızlık puanı ile kaçınmacı bağlanma stili puanı ve kaygılı bağlanma stili puanı arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki vardır." hipotezlerini desteklemektedir. Beliren yetişkinlerin bağlanma stillerinden kaygılı ve kaçınma bağlanmadaki bireylerin yalnızlık hissetmeleri daha yüksektir. Bu bulgular, literatürdeki araştırma bulgularıyla tutarlıdır.

4.2.3 Değişkenler arasındaki ilişkilere yönelik bulguların tartışılması

Araştırmada, cinsiyet değişkeninin ilişki doyumu, yalnızlık algısı ve bağlanma stilleri arasındaki ilişkilere bakılmıştır. Bağımsız örneklem t testi analiz sonuçlarına göre cinsiyetin ilişki doyumu, yalnızlık algısı ve bağlanma stillerinin farklılaşmadığı görülmüştür. Erkek katılımcıların ilişki doyumu puanları kadın katılımcılara göre anlamlı olarak daha yüksek bulunmuştur. Öte yandan, kadın katılımcıların yalnızlık algısı puanları erkek katılımcılara göre anlamlı olarak daha yüksek çıkmıştır. Kadın katılımcıların kaçınma puanları, erkek katılımcılara göre daha yüksek ve kadın katılımcıların kaygı puanları, erkek katılımcıların puanlarına göre daha yüksek bulunmuştur.

Bu bulgular literatürde daha önce yapılmış bazı çalışmalarla uyumludur. Bayar (2021) yapmış olduğu araştırmada, yetişkin bireylerin ilişki doyumu ve cinsiyet değişkeni arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır. Hem kadın ve hem de erkeklerin ilişki doyumunun da benzer özellikler gösterdiği vurgulanmıştır. Lesch ve Engelbrecht (2011) araştırmasında ise, erkekler ve kadınlar ilişkilerinden doyum alsalar bile, kadın partnerler erkek partnerlerine göre daha düşük ilişki doyumu yaşadıklarını bulmuşlardır. Aydın (2017) yapmış olduğu araştırmada, ilişki doyumu ile cinsiyet arasında bir ilişki

bulunmamıştır. Çalışmanın bulguları, ilişki doyumuna ilişkin mevcut sonuçların yapılan literatür araştırmalarıyla tutarlı olduğunu göstermektedir.

Eker (2021) çalışma sonuçlarına göre, üniversite öğrencilerinin sosyal yalnızlık düzeylerinin cinsiyet değişkeniyle arasında anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir. Erkeklerin sosyal yalnızlık düzeyleri, kadın katılımcılara göre daha yüksek olduğu bulunmuştur. Başoğlu (2019) çalışmasında da, yalnızlık değişkeni için kadın ve erkek katılımcılar arasında anlamlı bir farklılık olduğunu, erkek katılımcıların kadın katılımcılara oranla daha yalnız hissettiklerini belirtmişlerdir. Kozaklı'nın (2006) çalışma sonuçlarına göre de, erkek katılımcıların yalnızlık puanlarının daha yüksek çıkmasına karşın, kadın ve erkekler arasında yalnızlık değişkeninin anlamlı bir farklılaşma olmadığı bulunmuştur.

Avcı, Bugaysökmez ve Delevi (2018) yapmış olduğu araştırma sonuçlarına göre, erkek katılımcıların, kadın katılımcılara göre daha yüksek kaygılı ve kaçınmacı bağlanma stili düzeyleri olsa da, sonuçlar cinsiyet değişkenine bağlı olarak anlamlı farklılıkların olmadığı bulunmuştur. Sağlam (2019) araştırmasında, kaçınmacı bağlanma stiline cinsiyete göre farklılık gösterdiğini, kaygılı bağlanma stiline de cinsiyete göre farklılık göstermediğini belirtmiştir. Kaçınmacı bağlanma stiline sahip kadın katılımcıların aldıkları puanlar, erkek katılımcıların aldıkları puanlara göre daha yüksek bulunmuştur. Karaşar (2014) araştırmasında, korkulu bağlanma stiline sahip kadın katılımcıların puanları erkek katılımcıların puanlarına göre daha yüksek bulunmuştur. Ayrıca erkek katılımcıların güvenli bağlanma stili ortamlarının kadın katılımcılarınkinden daha yüksek olduğu bulunmuştur.

Yapılan araştırma, ‘‘Dijital platformlarda flört eden ve etmeyen beliren yetişkinlerin ilişki doyumu puanı ve cinsiyet değişkenine göre farklılaşmakta mıdır?’’, ‘‘Dijital platformlarda flört eden ve etmeyen beliren yetişkinlerin yalnızlık puanı ve cinsiyet değişkeninde farklılaşmakta mıdır?’’ ve ‘‘Dijital platformlarda flört eden ve etmeyen beliren yetişkinlerin bağlanma puanı ve cinsiyet değişkeninde farklılaşmakta mıdır?’’ araştırma sorusunun cevabını sağlamıştır.

Bağımsız Gruplar t-Testi analizinin sonuçları, dijital flört eden ve dijital flört etmeyen katılımcıları arasında ilişki doyumu, yalnızlık, kaçınma alt boyutu ve kaygı alt boyutu puanlarında anlamlı bir fark olmadığını göstermektedir.

Yapılan bu araştırma, ‘‘Dijital platformlarda flört eden ve etmeyen beliren yetişkinlerin bağlanma stillerine göre ilişki doyumu düzeyleri farklılaşmakta mıdır?’’ ve ‘‘Dijital platformlarda flört eden ve etmeyen beliren yetişkinlerin bağlanma stillerine göre yalnızlık düzeyleri farklılaşmakta mıdır?’’ araştırma sorusunun cevabını sağlamıştır.

Bu bulgular literatürde daha önce yapılmış bazı çalışmalarla uyumludur. Soğancı’nın (2017) araştırma bulgularına göre, bağlanma stilleri alt boyutları ve ilişki doyumu arasında anlamlı farklılık bulunmuştur. Güvenli bağlanma stiline sahip katılımcıların romantik ilişki doyumu, kaçınmacı bağlanma stiline sahip katılımcıların ilişki doyumundan daha yüksek bulunmuştur. Ayrıca saplantılı bağlanma stiline sahip katılımcıların romantik ilişki doyumu, korkulu bağlanma stiline sahip katılımcıların romantik ilişki doyumundan daha yüksek bulunduğu belirtilmiştir. Akköse (2021) araştırmasında ise, bağlanma stillerinin kaygılı ve kaçınmacı alt boyutları ile ilişki doyumu arasında negatif yönde bir ilişki olduğu, kaygı ve kaçınmacı bağlanma stiline sahip katılımcıların ilişki doyumunun azaldığını belirtmiştir.

Emir (2014) araştırmasında, yalnızlık ile korkulu ve güvenli bağlanma stilleri arasında negatif ilişki olduğunu, katılımcıların korkulu ve güvenli bağlanma stilleri puanları arttıkça yalnızlık puanlarının düştüğünü belirtmiştir. Ayrıca yalnızlık ile kaçınmacı bağlanma arasında pozitif ilişki olduğunu, katılımcıların kaçınmacı bağlanma stilleri puanları arttıkça yalnızlık puanlarında arttığını belirtmiştir. Akbağ ve Erden-İmamoğlu’nun (2010) araştırmasında ise, yalnızlık değişkeninin tüm güvensiz bağlanma stilleriyle pozitif yönde anlamlı bir ilişkisi olduğunu, ancak güvenli bağlanma stilleriyle negatif yönde anlamlı bir ilişkisi olduğunu belirtmiştir. Güvenli bağlanma stiline sahip bireyler daha az yalnızlık hissettiği vurgulanmıştır.

Ki-kare analiz sonuçlarına göre, Facebook, Tinder ve Happn uygulamalarını dijital flört eden bireyler, dijital flört etmeyen bireylere göre daha yaygın olarak kullanıldığını göstermektedir. Ayrıca, Tinder ve Happn gibi flört uygulamalarının popülerliği son

yıllarda artmakta ve çok fazla kişi bu uygulamaları romantik partnerler bulmak için kullanmaktadır (Auxier ve Anderson, 2021).

4.2.4 Değişkenler arasındaki farklılıklara yönelik bulguların tartışılması

Araştırmada yapılan Kruskal Wallis-H Testi analiz sonuçlarına göre, katılımcılar arasında medeni durum ve ilişki doyumu düzeyleri arasında anlamlı bir fark olduğunu göstermiştir. Bu bulgu, medeni durumun ve ilişki doyumunun birbiriyle ilişkili olduğunu ve medeni durumun, ilişki doyumunu etkileyebileceğini gösterir. Ek olarak, araştırmanın yaş değişkeninin ilişki doyumu düzeyleri ile anlamlı bir şekilde farklılaşma göstermemektedir. Bu bulgu, yaş değişkeninin, ilişki doyumu düzeylerindeki farklılığı açıklamakta yetersiz kaldığı anlamına gelmektedir.

Literatür çalışmalarında, medeni durum ve ilişki doyumu arasında güçlü bir ilişki olduğunu göstermektedir. Çoban'a (2021) göre, ilişki doyumunun bireylerin medeni durumuna göre anlamlı olarak farklılaşmadığını; Arslan'a (2021) göre, medeni durumu bekar olan bireylerin romantik ilişkilerinin doyumsuz olduğunu; Coşkun'a (2021) göre, evli partnerlerin romantik ilişki doyumu, romantik ilişkisi olan bekarlara göre daha yüksek olduğu bulunmuştur.

Araştırma, dijital flört eden katılımcılarının sosyal medya kullanım sürelerine göre ilişki doyumu puanlarında anlamlı bir fark olduğunu bulmuştur. Özellikle, sosyal medyayı daha uzun süre kullanan katılımcılar, sosyal medyayı daha kısa süre kullananlara kıyasla daha yüksek düzeyde ilişki doyumu bildirmiştir. Dijital flört etmeyen katılımcıların sosyal medya kullanım sürelerine göre ilişki doyumu puanlarında farklılaşma olmadığı bulunmuştur. Dijital flört etmeyen kişilerin sosyal medya kullanım süreleri ile ilişki doyumu puanları arasında bir ilişki bulunmamıştır. Ayrıca araştırmada, dijital flört eden ve etmeyen katılımcıların sosyal medya kullanım süresine göre yalnızlık puanlarında anlamlı bir fark bulunmaması, sosyal medya kullanımının yalnızlıkla doğrudan ilişkili olmayabileceğini düşündürmektedir. Bulgular, medeni durum ve sosyal medya kullanımının ilişki doyumunu yordamada önemli faktörler olabileceğini, ancak yaşın bu ilişkide önemli bir rol oynamayabileceğini göstermektedir.

Literatür çalışmaları incelendiğinde, Kurt (2019) araştırmasında, sosyal medya platformlarında harcanan sürenin ilişki doyumu ile negatif anlamda ilişkisi olduğu, katılımcıların sosyal medya platformlarında geçirdikleri zaman arttıkça ilişki doyumları azaldığı; ancak Ekinci (2022) araştırmasında, ilişki doyumu ile sosyal medya platformların kullanımı arasında pozitif anlamda ilişkisi olduğu, sosyal medya platformların kullanım sıklığının artmasıyla birlikte ilişki doyumunu da arttırdığı belirtilmiştir. Ek olarak, Aktaş (2017) araştırmasında, sosyal medya kullanım sıklığının yalnızlık düzeyi ile anlamlı bir farklılık olmadığını; ancak Zeybek (2021) araştırmasında, sosyal medya kullanım sıklığının yalnızlık düzeyiyle anlamlı bir fark olduğu belirtilmiştir. Twenge ve Campbell (2019) çalışmalarında, dijital medyada daha fazla zaman geçirenlerin iyi olma düzeylerinin daha düşük olduğu belirtilmektedir. Günlük bir saatten az dijital medya kullananların en yüksek iyi olma düzeylerini bildirirken, günlük beş saat veya daha fazla dijital medya kullananların en düşük iyi olma düzeylerinin olduğu bildirilmiştir. McDaniel ve Coyne (2016), teknolojinin çift ilişkilerinde yarattığı müdahaleyi (teknomüdahale) inceleyen bir çalışma yapmışlardır. Bulgular, sosyal medyayı daha az kullanan çiftlerin daha yüksek ilişki doyumu puanlarına sahip olduğunu göstermektedir.

Yapılan bu araştırmanın bulguları, araştırma sorusu olan “Dijital flört eden ve etmeyen bireylerde, ilişki doyumu ve yalnızlık algısının sosyal medya kullanım zamanına göre farklılaşmakta mıdır?”ın cevabı niteliğindedir.

Tek Yönlü Varyans (ANOVA) analizi bulgularına göre, dijital flört eden ve dijital flört etmeyen katılımcılar arasında ilişki doyumu, yalnızlık ve bağlanma stili puanlarında anlamlı bir fark olmadığını göstermektedir. Dijital flört etmenin veya etmemenin bu konulardaki puanlar üzerinde belirgin bir etkisi olmadığı sonucu çıkarılmaktadır. Bu durumun etkisi olarak yüz yüze olmamasının etkisi olabileceği düşünülmektedir.

Mısır (2017) araştırmasında, yalnızlık ile internet üzerinden ya da yüz yüze iletişimde kendini açma davranışı üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu belirtilmiştir. Eren (2019) araştırmasında, çevrimiçi ve çevrimdışı ilişkiler arasında ilişki doyumu ile farklılık olmadığını belirtmiştir. Şabanoğlu (2021) yapmış olduğu araştırmasında, katılımcıların bağlanma düzeyleri ile yalnızlık, korkulu bağlanma, saplantılı bağlanma ve kayıtsız

bağlanma stilleri ile pozitif anlamda bir ilişkisi olduğu, saplantılı bağlanma stiline sahip bireylerin daha fazla sanal bağlanma yaşadıkları belirtilmiştir. McEwan, ve Zanolli (2013) araştırmasında ise, yüz yüze buluşmaların, yakınlık ve doyum değerini arttırdığı belirtmiştir.

Genel olarak, çevrimiçi flörtün daha düşük düzeyde ilişki doyumuna veya daha yüksek düzeyde yalnızlığa veya bağlanma kaygısına yol açmayabilirken, yüz yüze flört biçimlerinden de üstün olması gerekmemektedir. Gelecekteki araştırmalar, çevrimiçi ve çevrimdışı bağlamlarda ilişki sonuçlarına katkıda bulunan faktörleri ve her birinin potansiyel faydalarını ve dezavantajlarını daha fazla keşfetme fırsatı vermeyi sağlayacaktır.

5. SONUÇ ve ÖNERİLER

Söz konusu çalışma bulguların, dijital platformlarda flört eden beliren yetişkinlerin ilişki doyumu ve yalnızlık algısının bağlanma stillerine göre incelenmesi sunulmaktadır. Araştırmaya katılan beliren yetişkinlerin cinsiyet dağılımlarına göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterildiği tespit edilmiştir. Kadın katılımcılara oranla erkek katılımcılara daha az ulaşılmaktadır. Çalışmanın sınırlılığı olarak katılımcıların arasında eşit bir oran olmaması görülmüştür. Beliren yetişkinler sosyal medya uygulamalarında en çok kafa dağıtmak için vakit geçirdiklerini, ikinci sırada yenilikleri takip etmek, bilgi edinmek ve en son aile ve arkadaşlarıyla iletişime geçmek olduğu belirlenmiştir. Araştırmaya katılan beliren yetişkinlerin dijital flört kullanımı incelendiğinde, katılımcıların üçte birinin dijital flört uygulamalarını kullandığı görülmüştür. Dijital flört etmeyen katılımcıların çoğunluğu ciddi bir ilişkide olduklarını, güvenli bulmadıklarını ve tercih etmediklerini bildirmiştir. Katılımcılar kullanım amacı olarak vakit geçirmek ve yeni biriyle tanışmak için olduğunu bildirmiştir. Kadın katılımcıların ilişki doyumu ile yalnızlık algısı ve bağlanma stilleri arasında negatif yönde anlamlı ilişkiyi ortaya koymuştur. Ayrıca erkek katılımcıların da ilişki doyumu ile yalnızlık algısı ve bağlanma stilleri arasında negatif yönde anlamlı ilişkiyi ortaya koymuştur. Değişkenlerden birisi artarken diğer değişken azaldığı anlamındadır. Çalışmada, cinsiyet değişkeninin ilişki doyumu ve yalnızlık algısı arasındaki ilişkilere bakılmıştır. Çalışma analizine göre, cinsiyetin ilişki doyumu ve yalnızlık algısının farklılaşmadığı görülmüştür. Erkek katılımcıların ilişki doyumu puanları kadın katılımcılara göre anlamlı olarak daha yüksek bulunmuştur. Öte yandan, kadın katılımcıların yalnızlık algısı puanları erkek katılımcılara göre anlamlı olarak daha yüksek çıkmıştır.

İleri çalışmalar için, cinsiyet dağılım oranının denkleştirilmesi önerilmektedir. Erkek katılımcılardan daha fazla verilerin alınması literatüre katkı sağlayacaktır. Ayrıca dijital platformlarda flört eden katılımcılara ulaşmakta bu alanda literatüre katkı sağlayacaktır. İnternet kullanımı, internet bağımlılığının da incelendiği çalışmalar dijital flört kavramını destekleyici olabileceği önerilmektedir.

KAYNAKLAR

- Acevedo, B. P., Aron, A., Fisher, H. E., ve Brown, L. L. (2012). Neural correlates of long-term intense romantic love. *Social Cognitive and Affective Neuroscience*, 7(2), 145–159. <https://doi.org/10.1093/scan/nsq092>
- Ainsworth, M. S. (1979). Infant-mother attachment. *American Psychologist*, 34(9), 932-937. <https://doi.org/10.1037/0003-066X.34.10.932>
- Ainsworth, M. S., ve Bowlby, J. (1991). An ethological approach to personality development. *American Psychologist*, 46(4), 333–341. <https://doi.org/10.1037/0003-066X.46.4.333>
- Akan, Y. ve Bakioğlu, F. (2021). Yetişkinlerin ilişki öz-yeterlik düzeylerinin kıskançlıkla baş etme ve yakın ilişkilerde bağlanma açısından incelenmesi. *Turkish Studies - Education*, 16(2), 517-534. <https://doi.org/10.47423/TurkishStudies.49670>
- Akbağ, M., ve Ümmet, D. (2018). Ana-babaya bağlanma ile öznel iyi oluş arasındaki ilişkide temel psikolojik ihtiyaçların doyumunun aracı rolü. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 8(50), 59-85. Erişim Tarihi: 06.07.2023 <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/571505>
- Akbağ, M., ve Erden-İmamoğlu, S. (2010). The prediction of gender and attachment styles on shame guilt and loneliness. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri*, 10(2), 669-682. Erişim Tarihi: 06.07.2023 <https://asosindex.com.tr/index.jsp?modul=articles-page&journal-id=1837&article-id=387527>
- Akbaş, B. Ç., ve Sezgin, N. (2020). Beliren yetişkinlik döneminde bağlanma stilleri ile psikososyal olgunluk arasındaki ilişkide anne-baba tutumlarının aracı rolü. *Nesne*, 8(16), 112-125. <https://doi.org/10.7816/nesne-08-16-08>
- Akköse, F. (2021). *Bağlanma stilleri ve ilişki doyumu arasındaki ilişkide aleksitimi ve çatışma çözme stillerinin aracı rolü* (Yayın no. 700866) [Yayınlanmış yüksek lisans tezi, Medipol Üniversitesi].

https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezDetay.jsp?id=X5ZAfiXrxPG4WKli3DvdjQ&no=1qm8aa_WsqEwM9aTxb7odg

Akpınar, E. H. (2019). *Üniversite öğrencilerinin rastgele cinsel yaşantıları ile bağlanma stilleri ve yalnızlık algısı düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi* (Yayın no. 580216) [Yayınlanmış yüksek lisans tezi, Haliç Üniversitesi].
<https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezDetay.jsp?id=XCSjy7-W7NZJvjTLRzT4iA&no=NEeTUU3J1XfaBd2ZcOC5tg>

Aktaş, A. S. (2017). *Yetişkin bireylerde sosyal medya kullanım davranışları ile yalnızlık düzeyi arasındaki ilişkinin değerlendirilmesi* (Yayın no. 460719) [Yayınlanmış yüksek lisans tezi, Üsküdar Üniversitesi].
https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezDetay.jsp?id=99YKVUV2EejQnvCyQCyKxQ&no=MrtF_iSZW2gym6tLwS-UfQ

Allen, K. A. (2020). Commentary: A pilot digital intervention targeting loneliness in youth mental health. *Front. Psychiatry* 10, 959. <https://doi.org/10.3389/fpsyt.2019.00959>

Altayef, H. A. A., ve Karacı, A. (2019). Analysis of social media addiction and usage purposes among secondary-school students in turkey. *AJIT-e: Bilişim Teknolojileri Online Dergisi*, 10(38), 7-34. <https://doi.org/10.5824/1309-1581.2019.3.001.x>

Amichai-Hamburger, Y., Wainapel, G., ve Fox, S. (2002). On the internet no one knows I'm an introvert: Extroversion, neuroticism, and internet interaction. *Cyberpsychology & Behavior*, 5(2), 125-128. <https://doi.org/10.1089/109493102753770507>

Arslan, D. (2021). *Kadınlarda cinsel doyum ve romantik ilişki doyumunu* (Yayın no. 701073) [Yayınlanmış yüksek lisans tezi, Okan Üniversitesi].
<https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezDetay.jsp?id=GuZ5DrEtXrcle97pfpLiqq&no=rAjwyxw9wgYsYRx4UC8ClQ>

Apaolaza, V., Hartmann, P., Medina, E., Barrutia, J. M., ve Echebarria, C. (2013). The relationship between socializing on the Spanish online networking site Tuenti and teenagers' subjective wellbeing: The roles of self-esteem and loneliness. *Computers in Human Behavior*, 29(4), 1282-1289. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2013.01.002>

- D'Arienzo, M. C., Boursier, V., ve Griffiths, M. D. (2019). Addiction to social media and attachment styles: A systematic literature review. *International Journal of Mental Health and Addictio*, 17, 1094–1118. <https://doi.org/10.1007/s11469-019-00082-5>
- Armağan, A. (2014). Yalnızlık ve kişilerarası iletişim ilişkisi: Öğrenciler üzerinde bir araştırma. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 7(30). Erişim Tarihi: 06.07.2023 <https://web.s.ebscohost.com/ehost/pdfviewer/pdfviewer?vid=0&sid=abd87809-3ed6-44c7-867f-90466188f948%40redis>
- Arslan, A. (2020). Üniversite öğrencilerinin dijital bağımlılık düzeylerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *International E-Journal Of Educational Studies*, 4(7), 27-41. <https://doi.org/10.31458/iejes.600483>
- Arnett, J. J. (1998). Learning to stand alone: The contemporary American transition to adulthood in cultural and historical context. *Human development*, 41(5-6), 295-315. <https://doi.org/10.1159/000022591>
- Arnett, J. J. (2000). Emerging adulthood: A theory of development from the late teens through the twenties. *American Psychologist*, 55(5), 469-480. <https://doi.org/10.1037//0003-066X.55.5.469>
- Arnett, J. J. (2001). Conceptions of the transition to adulthood: Perspectives from adolescence through midlife. *Journal of Adult Development*, 8(2), 133-143. Erişim Tarihi: 06.07.2023 <https://link.springer.com/article/10.1023/A:1026450103225>
- Arnett, J. J., ve Jensen, L. A. (2002). A congregation of one: Individualized religious beliefs among emerging adults. *Journal of Adolescent Research*, 17(5), 451-467. <https://doi.org/10.1177/0743558402175002>
- Arnett, J. J. (2004). Emerging adulthood: The winding road from the late teens through the twenties. Oxford, UK: Oxford University Press. <https://doi.org/10.1093/acprof:oso/9780199929382.001.0001>
- Arnett, J. J. (2007). Emerging adulthood: What is it, and what is it good for? *Child Development Perspectives*, 1(2), 68-73. <https://doi.org/10.1111/j.1750-8606.2007.00016.x>

- Arnett, J. J., Reifman, A., ve Colwell, M. J. (2007). Emerging adulthood: Theory, assessment, and application. *Journal of Youth Development*, 2(1), 37-48. <https://doi.org/10.5195/jyd.2007.359>
- Arnett, J. J. (2014). Emerging adulthood: The winding road from the late teens through the twenties (2. basım). Oxford, UK: Oxford University Press. <https://doi.org/10.1093/acprof:oso/9780199929382.001.0001>
- Arnett, J. J., Zukauskienė, R., ve Sugimura, K. (2014). The new life stage of emerging adulthood at ages 18–29 years: implications for mental health. *The Lancet Psychiatry*, 1(7), 569–576. [https://doi.org/10.1016/s2215-0366\(14\)00080-7](https://doi.org/10.1016/s2215-0366(14)00080-7)
- Atak, H., Tatlı, C. E., Çokamay, G., Büyükpabuşcu, H., ve Çok, F. (2016). Yetişkinliğe geçiş: Türkiye’de demografik ölçütler bağlamında kuramsal bir gözden geçirme. *Psikiyatride Güncel Yaklaşımlar*, 8(3), 204-227. <https://doi.org/10.18863/pgy.238184>
- Atak, H. ve Çok, F. (2010). İnsan yaşamında yeni bir dönem: Beliren yetişkinlik. *Çocuk ve Gençlik Ruh Sağlığı Dergisi*, 17(1), 38-48. <https://doi.org/10.18863/pgy.238184>
- Auxier, B., ve Anderson, M. (2021). Social media use in 2021. *Pew Research Center*. Erişim Tarihi: 06.07.2023 <https://www.pewresearch.org/internet/2021/04/07/social-media-use-in-2021/>
- Avcı, D., Bugaysökmez, A., ve Delevi, R. (2018). Technology use attachment styles and gender roles in the dissolution of romantic relationships in Turkey. *İnsan ve Toplum Bilimleri Araştırmaları Dergisi*, 7(2), 1020-1033. <https://doi.org/10.15869/itobiad.348492>
- Aydın, G. (2017). How does power and gender predict romantic relationship satisfaction? *Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 26(2), 71-82. Erişim Tarihi: 06.07.2023 <https://dergipark.org.tr/tr/pub/cusosbil/issue/31880/350540>
- Aziz, S., Chaudhary, A., ve Ali, N. (2021). To study the relationship satisfaction and degree of loneliness in romantic relationships. *Indian Journal of Physiotherapy and Occupational Therapy*, 15(4). <https://doi.org/10.37506/ijpot.v15i4.16511>

- Azizi, S. M., Soroush, A. ve Khatony, A. (2019). The relationship between social networking addiction and academic performance in Iranian students of medical sciences: A cross-sectional study. *BMC Psychology*, 7(1), 1-8. Erişim Tarihi: 06.07.2023 <https://bmcp psychology.biomedcentral.com/articles/10.1186/s40359-019-0305-0>
- Bakiler, E., ve Satan, A. (2020). Beliren yetişkinlikte bağlanma stilleri ile yaşam doyumu arasındaki ilişkide ihtiyaç doyumunun aracı rolü. *Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakóltesi Eğitim Bilimleri Dergisi*, 51, 72-94. <https://doi.org/10.15285/maruaebd.526342>
- Bargh, J. A., ve McKenna, K. Y. A. (2004). The internet and social life. *Annual Review of Psychology*, 55, 573-590. Erişim Tarihi: 06.07.2023 <https://www.annualreviews.org/doi/abs/10.1146/annurev.psych.55.090902.141922>
- Barry, C. M., Madsen, S. D., Nelson, L. J., Carroll, J. S., ve Badger, S. (2009). Friendship and romantic relationship qualities in emerging adulthood: Differential associations with identity development and achieved adulthood criteria. *Journal of Adult Development*, 16(4), 209–222. <https://doi.org/10.1007/s10804-009-9067-x>
- Barutu-Yıldırım, F. B., Aydın, G., ve Sancak-Aydın, G. (2021). Romantic relationship satisfaction in emerging adulthood. *Turkish Journal of Education*, 10(4), 319-332. <https://doi.org/10.19128/turje.874516>
- Bartholomew, K. (1990). Avoidance of intimacy: An attachment perspective. *Journal of Social and Personal Relationships*, 7(2), 147–178. <https://doi.org/10.1177/0265407590072001>
- Bartholomew, K. ve Horowitz, L. M. (1991). Attachment styles among young adults: A test of a four-category model. *Journal of Personality and Social Psychology*, 61(2), 226-244. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.61.2.226>
- Başoğlu, E. (2019). *The role of child abuse and gender on loneliness among university students* (Yayın no. 575344) [Yayınlanmış yüksek lisans tezi, Orta Doğu Teknik Üniversitesi]. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezDetay.jsp?id=pSEhaV32YULLOY7JkUBqwQ&no=Obglxxb2QBrWp-O1isG-gg>

- Baumeister, R. F., ve Leary, M. R. (1995). The need to belong: Desire for interpersonal attachments as a fundamental human motivation. *Psychological Bulletin*, 117(3), 497-529. <https://doi.org/10.1037/0033-2909.117.3.497>
- Bayar, B. (2021). *Yetişkin bireylerde erken dönem uyumsuz şemalar, romantik ilişkilerindeki bağlanma stilleri, ilişki doyumları ve başa çıkma biçimleri arasındaki ilişki* (Yayın no. 663151) [Yayınlanmış yüksek lisans tezi, İstanbul Kent Üniversitesi]. https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezDetay.jsp?id=lzCuTqC06hjjKNKE_ZsVFW&no=QgfHxxrJwLbd5_HylllyEBw
- Baym, N. K., Zhang, Y. B., Kunkel, A., Ledbetter, A., ve Lin, M. C. (2007). Relational quality and media use in interpersonal relationships. *New Media and Society*, 9(5), 735–752. <https://doi.org/10.1177/1461444807080339>
- Baz, F. Ç. (2018). Sosyal medya bağımlılığı: Üniversite öğrencileri üzerine çalışma. *OPUS International Journal of Society Researches*, 9(16), 276-295. <https://doi.org/10.26466/opus.470118>
- Belsky, J. (1993). Etiology of child maltreatment: A developmental ecological analysis. *Psychological Bulletin*, 114, 413-434. <http://doi.org/10.1037/0033-2909.114.3.413>
- Benoit, D. (2004). Infant-parent attachment: Definition, types, antecedents, measurement and outcome. *Paediatrics & Child Health*, 9(8), 541-545. <https://doi.org/10.1093/pch/9.8.541>
- Berber-Çelik, Ç. (2018). Bağlanma stilleri, psikolojik iyi oluş ve sosyal güvende hissetme: aralarındaki ilişki ne? *Bayburt Eğitim Fakültesi Dergisi*, 13(25), 27-40. Erişim Tarihi: 06.07.2023 <https://dergipark.org.tr/tr/pub/befdergi/issue/38072/399356>
- Bernardon, S., Babb, K. A., Hakim-Larson, J., ve Gragg, M. (2011). Loneliness, attachment, and the perception and use of social support in university students. *Canadian Journal of Behavioural Science/Revue Canadienne Des Sciences Du Comportement*, 43(1), 40–51. <https://doi.org/10.1037/a0021199>
- Beştav, F. G. (2007). *Romantik ilişki doyumu ile cinsiyet, bağlanma stilleri, rasyonel olmayan inançlar ve aşka ilişkin tutumlar arasındaki ilişkilerin incelenmesi* (Yayın no. 257559) [Yayınlanmış yüksek lisans tezi, Hacettepe Üniversitesi].

https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezDetay.jsp?id=Fnsn5C3JtbXHZzII5xBkZQ&no=dXiknC_7GKmzLmcRHdcOyw

- Bhogal, M. S., Rhead, C., ve Tudor, C. (2019). Understanding digital dating abuse from an evolutionary perspective: Further evidence for the role of mate value discrepancy. *Personality and Individual Differences*, 151. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2019.109552>
- Bilir, F. P., Ergeç, N. E. ve Yıldırım, A. (2019). Beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin sosyal medya kullanım pratikleri, *Sport Sciences (NWSASPS)*, 14(1): 12-21. <https://doi.org/10.12739/NWSA.2019.14.1.2B0118>
- Bingül, F. (2020). *Yalnızlığın bağlanma stilleri, beğenilme arzusu ve olumsuz değerlendirilme korkusu açısından incelenmesi* (Yayın no. 655040) [Yayınlanmış yüksek lisans tezi, Sakarya Üniversitesi]. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezDetay.jsp?id=SNiFZnZNxsArLV5QPq7jXg&no=fqdDFDPgfTBEYdiQ0KSLIA>
- Bjornsen, C. A. (2018). Social media use and emerging adulthood. *Prehod v odraslost: Sodobni trendi in raziskave*, 193-223. Erişim Tarihi: 06.07.2023 https://www.researchgate.net/profile/Chris-Bjornsen/publication/324542908_Social_Media_Use_and_Emerging_Adulthood/links/5ad4a037a6fdcc293580869b/Social-Media-Use-and-Emerging-Adulthood.pdf
- Błachnio, A., Przepiórka, A., ve Pantic, I. (2016). Association between Facebook addiction, self-esteem and life satisfaction: A cross-sectional study. *Computers in Human Behavior*, 55, 701-705. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2015.10.026>
- Blackhart, G. C., Fitzpatrick, J., ve Williamson, J. (2014). Dispositional factors predicting use of online dating sites and behaviors related to online dating. *Computers in Human Behavior*, 33, 113–118. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2014.01.022>
- Bloom, (2016). The influence of online dating on emerging adults' levels of empathy, objectification of others, and quality of romantic relationships. *Electronic Theses and Dissertations*, 2004-2019, 4960. Erişim Tarihi: 06.07.2023 <https://stars.library.ucf.edu/etd/4960>

- Bowlby, J. (1982). Attachment and loss: Retrospect and prospect. *American Journal of Orthopsychiatry*, 52(4), 664-678. <https://doi.org/10.1111/j.1939-0025.1982.tb01456.x>
- Bowlby, J. (1988). Developmental psychiatry comes of age. *American Journal of Psychiatry*, 145(1), 1-10. <https://doi.org/10.1176/ajp.145.1.1>
- Bretherton, I. (1985). Growing points of attachment theory and research. *Monographs of The Society for Research in Child Development*, 50(1-2), 3-35. <https://doi.org/10.2307/3333826>
- Brown, J. D., ve Bobkowski, P. S. (2011). Older and newer media: Patterns of use and effects on adolescents' health and well-being. *Journal of Research on Adolescence*, 21(1), 95–113. <https://doi.org/10.1111/j.1532-7795.2010.00717.x>
- Brown, C., Flood, M., ve Hegarty, K. (2022). Digital dating abuse perpetration and impact: The importance of gender. *Journal of Youth Studie*, 25(2), 193-208. <https://doi.org/10.1080/13676261.2020.1858041>
- Budak, F. ve Korkmaz, Ş. (2020). COVID-19 pandemi sürecine yönelik genel bir değerlendirme: Türkiye örneği. *Sosyal Araştırmalar ve Yönetim Dergisi*, 1(1), 62-79. <https://doi.org/10.35375/sayod.738657>
- Buecker, S., Maes, M., den Besten, H. M. W., ve Luhmann, M. (2019). Loneliness and the big five personality traits: A meta-analysis. *European Journal of Personality*, 35(1), 50-73. <https://doi.org/10.1002/per.2284>
- Buecker, S., Mund, M., Chwastek, S., Sostmann, M., ve Luhmann, M. (2021). Is loneliness in emerging adults increasing over time? A preregistered cross-temporal meta-analysis and systematic review. *Psychological Bulletin*, 147(8), 787–805. <https://doi.org/10.1037/bul0000332>
- Buote, V. M., Wood, E., ve Pratt, M. (2009). Exploring similarities and differences between online and offline friendships: The role of attachment style. *Computers in Human Behavior*, 25(2), 560–567. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2008.12.022>

- Buzi, R. S., Smith, P. B., ve Barrera, C. (2015). Talk with Tiff: teen's inquiries to a sexual health website. *Journal of Sex and Marital Therapy*, 41(2), 126-133. <https://doi.org/10.1080/0092623X.2013.857375>
- Büyükşahin, A . (2006). *Yakın ilişkilerde bağlanım: Yatırım modelinin bağlanma stilleri ve bazı ilişkisel değişkenler yönünden incelenmesi* (Yayın no. 186996) [Yayınlanmış doktora tezi, Ankara Üniversitesi]. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezDetay.jsp?id=jfezE0mIBSm4VrgIWGb0vA&no=N9eGs3KYLHz64Sj6izKf1g>
- Cacioppo, J. T., Hughes, M. E., Waite, L. J., Hawkley, L. C., ve Thisted, R. A. (2006). Loneliness as a specific risk factor for depressive symptoms: Cross-sectional and longitudinal analyses. *Psychology of Aging*, 21, 140-151. <http://dx.doi.org/10.1037/0882-7974.21.1.140>
- Cacioppo, J. T., ve Hawkley, L. C. (2019). Perceived social isolation and cognition. *Trends in Cognitive Sciences*, 13(10), 447-454. <https://doi.org/10.1016/j.tics.2009.06.005>
- Cam, Ü. S. (2021). *Romantik ilişkilerde bağlanma stilleri, duygu dışavurumu ve ilişki doyumu arasındaki ilişkilerin incelenmesi* (Yayın no. 692141) [Yayınlanmış yüksek lisans tezi, Çanakkale Üniversitesi]. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>
- Campbell, L., Simpson, J. A., Boldry, J., ve Kashy, D. A. (2005). Perceptions of conflict and support in romantic relationships: The role of attachment anxiety. *Journal of Personality and Social Psychology*, 88(3), 510-531. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.88.3.510>
- Calap, C., ve Çebi, E. (2020). Gençlerin sosyalleşme ve yalnızlaşma deneyimleri açısından sosyal medya: Karadeniz Teknik Üniversitesi örneği”, *İMGELEM*, 4(7), 439 - 467. Erişim Tarihi: 06.07.2023 <https://dergipark.org.tr/tr/pub/imgelem/issue/58047/805265>
- Carnelley, K. B., ve Rowe, A. C. (2007). Repeated priming of attachment security influences later views of self and relationships. *Personal Relationships*, 14, 307-320. <https://doi.org/10.1111/j.1475-6811.2007.00156.x>

- Chan, L. S. (2017). Who uses dating apps? Exploring the relationships among trust, sensation-seeking, smartphone Use, and the intent to use dating apps based on the Integrative Model. *Computers in Human Behavior*, 72, 246–258. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2017.02.053>
- Chiao, C., ve Lin, W. H. (2020). Adverse adolescence experiences feeling lonely across life stages and loneliness in adulthood. *International Journal of Clinical and Health Psychology*, 20(3), 243-252. <https://doi.org/10.1016/j.ijchp.2020.07.006>
- Chin, K., Edelstein, R. S., ve Vernon, P. A. (2018). Attached to dating apps: Attachment orientations and preferences for dating apps. *Mobile Media and Communication*, 7(1), 41-59. <https://doi.org/10.1177/2050157918770696>
- Ciddi, P. K., ve Yazgan, E. (2020). Covid-19 salgınında sosyal izolasyon sırasında fiziksel aktivite durumunun yaşam kalitesi üzerine etkisi. *İstanbul Ticaret Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 19(37), 262-279. Erişim Tarihi: 06.07.2023 <https://dergipark.org.tr/en/pub/iticusbe/issue/55168/754235>
- Clark, M. S., ve Graham, S. M. (2005). Do relationship researchers neglect singles? Can we do better? *Psychological Inquiry*, 16(2-3), 131-136. Erişim Tarihi: 06.07.2023 <https://www.jstor.org/stable/20447275>
- Clark, M. S., ve Lemay, E. P. (2010). Close relationships. Fiske, D. T. Gilbert, ve G. Lindzey (Edt.). *Handbook of Social Psychology* 2, 898-940. <https://doi.org/10.1002/9780470561119.socpsy002025>
- Clayton, R. B., Nagurney, A., ve Smith, J. R. (2018). Cheating, breakup, and divorce: Is Facebook use to blame? *Cyberpsychology, Behavior, and Social Networking*, 21(11), 703-708. <https://doi.org/10.1089/cyber.2012.0424>
- Collins, N. L., ve Read, S. J. (1990). Adult attachment, working models, and relationship quality in dating couples. *Journal of Personality and Social Psychology*, 58(4), 644-663. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.58.4.644>

- Costa, R. M., Patrão, I. ve Machado, M. (2019). Problematic internet use and feelings of loneliness. *International journal of psychiatry in clinical practice*, 23(2), 160- 162. <https://doi.org/10.1080/13651501.2018.1539180>
- Coşkun, Z. İ. (2021). *The predictive role of self-control and interpersonal relationship style in explaining relationship satisfaction in emerging adulthood* (Yayın no. 699298) [Yayınlanmış yüksek lisans tezi, Yeditepe Üniversitesi]. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezDetay.jsp?id=0GB2YnE-BkJQk04B9MRDww&no=7iArfYBUujmNhzcvtLsvg>
- Coyne, S. M., Stockdale, L., Busby, D., Iverson, B., ve Grant, D. M. (2011). “I luv u :)!”: A descriptive study of the media use of individuals in romantic relationships. *Family Relations*, 60, 150-162. <https://doi.org/10.1111/j.1741-3729.2010.00639.x>
- Coyne, S. M., Padilla-Walker, L. M., ve Howard, E. (2013). Emerging in a digital world: A decade review of media use, effects, and gratifications in emerging adulthood. *Emerging Adulthood*, 1(2), 125. <https://doi.org/10.1177/2167696813479782>
- Cöbek, G. (2022). Flört Uygulamalarındaki imajlar dünyası: “Klişelerin Diktatörlüğü”ne karşı doğallık. *Moment Dergi*, 9(1), 13-34. <https://doi.org/10.17572/mj2022.1.1334>
- Cramer, K. M., ve Barry, R. A. (2017). Loneliness and attachment to romantic partners: The mediating role of attachment anxiety. *Journal of Social and Personal Relationships*, 34(5), 667-685. <https://doi.org/10.1177/0265407516673027>
- Cudo, A., Kopis, N., ve Zabielska-Mendyk, E. (2019). Personal distress as a mediator between self-esteem, self-efficacy, loneliness and problematic video gaming in female and male emerging adult gamers. *PLoS ONE* 14(12), e0226213. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.00226213>
- Curry, D. (2023). Dating app revenue and usage statistics. *Business of Apps*. Erişim Tarihi: 06.07.2023 <https://www.businessofapps.com/data/dating-app-market/>
- Çavuş, E. (2021). *Ergenlerde akran ilişkisi sosyal medya kullanımı ve yalnızlığın cinsiyet farkları arasındaki ilişkinin incelenmesi* (Yayın no. 697149) [Yayınlanmış yüksek lisans tezi, Üsküdar Üniversitesi]. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>

- Çelebi Yazıcı, G., ve Odacı, H. (2018). Bağlanma stilleri, ilişkilere ilişkin bilişsel çarpıtmalar, kişilerarası ilişki tarzları ve kişilik özelliklerinin evlilik uyumunu yordamadaki rolünün incelenmesi. *Sosyal Politika Çalışmaları Dergisi*, 18(40), 89-120. <https://doi.org/10.21560/spcd.v18i38117.356353>
- Çelikbaş, B., ve Tatar, A. (2021). Yalnızlık ölçeği, yalnızlık tercihi ölçeği ve sosyal izolasyon ölçeği: Geliştirme ve ilk geçerlik çalışmaları. *Social, Mentality and Researcher Thinkers Journal*, 7(43), 597-676. <https://doi.org/10.31576/smrji.847>
- Çevik, G. B. ve Yıldız, M. A. (2017). The roles of perceived social support, coping, and loneliness in predicting internet addiction in adolescents. *Journal of Education and Practice*, 8(12), 64–73. Erişim Tarihi: 06.07.2023 <https://eric.ed.gov/?id=EJ1140618>
- Çizmecı, E. (2015). Yeni medya ve serbest zaman. *İletişim Çalışmaları*, 81-99. Erişim Tarihi: 06.07.2023 https://www.researchgate.net/profile/Esra-Cizmecı-Uemit/publication/309740904_YENI_MEDYA_VE_SERBEST_ZAMAN/links/5821966708ae40da2cb775f6/YENI-MEDYA-VE-SERBEST-ZAMAN.pdf
- Çoban, Y. (2021). Öz-şefkat ile ilişki doyumu arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Muş Alparslan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 1(2), 128-139. Erişim Tarihi: 06.07.2023 <https://asosindex.com.tr/index.jsp?modul=articles-page&journal-id=2889&article-id=634277>
- Dalton, F., ve Cassidy, T. (2020). Problematic internet usage, personality, loneliness, and psychological well-being in emerging adulthood. *Analyses of Social Issues and Public Policy*, 1-11. <https://doi.org/10.1111/asap.12224>
- Davis. E. M., ve Fingerman, K. L. (2015). Digital dating: Online profile content of older and younger adults. *Journals of Gerontology: Psychological Sciences*, 71(6). <https://doi.org/10.1093/geronb/gbv042>
- Davis, M. J., Powell, A., Gordon, D., ve Kershaw, T. (2016). I want your sext: Sexting and sexual risk in emerging adult minority men. *AIDS Education and prevention*, 28(2), 138-152. <https://doi.org/10.1521/aeap.2016.28.2.138>

- Demir, A. (1989). UCLA yalnızlık ölçeğinin geçerlik ve güvenirliği. *Psikoloji Derneği*, 7(23), 14-18. Erişim Tarihi: 06.07.2023 <https://www.psikolog.org.tr/tr/yayinlar/dergiler/1031828/tpd1300443319890000m000359.pdf>
- Demir, M., ve Weitekamp, L. A. (2007). I am so happy 'cause today I found my friend: Friendship and personality as predictors of happiness. *Journal of Happiness Studies*, 8(2), 181-211. Erişim Tarihi: 06.07.2023 <https://link.springer.com/article/10.1007/S10902-006-9012-7>
- Demirli, A. (2013). *The structural relationships of parenting styles attachment dimensions loneliness and hope* (Yayın no. 345468) [Yayınlanmış yüksek lisans tezi, Orta Doğu Teknik Üniversitesi]. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezDetay.jsp?id=Cja0tfkYXgDdOB63m6xGIA&no=tt2hKyqB843iwd3KWeyvtQ>
- Demirtas, S. C., ve Tezer, E. (2012). Romantic relationship satisfaction, commitment to career choices and subjective well-being. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 46, 2542–2549. <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2012.05.519>
- Deters, F. G., ve Mehl, M. R. (2013). Does posting Facebook status updates increase or decrease loneliness? An online social networking experiment. *Social Psychological and Personality Science*, 4(5), 579–586. <https://doi.org/10.1177/1948550612469233>
- Diker, Z., ve Uçar, M. (2016). Üniversite öğrencilerinin sosyal ağları kullanım amaçlarına yönelik bir araştırma: *Safranbolu Meslek Yüksek Okulu Örneği*, *Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi*, 5(1). Erişim Tarihi: 06.07.2023 http://www.jret.org/FileUpload/ks281142/File/38a.zeynep_diker.pdf
- Doğan, A., ve Cebioğlu, S. (2011). Beliren yetişkinlik: Ergenlikten yetişkinliğe uzanan bir dönem. *Türk Psikoloji Yazıları*, 14(28), 11-21. Erişim Tarihi: 06.07.2023 <https://psycnet.apa.org/record/2012-02972-002>
- Domagała-Krecioch, A., ve Majerek, B. (2013). The issue of loneliness in the period of "emerging adulthood". *European Scientific Journal December*, 2. Erişim Tarihi: 06.07.2023 <https://eujournal.org/index.php/esj/article/view/2397>

- Downing, L. D. (2008). *Attachment style, relationship satisfaction, intimacy, loneliness, gender role beliefs, and the expression of authentic self in romantic relationships*. (Erişim Tarihi: 06.07.2023) [Yayınlanmış doktora tezi, Maryland Üniversitesi]. <https://drum.lib.umd.edu/handle/1903/8475>
- Duguay, S. (2016). Dressing up Cinderella: Interrogating authenticity claims on the mobile dating app Tinder. *Information, Communication & Society*, 1–17. <https://doi.org/10.1080/1369118X.2016.1168471>
- Durmaz, H., ve Ercan, H. (2019). Beliren yetişkinlikte aşk stillerinin demografik değişkenler, ana-babaya bağlanma ve kişilik özellikleri açısından incelenmesi. *Başkent University Journal of Education*, 6(1), 98-110. Erişim Tarihi: 06.07.2023 <https://buje.baskent.edu.tr/index.php/buje/article/view/175/129>
- Dykstra, P. A., ve Fokkema, T. (2007). Social and emotional loneliness among divorced and married men and women: Comparing the deficit and cognitive perspectives. *Basic and Applied Social Psychology*, 29(1), 1–12. <https://doi.org/10.1080/01973530701330843>
- Eker, M. (2021). *Kişilik özellikleri, mutluluk korkusu ve yalnızlık arasındaki ilişkinin incelenmesi* (Yayın no. 704237) [Yayınlanmış yüksek lisans tezi, Düzce Üniversitesi]. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezDetay.jsp?id=X8OfHqKC5WGoFmj4taaMKw&no=2eGsgD4iUYQ4A09yI8R51Q>
- Ekinci, N. (2022). *Üniversite öğrencilerinde ilişki doyumu ile sosyal medya kullanımı arasındaki ilişkinin incelenmesi* (Yayın no. 708070) [Yayınlanmış yüksek lisans tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi]. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezDetay.jsp?id=EEFFxm3Did2n3eN3A2v3gQ&no=VVun2kj7-n2AeZnq6whXmg>
- Elmas, E. (2017). *Love in the digital age: an investigation of attachment styles, relationship satisfaction and partner-related facebook use* (Yayın no. 475411) [Yayınlanmış yüksek lisans tezi, İstanbul Bilgi Üniversitesi]. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>

- Ellyson, A. M., Adhia, A., Lyons, V. H., ve Rivara, F. P. (2021). Prevalence, age of initiation, and patterns of co-occurrence of digital dating abuse behaviors nationwide. *Children and Youth Services Review*, 122. <https://doi.org/10.1016/j.chidyouth.2020.105921>
- Emir, S. H. (2014). *Üniversite birinci sınıf öğrencilerinin bağlanma stilleri ile stresle başa çıkma biçimleri kendilik algıları ve yalnızlık düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi* (Yayın no. 381078) [Yayınlanmış yüksek lisans tezi, Karadeniz Teknik Üniversitesi]. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezDetay.jsp?id=J99QhO0qijx11CiVa-5Syg&no=pY4WWLtuisRzNy7d0JkwOw>
- Ercan, E. U. ve Hacıoğlu, G.A. Ş. (2021). Beliren yetişkinlerin ilişki doyumlarının ilişki inançları, beden ve kendilik algısı ile kişilerarası yetkinlik değişkenlerine göre yordanması. *Turkish Studies - Education*, 16(2), 781- 794. <https://dx.doi.org/10.47423/TurkishStudies.48302>
- Erdoğan-Taycan, S., ve Çepil-Kuruoğlu, A. (2014). Evlilik uyumu ile bağlanma stilleri ve mizaç ve karakter özellikleri arasındaki ilişkilerin incelenmesi. *Türk Psikiyatri Dergisi*, 25(1), 9-18. Erişim Tarihi: 06.07.2023 https://www.turkpsikiyatri.com/PDF/C25S1/2_13024_Evlilik.pdf
- Eren, D. E. (2019). *Comparison of online vs. offline dating in terms of romantic beliefs commitment relationship maintenance and relationship satisfaction* (Yayın no. 586438) [Yayınlanmış yüksek lisans tezi, Özyeğin Üniversitesi]. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezDetay.jsp?id=gjr8fe1jrRwAE-QoDHmS-w&no=gWefOPF1tWjMxFM2mFT1qQ>
- Erikson, E. (1968). Identity: Youth and crisis. New York: W. W. Norton & Company.
- Eroğlu, M., ve Gündoğdu, M. (2021). Beliren Yetişkinlik Dönemindeki Bireylerin Kişilik Özelliklerinin İncelenmesi. *Uluslararası Sosyal Bilgilerde Yeni Yaklaşımlar Dergisi*, 5(1), 278-293. <https://doi.org/10.38015/sbyy.946518>
- Erözkan, A. (2004). Lise öğrencilerinin bağlanma stilleri ve yalnızlık düzeylerinin bazı değişkenlere göre incelenmesi. *Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*

- Eryılmaz, A., ve Doğan, T. (2013). The mediator role of need satisfaction between subjective well-being and romantic relationships quality. *Eurasian Journal of Educational Research*, 53, 79-96. Erişim Tarihi: 06.07.2023 <https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1060384.pdf>
- Eryılmaz, A., ve Ercan, L. (2010). Beliren yetişkinlikte romantik yakınlığı başlatma: Yakınlığa karşı yalıtılmışlık mı? *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 4(34), 119-127. Erişim Tarihi: 06.07.2023 <https://dergipark.org.tr/tr/pub/tpdrd/issue/21454/229663>
- Erzen, E. (2016). Üç boyutlu bağlanma stilleri ölçeği. *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakóltesi Dergisi*, 17(3), 01-21. <https://doi.org/10.17679/iuefd.17323631>
- Feeney, J. A., ve Noller, P. (1990). Attachment style as a predictor of adult romantic relationships. *Journal of Personality and Social Psychology*, 58(2), 281–291. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.58.2.281>
- Fincham, F. D., ve Linfield, K. J. (1997). A new look at marital quality: Can spouses feel positive and negative about their marriage? *Journal of Family Psychology*, 11, 489 – 502. <https://doi.org/10.1037/0893-3200.11.4.489-502>
- Fincham, F. D., ve Beach, S. R. (2006). Relationship satisfaction. *The Cambridge Handbook of Personal Relationships*, 2, 579-594. Erişim Tarihi: 06.07.2023 <http://ndl.ethernet.edu.et/bitstream/123456789/65494/1/29.pdf.pdf#page=602>
- Fincham, F. D., ve Rogge, R. (2010). Understanding relationship quality: Theoretical challenges and new tools for assessment. *Journal of Family Theory & Review*, 2(4), 227–242. <https://doi.org/10.1111/j.1756-2589.2010.00059.x>
- Fincham F., D. ve Cui M. (2011). Emerging adulthood and romantic relationships: An introduction. romantic relationships in emerging adulthood, 3-12. *New York: Cambridge University Press*. <https://doi.org/10.1017/cbo9780511761935.002>

- Fincham, F. D., Rogge, R., ve Beach, S. R. H. (2018). Relationship satisfaction. *The Cambridge Handbook of Personal Relationships*, 422–436. <https://doi.org/10.1017/9781316417867.033>
- Finkel, E. J., Eastwick, P. W., ve Matthews, J. (2007). Speed-dating as an invaluable tool for studying romantic attraction: A methodological primer. *Personal Relationships*, 14(1), 149–166. <https://doi.org/10.1111/j.1475-6811.2006.00146.x>
- Finkel, E. J., Eastwick, P. W., Karney, B. R., Reis, H. T., ve Sprecher, S. (2012). Online dating: A critical analysis from the perspective of psychological science. *Psychological Science in the Public Interest*, 13(1), 3-66. <https://doi.org/10.1177/1529100612436522>
- Fraley, R. C., ve Shaver, P. R. (2000). Adult romantic attachment: Theoretical developments, emerging controversies, and unanswered questions. *Review of General Psychology*, 4(2), 132-154. <https://doi.org/10.1037/1089-2680.4.2.132>
- Frost, J. H., Chance, Z., Norton, M. I., ve Ariely, D. (2008). People are experience goods: Improving online dating with virtual dates. *Journal of Interactive Marketing*, 22(1), 51-61. <https://doi.org/10.1002/dir.20107>
- Furman, W. (2002). The emerging field of adolescent romantic relationships. *Current Directions in Psychological Science*, 11(5), 177-180. <https://doi.org/10.1111/1467-8721.00195>
- Gauche, M., ve Brard, L. (2019). Creating relationships using online dating services: A preliminary mapping of french people's views. *Universitas Psychologica*, 18(1), 1–6. <https://doi.org/10.11144/Javeriana.upsy18-1.cruo>
- Gemius Global (2022). Gemius Turkey: We searched for 'love' in digital. Erişim Tarihi: 06.07.2023 <https://www.gemius.com/all-reader-news/gemius-turkey-we-searched-for-love-in-digital.html>
- Gibbs, J. L., Ellison, N. B., ve Heino, R. D. (2011). Self-presentation in online personals: The role of anticipated future interaction, self-disclosure, and perceived success in internet dating. *Communication Research*, 38(2), 152-177. <https://doi.org/10.1177/0093650205285368>

- Gibson, A. F. (2021). Exploring the impact of COVID-19 on mobile dating: Critical avenues for research. *Social and Personality Psychology Compass*, 15(11), e12643. <https://doi.org/10.1111/spc3.12643>
- Gillath, O., Shaver, P. R., Baek, J.-M., ve Chun, D. S. (2008). Genetic correlates of adult attachment style. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 34(10), 1396–1405. <https://doi.org/10.1177/0146167208321484>
- Goosby, B. J., Bellatorre, A., Walsemann, K. M., ve Cheadle, J. E. (2013). Adolescent loneliness and health in early adulthood. *Sociological Inquiry*, 83(4), 505-536. <https://doi.org/10.1111/soin.12018>
- Guerrero, L. K. (1996). Attachment-style differences in intimacy and involvement: A test of the four-category model. *Communication Monographs*, 63(4), 269–292. <https://doi.org/10.1080/03637759609376395>
- Güler-Yakıcı, E. (2017). *Beliren yetişkinlerin psikolojik dayanıklılık düzeylerinde yordayıcı değişkeneler olarak yaşam doyumu ve yalnızlık* (Erişim Tarihi: 06.07.2023) [Yayınlanmış yüksek lisans tezi, Necmettin Erbakan Üniversitesi]. <https://acikerisim.erbakan.edu.tr/xmlui/bitstream/handle/20.500.12452/3194/10165436.pdf.pdf?sequence=1&isAllowed=y>
- Gültekin, F., ve Arıcıoğlu, A. (2017). Üniversite öğrencilerinde bağlanma stilleri ve sosyal bağlılık ilişkisi. *Sakarya University Journal of Education*, 7(2), 373-384. <https://doi.org/10.19126/suje.296046>
- Hackett, J. D., ve Hammett, J. F. (2012). Loneliness as a mediator of the relationship between social support and relationship satisfaction in late adolescence. *Journal of Social and Personal Relationships*, 29(4), 556-568. <https://doi.org/10.1177/0265407511431269>
- HardReset Info, (2023). 2023 Yılında En İyi Arkadaşlık Uygulamaları Hangileri? Erişim Tarihi: 06.07.2023 <https://www.hardreset.info/tr/articles/which-dating-apps-are-the-best-for-phone-in-2023/>

- Halat, M. I., ve Hovardaoğlu, S. (2011). The relationship between forms and durations of relationships and attachment styles of couples. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 30, 2567-2574. <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2011.10.502>
- Halston, A., Iwamoto, D., Junker, M., ve Chun, H. (2019). Social media and loneliness. *International Journal of Psychological Studies*, 11(3), 27-38. <https://doi.org/10.5539/ijps.v11n3p27>
- Hawkins, J. L. (1968). Associations between Companionship, Hostility, and Marital Satisfaction. *Journal of Marriage and Family*, 30(4), 647-650. <https://doi.org/10.2307/349510>
- Hawkley, L. C., ve Cacioppo, J. T. (2010). Loneliness matters: A theoretical and empirical review of consequences and mechanisms. *Annals of Behavioral Medicine*, 40(2), 218–227. <https://doi.org/10.1007/s12160-010-9210-8>
- Hazan, C., ve Shaver, P. (1987). Romantic love conceptualized as an attachment process. *Journal of Personality and Social Psychology*, 52(3), 511–524. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.52.3.511>
- Hendrick, S. S. (1988). A generic measure of relationship satisfaction. *Journal of Marriage and Family*, 50(1), 93-98. <https://doi.org/10.2307/352430>
- Hendrick, S. S., ve Hendrick, C. (2002). Linking romantic love with sex: Development of the perceptions of love and sex scale. *Journal of Social and Personal Relationships*, 19, 361-378. <https://doi.org/10.1177/0265407502193004>
- Hendry, L. B., & Kloep, M. (2010). How universal is emerging adulthood? An empirical example. *Journal of youth studies*, 13(2), 169-179. <https://doi.org/10.1177/0265407502193004>
- Henline, B. H. (2006). *Technology use and intimacy development in committed relationships: Exploring the influence of differentiation of self* (Erişim Tarihi: 06.07.2023) [Yayınlanmış doktora tezi, Teksas Teknik Üniversitesi]. <https://ttu-ir.tdl.org/handle/2346/1298>

- Helm, P. J., Jimenez, T., Bultmann, M., Lifshin, U., Greenberg, J., ve Arndt, J. (2020). Existential isolation, loneliness, and attachment in young adults. *Personality and Individual Differences*, 159, 109890. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2020.109890>
- Hertlein, K. M., ve Piercy, F. P. (2008). Therapists' assessment and treatment of internet infidelity cases. *Journal of Marital and Family Therapy*, 34(4), 481-497. <https://doi.org/10.1111/j.1752-0606.2008.00090.x>
- Hertlein, K. M. (2012). Digital dwelling: Technology in couple and family relationships. *Family Relations*, 61, 374-387. <https://doi.org/10.1111/j.1741-3729.2012.00702.x>
- Heyman, R. E., Sayers, S. L., ve Bellack, A. S. (1994). Global marital satisfaction versus marital adjustment: An empirical comparison of three measures. *Journal of Family Psychology*, 8(4), 432-446. <https://doi.org/10.1037/0893-3200.8.4.432>
- Hinduja, S., ve Patchin, J. W. (2020). Digital dating abuse among a national sample of U.S. youth. *Journal of Interpersonal Violence*, 1-21. <https://doi.org/10.1177/0886260519897344>
- Hobbs, M., Owen, S., ve Gerber, L. (2016). Liquid love? Dating apps, sex, relationships and the digital transformation of intimacy. *Journal of Sociology*, 1(14). <https://doi.org/doi:10.1177/1440783316662718>
- Horst, H. A., Herr-Stephenson, B., ve Robinson, L. (2009). Hanging out, messing around, and geeking out. *The MIT Press Cambridge, Massachusetts*, 29 – 78. Erişim Tarihi: 06.07.2023 https://clalliance.org/wp-content/uploads/files/Hanging_Out.pdf
- Holt-Lunstad, J., Smith, T. B., Baker, M., Harris, T., ve Stephenson, D. (2015). Loneliness and social isolation as risk factors for mortality: A meta-analytic review. *Perspectives on Psychological Science*, 10(2), 227-237. <https://doi.org/10.1177/1745691614568352>
- İnce, E. H. (2022). *Erken dönem uyum bozucu řemalar ve dijital flört řiddeti arasındaki iliřkide olumlu duygu dűzenleme gűçlűğű ve olumsuz duygu dűzenleme gűçlűğűnűn aracı rolű* (Yayın no. 724974) [Yayınlanmış yűksek lisans tezi, Iřık Őniversitesi]. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezDetay.jsp?id=xcS9PIY0oLXIshtS1xx6TA&no=4R-pTtLqegCUTuV-zQ2KIg>

- İlhan, T., ve Özdemir, Y. (2012). Beliren yetişkinlerde yaş, cinsiyet ve bağlanma stillerinin kimlik statüleri üzerindeki yordayıcı rolü. *Dicle Üniversitesi Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi Dergisi*, 19, 227-241. Erişim Tarihi: 06.07.2023 <https://dergipark.org.tr/tr/pub/zgefd/issue/47945/606607>
- İşgör, İ. Y. (2017). Üniversite öğrencilerinde bağlanma stilleri ve akademik başarının merhamet üzerindeki yordayıcı etkisi. *Erzincan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 19(1). <https://doi.org/10.17556/erziefd.299182>
- Johnson, K., Vilceanu, M. O., ve Pontes, M. C. (2017). Use of online dating websites and dating apps: Findings and implications for LGB populations. *Journal of Marketing Development and Competitiveness*, 11(3). Erişim Tarihi: 06.07.2023 <https://articlegateway.com/index.php/JMDC/article/view/1623>
- Karabacak, A., ve Demir, M. (2017). Özerklik, bağlanma stilleri, bilinçli farkındalık ve duygu düzenleme arasındaki ilişkilerin incelenmesi. *Bayburt Eğitim Fakültesi Dergisi*, 12(23), 271-29. Erişim Tarihi: 06.07.2023 <https://dergipark.org.tr/tr/pub/befdergi/issue/30012/323202>
- Karaca, M. (2007). *Sosyolojik bir olgu olarak internet gençliği: Elazığ örneği* (Yayın no. 206859) [Yayınlanmış doktora tezi, Fırat Üniversitesi]. https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezDetay.jsp?id=Kevv4NNqx5vo72U4_CKEJ_A&no=fOZGYWjbSx8_lFs0FWN25A
- Karaduman, M. (2013). *İş yaşamında yalnızlık algısının örgütsel vatandaşlık davranışı ile ilişkisi ve öğretmenler üzerinde bir uygulama* (Erişim Tarihi: 06.07.2023) [Yayınlanmış yüksek lisans tezi, Uludağ Üniversitesi]. <https://www.proquest.com/docview/2606870187?pq-origsite=gscholar&fromopenview=true>
- Karasar, N. (2020). *Bilimsel Araştırma Yöntemi*. İstanbul: (Nobel Yayın Dağıtım, 35. basım, Ankara).
- Karaşar, B. (2014). Öğretmen adaylarının bağlanma stilleri ve sosyal kaygı düzeyleri arasındaki ilişki. *Amasya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 3(1), 27-49. <https://doi.org/10.17539/aej.33866>

- Karakuş, Ö. (2012). Ergenlerde bağlanma stilleri ve yalnızlık arasındaki ilişki. *Toplum ve Sosyal Hizmet*, 23(2). Erişim Tarihi: 06.07.2023
<https://dergipark.org.tr/tr/pub/tsh/issue/48425/613538>
- Karatatar, H., ve Cihan, H. (2019). The mediator role of personality traits between the relationship of perceived parenthood style and relationship satisfaction in emerging adulthood. *International Journal of Eurasia Social Sciences*, 10(36), 629-258. Erişim Tarihi: 06.07.2023
<https://app.trdizin.gov.tr/publication/paper/detail/TXpRek16WTVPUT09>
- Kaura, S. A. ve Lohman, B. J. (2007). Dating violence among college students: The risk and protective factors. *Journal of Interpersonal Violence*, 22(10), 1194-1212.
<https://doi.org/10.1177/0886260507306569>
- Kaya, S. (2014). *Üniversite öğrencilerinin yaşam doyum düzeylerinin yordayıcısı olarak yalnızlık ve gelecek zaman algısı* (Yayın no. 361662) [Yayınlanmış yüksek lisans tezi, Gaziosmanpaşa Üniversitesi].
https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezDetay.jsp?id=X6OLkXdC6vAFZ_gdnFIWdA&no=bmisTh4UgGRiobwQnxtIdg
- Kaya, L., ve Kalkan, M. (2019). Üniversite öğrencilerinde narsisistik eğilimler, bağlanma stilleri ve sosyal medya kullanımı. *Yükseköğretim ve Bilim Dergisi*, 9(2), 243-249.
<https://doi.org/10.5961/jhes.2019.326>
- Kemp, S. (2023). Digital 2023: Turkey. Data Reportal. Erişim Tarihi: 06.07.2023
<https://datareportal.com/reports/digital-2023-turkey?rq=turkey>
- Khaleque, A. (2004). Intimate adult relationships, quality of life and psychological adjustment. *Social Indicators Research*, 69(3), 351–360. <https://doi.org/10.1007/s11205-004-1543-x>
- Kılıç, T., ve Kümbetlioğlu, M. (2016). Bağlanma stillerinin iletişim becerilerine etkisini araştırma. *Ç.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 25(3), 381-396. Erişim Tarihi: 06.07.2023 <https://dergipark.org.tr/tr/pub/cusosbil/issue/32038/353538>

- Kılınç, H., ve Sevim, S. A. (2005). Loneliness and cognitive distortions among adolescents. *Ankara University, Journal of Faculty of Educational Sciences*, 38(2), 69–88. https://doi.org/10.1501/Egifak_0000000114
- Kiecolt-Glaser, J. K., ve Newton, T. L. (2010). Marriage and health: His and hers. *Psychological Bulletin*, 136(6), 875-906. <https://doi.org/10.1037/0033-2909.127.4.472>
- Kim, Y., Nan, F., ve Kim, J. H. (2021). Exploration of the relationships among narcissism, life satisfaction, and loneliness of instagram users and the high-and low-level features of their photographs. *Frontiers in Psychology*, 12. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2021.707074>
- Kim, M., Kwon, K.-N., ve Lee, M. (2009). Psychological characteristics of internet dating service users: The effect of self-esteem, involvement, and sociability on the use of internet dating services. *CyberPsychology & Behavior*, 12, 445-449. <https://doi.org/10.1089/cpb.2008.0296>
- Knee, C. R. (1998). Implicit theories of relationships: Assessment and prediction of romantic relationship initiation, coping, and longevity. *Journal of Personality and Social Psychology*, 74(2), 360–370. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.74.2.360>
- Knoke, J., Burau, J., ve Roehrle, B. (2010). Attachment styles, loneliness, quality, and stability of marital relationships. *Journal of Divorce & Remarriage*, 51(5), 310–325. <https://doi.org/10.1080/10502551003652017>
- Koçer, M. (2012). Erciyes Üniversitesi öğrencilerinin internet ve sosyal medya kullanım alışkanlıkları. *Akdeniz Üniversitesi İletişim Fakültesi Dergisi*, 70-85. Erişim Tarihi: 06.07.2023 <https://dergipark.org.tr/tr/pub/akil/issue/48077/607861>
- Koser, İ. E., ve Barut, Y. (2020). Üniversite öğrencilerinin iletişim becerileri, problem çözme becerileri ve bağlanma stilleri ilişkisi. *Uluslararası Toplum Araştırmaları Dergisi*, 15(23). <https://doi.org/10.26466/opus.622867>
- Kozaklı, H. (2006). *Üniversite öğrencilerinde yalnızlık ve sosyal destek düzeyi arasındaki ilişkilerin karşılaştırılması* (Yayın no. 189130) [Yayınlanmış yüksek lisans tezi, Mersin Üniversitesi]. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezDetay.jsp?id=YTun0-UQMS6cSYedtGoVNA&no=Wh6qKcBARTUvoNgUP4NC3w>

- Kraut, R., Patterson, M., Lundmark, V., Kiesler, S., Mukopadhyay, T., ve Scherlis, W. (1998). Internet paradox: A social technology that reduces social involvement and psychological well-being? *American Psychologist*, 53(9), 1017–1031. <https://doi.org/10.1037/0003-066x.53.9.1017>
- Krishnan, A., ve Hunt, D. S. (2015). Influence of a multidimensional measure of attitudes on motives to use social networking sites. *Cyberpsychology, Behavior, and Social Networking*, 18(3), 165–172. <https://doi.org/10.1089/cyber.2014.0423>
- Kumar, S. A., ve Mattanah, J. F. (2016). Parental attachment, romantic competence, relationship satisfaction, and psychosocial adjustment in emerging adulthood. *Personal Relationships*, 23(4), 801–817. <https://doi.org/10.1111/pere.12161>
- Kurt, L. (2019). *Romantik ilişkisi olan üniversite öğrencilerinin sosyal medya kullanımı ve kişilik özelliklerinin ilişki doyumuna etkisi* (Yayın no. 579683) [Yayınlanmış yüksek lisans tezi, Okan Üniversitesi]. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezDetay.jsp?id=rPJPPyIlteMjjmbsQBGBUA&no=nD4QjHNN1Vcl2BLY0WcKww>
- Kurtuluş, E. M., ve Ayan, F. S. (2023). Dijital flörtleşme: Post-dijital sorunlara post-dijital çözümler. *İstanbul Gelişim Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 10(1), 447-465. <https://doi.org/10.17336/igusbd.984369>
- Kuss, D. J., ve Griffiths, M. D. (2017). Social networking sites and addiction: Ten lessons learned. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 14(3), 311. <https://doi.org/10.3390/ijerph14030311>
- Lane, J. A., Leibert, T. W., ve Goka-Dubose, E. (2017). The impact of life transition on emerging adult attachment, social support, and well-being: A multiple-group comparison. *Journal of Counseling & Development*, 95(4), 378–388. <https://doi.org/10.1002/jcad.12153>
- Laursen, B., ve Hafen, C. A. (2011). Future directions in the study of close relationships: Conflict is bad (except when it's not). *Journal of Social and Personal Relationships*, 28(1), 53-64. <https://doi.org/10.1111/j.1467-9507.2009.00546.x>

- Lawal, A. M., ve Okereke, C. G. (2020). Relationship satisfaction in cohabiting university students: evidence from the role of duration of cohabitation, loneliness and sex-life satisfaction. *Vulnerable Children and Youth Studies*. 16(2), 134-143. <https://doi.org/10.1080/17450128.2020.1842574>
- Lesch, E., ve Engelbrecht, S. K. (2011). Sexual intimacy constructions of heterosexual couples living in a low-income, “colored,” farmworker community in South Africa. *The Journal of Sex Research*, 53(9), 1082-1095. <https://doi.org/10.1080/21528586.2011.563542>
- Lim, H. J., Bogossian, F. E., ve Ahern, K. (2015). Stress and coping in Australian nurses: A systematic review. *International Nursing Review*, 57(1), 22-31. <https://doi.org/10.1111/j.1466-7657.2009.00765.x>
- Liu, T., Wang, Y., ve Lin, Z. (2021). The cruel optimism of digital dating: heart-breaking mobile romance among rural migrant workers in South China. *Information, Communication & Society*, 1–18. <https://doi.org/10.1080/1369118x.2021.1874039>
- Luhmann, M., ve Hawkey, L. C. (2016). Age differences in loneliness from late adolescence to oldest old age. *Developmental Psychology*, 52(6), 943–959. <https://doi.org/10.1037/dev0000117>
- Long, C. R., ve Averill, J. R. (2003). Solitude: An exploration of benefits of being alone. *Journal for the Theory of Social Behaviour*, 33(1) 0021–8308. <https://doi.org/10.1111/1468-5914.00204>
- Lykens, J., Pilloton, M., Silva, C., Schlamm, E., Wilburn, K., ve Pence, E. (2019). Google for sexual relationships: Mixed-methods study on digital flirting and online dating among adolescent youth and young adults. *JMIR Public Health Surveill*, 16, 5(2). <https://doi.org/10.2196/10695>
- Madden, M., Lenhart, A., Cortesi, S., Gasser, U., Duggan, M., Smith, A., ve Beaton, M. (2013). Teens, Social Media, and Privacy. *Pew Research Center*, 21(1055), 2-86. Erişim Tarihi: 06.07.2023 https://assets.pewresearch.org/wp-content/uploads/sites/14/2013/05/PIP_TeensSocialMediaandPrivacy_PDF.pdf

- Madden, M. ve Smith, A. (2010). Reputation Management and Social Media. *Washington, DC: Pew Internet & American Life Project*. Erişim Tarihi: 06.07.2023
<https://www.pewresearch.org/internet/2010/05/26/reputation-management-and-social-media/>
- Madell, D. E., ve Muncer, S. J. (2007). Control over social interactions: An important reason for young people's use of the internet and mobile phones for communication? *Cyberpsychology & Behavior*, 10(1), 137-140. <https://doi.org/10.1089/cpb.2006.9980>
- Marwick, A. E., ve Boyd, D. (2014). Networked privacy: How teenagers negotiate context in social media. *New Media & Society*, 16(7), 1051–1067.
<https://doi.org/10.1177/1461444814543995>
- Mateizer, A., ve Avram, E. (2022). Mobile dating applications and the sexual self: A cluster analysis of users' characteristics. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 19(3), 1535. <https://doi.org/10.3390/ijerph19031535>
- Matud, M. P., Bethencourt, J. M., Ibanez, I., Fortes, D., ve Díaz, A. (2021). Gender differences in psychological well-being in emerging adulthood. applied research in quality of life. *Applied Research in Quality of Life*, 17(2), 1001-1017. <https://doi.org/10.1007/s11482-021-09943-5>
- Mitchell K. J., Ybarra M. L., Korchmaros J. D., ve Kosciw J. G. (2014). Accessing sexual health information online: use, motivations and consequences for youth with different sexual orientations. *Health education research*, 29(1), 147-157.
<https://doi.org/10.1093/her/cyt071>
- Moody, E. J. (2001). Internet use and its relationship to loneliness. *CyberPsychology & Behavior*, 4(3), 393-401. <https://doi.org/10.1089/109493101300210303>
- Morey, J. N., Gentzler, A. L., Creasy, B., Oberhauser, A. M., ve Westerman, D. (2013). Young adults' use of communication technology within their romantic relationships and associations with attachment style. *Computers in Human Behavior*, 29(4), 1771–1778.
<https://doi.org/10.1016/j.chb.2013.02.019>

- Moss, B. F., ve Schwebel, A. I. (1993). Defining intimacy in romantic relationships. *Family Relations: An Interdisciplinary Journal of Applied Family Studies*, 42(1), 31– 37. <https://doi.org/10.2307/584918>
- Matthews, T., Danese, A., Wertz, J., Odgers, C. L., Ambler, A., Moffitt, T. E., ve Arseneault, L. (2016). Social isolation, loneliness and depression in young adulthood: A behavioural genetic analysis. *Social Psychiatry and Psychiatric Epidemiology*, 51(3), 339-348. Erişim Tarihi: 06.07.2023 <https://link.springer.com/article/10.1007/s00127-016-1178-7>
- Mattson, R. E., Rogge, R. D., Johnson, M. D., Davidson, E. K. B., ve Fincham, F. D. (2012). The positive and negative semantic dimensions of relationship satisfaction. *Personal Relationships*, 20(2), 328–355. <https://doi.org/10.1111/j.1475-6811.2012.01412.x>
- McDaniel, B. T., ve Coyne, S. M. (2016). “Technoference”: The interference of technology in couple relationships and implications for women’s personal and relational well-being. *Psychology of Popular Media Culture*, 5(1), 85-98. <https://doi.org/10.1037/ppm0000065>
- McEwan, B., ve Zanollda, D. (2013). When online meets offline: A field investigation of modality switching. *Computers in Human Behavior*, 29(4), 1565-1571. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2013.01.020>
- Mellor, D., Stokes, M., Firth, L., Hayashi, Y., ve Cummins, R. (2008). Need for belonging, relationship satisfaction, loneliness, and life satisfaction. *Personality and Individual Differences*, 45(3), 213–218. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2008.03.020>
- Merkle, E. R., ve Richardson, R. A. (2000). Digital dating and virtual relating: Conceptualizing computer mediated romantic relationships. *Family Relations*, 49(2), 187-193. <https://doi.org/10.1111/j.1741-3729.2000.00187.x>
- Metts, S. ve Cupach, W. R. (1990). The influence of relationship beliefs and problemsolving responses on satisfaction in romantic relationships. *Human Communication Research*, 17(1), 170-185. <https://doi.org/10.1111/j.1468-2958.1990.tb00230.x>
- Mısır, S. (2017). *Online vs. face-to-face self-disclosure and interpersonal competence: The role of shyness and loneliness* (Yayın no. 481637) [Yayınlanmış yüksek lisans tezi, Orta Doğu Teknik Üniversitesi].

https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezDetay.jsp?id=mf_5vExQW-3G85XIv_wChw&no=5HViYiQbqGqVHILSBGqqFA

- Mund, M., ve Johnson, M. D. (2020). Lonely me, lonely you: Loneliness and the longitudinal course of relationship satisfaction. *Journal of Happiness Studies*, 22(2), 575-597. <https://doi.org/10.1007/s10902-020-00241-9>
- Ndombele, E. (2017). The use of technology in dating relationships (Erişim Tarihi: 06.07.2023) [Yayınlanmış lisans tezi, King's University College]. https://ir.lib.uwo.ca/psychK_uht/55
- Newall, N. E., Chipperfield, J. G., Clifton, R. A., Perry, R. P., Swift, A. U., ve Ruthig, J. C. (2009). Causal beliefs, social participation, and loneliness among older adults: A longitudinal study. *Journal of Social and Personal Relationships*, 26(2-3), 273-290. <https://doi.org/10.1177/0265407509106718>
- Nowland, R., Necka, E. A., ve Cacippo, J. T. (2017). Loneliness and social internet use: Pathways to reconnection in a digital world? *Perspectives On Psychological Science*, 13(1), 70-87. <https://doi.org/10.1177/1745691617713052>
- Odacı, H., ve Kalkan, M. (2010). Problematic internet use, loneliness and dating anxiety among young adult university students. *Computers and Education*, 55, 1091-1097. <https://doi.org/10.1016/j.compedu.2010.05.006>
- Özkan, M., ve Solak, N. (2018). Attitudes and behaviors of Turkish university students concerning online dating. *Cyberpsychology, Behavior, and Social Networking*, 21(6), 357-362. <https://doi.org/10.1089/cyber.2017.0670>
- Park, N., Kee, K. F., ve Valenzuela, S. (2009). Being immersed in social networking environment: Facebook groups, uses and gratifications, and social outcomes. *Cyberpsychology & Behavior*, 12(6), 729-733. <https://doi.org/10.1089/cpb.2009.0003>
- Peplau, L. A. ve Perlman, D., (1984). Loneliness research: A survey of empirical findings. *Journal of Personality and Social Psychology*, 46(6), 1313-1323.

- Pescosolido, B. A., ve Rubin, B. A. (2000). The web of group affiliations revisited: Social life, postmodernism, and sociology. *American Sociological Review*, 65(1), 52. <https://doi.org/10.2307/2657289>
- Pintado, S., ve Mendoza, A. (2016). Attachment styles and relationship satisfaction. *Revista de Psicología GEPU*, 7(1), 157-168. Erişim Tarihi: 06.07.2023 <https://bibliotecadigital.univalle.edu.co/handle/10893/19855>
- Pinsky, D. (2019). Doing gender online through flirtation. *RESET. Recherches en sciences sociales sur Internet*, 8. <https://doi.org/10.4000/reset.1303>
- Pittman, M., ve Reich, B. (2016). Social media and loneliness: Why an Instagram picture may be worth more than a thousand Twitter words. *Computers in Human Behavior*, 62, 155-167. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2016.03.084>
- Pitman, A., Mann, F., ve Johnson, S. (2018). Advancing our understanding of loneliness and mental health problems in young people. *Lancet Psychiatry*, 5, 955-956. [http://dx.doi.org/10.1016/S2215-0366\(18\)30436-X](http://dx.doi.org/10.1016/S2215-0366(18)30436-X)
- Potarca, G. (2020). The demography of swiping right. An overview of couples who met through dating apps in Switzerland. *PLoS ONE* 15(12), e0243733. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0243733>
- Proulx, C. M., Helms, H. M., ve Buehler, C. (2007). Marital quality and personal well-being: A meta-analysis. *Journal of Marriage and Family*, 69, 576–593. <https://doi.org/10.1111/j.1741-3737.2007.00393.x>
- Pujazon-Zazik, M. A., Manasse, S. M., ve Orrell-Valente, J. K. (2012). Adolescents' self-presentation on a teen dating web site: a risk-content analysis. *J Adolesc Health*, 50(5), 517–520. [https://doi.org/10.1016/j.jadohealth.2011.11.015.S1054-139X\(11\)00648-3](https://doi.org/10.1016/j.jadohealth.2011.11.015.S1054-139X(11)00648-3)
- Ranaei, S., Taghavi, M. R., ve Goodarzi, M. A. (2015). The effect of loneliness on social networking sites use and its related behaviors. *Global Journal of Health Science*, 8(8), 162. <https://doi.org/10.5539/gjhs.v8n8p162>

- Reed, L. A., Ward, L. M., Tolman, R. M., Lippman, J. R., ve Seabrook, R. C. (2018). The association between stereotypical gender and dating beliefs and digital dating abuse perpetration in adolescent dating relationships. *Journal of Interpersonal Violence*, 1-25. <https://doi.org/10.1177/0886260518801933>
- Reed, L. A., Conn, K., ve Wachter, K. (2020). Name-calling, jealousy, and break-ups: Teen girls' and boys' worst experiences of digital dating. *Children and Youth Services Review*, 108. <https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2019.104607>
- Reed, L. A., Tolman, R. M., ve Ward, L. M. (2017). Gender matters: Experiences and consequences of digital dating abuse victimization in adolescent dating relationships. *Journal of Adolescence*, 59, 79-89. <https://doi.org/10.1016/j.adolescence.2017.05.015>
- Rhoades, G. K., Stanley, S. M., ve Markman, H. J. (2011). The impact of the transition to cohabitation on relationship functioning: Cross-sectional and longitudinal findings. *Journal of Family Psychology*, 25(2), 206-215. <https://doi.org/10.1037/a0028316>
- Robles, T. F., Slatcher, R. B., Trombello, J. M., ve McGinn, M. M. (2014). Marital quality and health: a meta-analytic review. *Psychological bulletin*, 140(1), 140. <https://doi.org/10.1037/a0031859>
- Rusbult, C. E. (1983). A longitudinal test of the investment model: The development (and deterioration) of satisfaction and commitment in heterosexual involvements. *Journal of Personality and Social Psychology*, 45(1), 101-117. <http://dx.doi.org/10.1037/0022-3514.45.1.101>
- Rusbult, C. E., Johnson, D. J., ve Morrow, G. D. (1986). Predicting satisfaction and commitment in adult romantic involvements: An assessment of the generalizability of the investment model. *Social Psychology Quarterly*, 49(1), 81-89. <https://doi.org/10.2307/2786859>
- Russell, D., Peplau, L. A., ve Cutrona, C. E. (1980). The revised ucla loneliness scale: Concurrent and discriminant validity evidence. *Journal of Personality and Social Psychology*, 39, 472-480. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.39.3.472>

- Sabatelli, R. M. (1988). Exploring relationship satisfaction: A social exchange perspective on the interdependence between theory. *Research, and Practice. Family Relations*, 37(2), 217-222. <https://doi.org/10.2307/584323>
- Sağlam, A. S. (2019). Öğretmen adaylarının kişilerarası bağımlılık eğilimi ve bağlanma stilleri arasındaki ilişkinin incelenmesi (Yayın no. 565780) [Yayınlanmış yüksek lisans tezi, Mersin Üniversitesi]. https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezDetay.jsp?id=ejXHsywcnmG_hFX1PhGM3w&no=jjrKKZTtdrm6jTvCNS7LIA
- Sarı, T. ve Korkut Owen, F. (2016). Romantik ilişkilerde akılcı olmayan inançların ve bağlanma boyutlarının ilişki doyumu üzerindeki yordayıcı rolünün incelenmesi. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 1(37), 204-216. Erişim Tarihi: 06.07.2023 <https://dergipark.org.tr/tr/pub/maeuefd/issue/19410/206447>
- Sarıçiçek, M. (2018). Akıllı telefon bağımlılığının bağlanma biçimleri ile ilişkisi: Tunceli ili örneği. (Yayın no. 486053) [Yayınlanmış yüksek lisans tezi, Üsküdar Üniversitesi]. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>
- Sahib, H. (2020). An investigation of online dating application motivations and behavior (Yayın no. 616524) [Yayınlanmış yüksek lisans tezi, Kadir Has Üniversitesi]. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>
- Scharf, M., Mayseless, O., ve Kivenson-Baron, I. (2004). Adolescents' attachment representations and developmental tasks in emerging adulthood. *Developmental Psychology*, 40(3), 430-444. <https://doi.org/10.1037/0012-1649.40.3.430>
- Scharfe, E., ve Cole, V. (2006). Stability and change of attachment representations during emerging adulthood: An examination of mediators and moderators of change. *Personal Relationships*, 13(3), 363-374. <https://doi.org/10.1111/j.1475-6811.2006.00123.x>
- Schnyders, C. M., Rainey, S., ve McGlothlin, J. (2018). Parent and peer attachment as predictors of emerging adulthood characteristics. *Adultspan Journal*, 17(2), 71-80. <https://doi.org/10.1002/adsp.12061>

- Schouten, A. P., Valkenburg, P. M., ve Peter, J. (2007). Precursors and underlying processes of adolescents' online self-disclosure: Developing and testing an "internet-enhanced social anxiety" model. *Computers in Human Behavior*, 23(1), 59-79. <https://doi.org/10.1080/15213260701375686>
- Schwartz, S. J., Cote, J. E., ve Arnett, J. J. (2005). Identity and agency in emerging adulthood: Two developmental routes in the individualization process. *Youth and Society*, 37(6), 201-229. <https://doi.org/10.1177/0044118X05275965>
- Schwartz, M. (2010). The usage of Facebook as it relates to narcissism, self-esteem and loneliness. *ETD Collection for Pace University*. Erişim Tarihi: 06.07.2023 <https://digitalcommons.pace.edu/dissertations/AAI3415681/>
- Selçuk, E., Günaydın, G., Sümer, N., ve Uysal, A. (2005). Yetişkin bağlanma boyutları için yeni bir ölçüm: Yakın ilişkilerde yaşantılar envanteri-II'nin Türk örnekleminde psikometrik açıdan değerlendirilmesi. *Türk Psikoloji Yazıları*, 8(16), 1-11. Erişim Tarihi: 06.07.2023 <https://toad.halileksi.net/olcek/yakin-iliskilerde-yasantilar-envanteri-ii/>
- Seyd, M., ve McLean, K. C. (2017). Erikson's theory of psychosocial development. *The SAGE Encyclopedia of Intellectual and Developmental Disorders*. <https://doi.org/10.4135/9781483392271.n178>
- Simon, R. W., ve Barrett, A. E. (2010). Nonmarital romantic relationships and mental health in early adulthood: Does the association differ for women and men? *Journal of Health and Social Behavior*, 51(2), 168-182. <https://doi.org/10.1177/0022146510372343>
- Simpson, J. A., ve Rholes, W. S. (2017). Adult attachment, stress, and romantic relationships. *Current Opinion in Psychology*, 13, 19-24. <https://doi.org/10.1016/j.copsyc.2016.04.006>
- Sisi, Q., Jinfeng, Z., Lili, W., ve Jianxin, Z. (2021). Attachment styles, self-esteem, flexible goal adjustment, and intimate relationship satisfaction in women: A moderated mediation model. *The Journal of Psychology*, 155(4), 426-440. <https://doi.org/10.1080/00223980.2021.1896463>

- Skues, J. L., Williams, B., ve Wise, L. (2012). The effects of personality traits, self-esteem, loneliness, and narcissism on Facebook use among university students. *Computers in Human Behavior*, 28, 2414-2419. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2012.07.012>
- Smith, S. (2022). 30 pros and cons of online dating, *Marriage.com*, Erişim Tarihi: 06.07.2023 <https://www.marriage.com/advice/relationship/pros-cons-of-online-dating/>
- Smith, A. (2016). 15% of American adults have used online dating site sor mobile dating apps, *Pew Research Center*. Erişim Tarihi: 06.07.2023 <https://www.pewresearch.org/internet/2016/02/11/15-percent-of-american-adults-have-used-online-dating-sites-or-mobile-dating-apps/>
- Smith, K. M., Cobb, K. F., Reed-Fitzke, K., Ferraro, A. J., Duncan, J. M., ve Lucier-Greer, M. (2021). Connections between parental reciprocity and emerging adult depressive symptoms and loneliness: The role of peer social support. *Canadian Journal of Behavioural Science*, 54(1), 52. <https://doi.org/10.1037/cbs0000284>
- So, W. M., Fiori, M., Marini, A., Murphy, N. A., ve Stein, G. L. (2022). Relationship talk with partners and friends during emerging adulthood: The role of relationship satisfaction. *Journal of Social, Behavioral, and Health Sciences*, 16(1), 48–72. <https://doi.org/10.5590/JSBHS.2022.16.1.04>
- Soğancı, D. (2017). *Bağlanma stillerinin romantik ilişki doyumu üzerindeki etkisi* (Yayın no. 466100) [Yayınlanmış yüksek lisans tezi, Haliç Üniversitesi]. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezDetay.jsp?id=LrjFtYLwpBbImg-08rL6A&no=Ejqa68GnAYD8tdHnc0Ij2Q>
- Sternberg, R. J. (1986). A triangular theory of love. *Psychological Review*, 93(2), 119–135. <https://doi.org/10.1037/0033-295X.93.2.119>
- Stoicescu, M., ve Rughinis, C. (2021). Perils of digital intimacy. A classification framework for privacy, security, and safety risks on dating apps. *23rd International Conference on Control Systems and Computer Science (CSCS)*. <https://doi.org/10.1109/cscs52396.2021.00081>
- Stoll, C. (2011). Digital dating. *Ethos* 11-9.

- Sullivan, B.F. ve Schwebel, A. I. (1995). Relationship belief and expectations of satisfaction in marital relationships: Implications for family practitioners. *The Family Journal*, 3(4), 298- 305. <https://doi.org/10.1177/1066480795034003>
- Sumter, S. R., Valkenburg, P. M., ve Peter, J. (2013). Perceptions of love across the lifespan: Differences in passion, intimacy, and commitment. *International Journal of Behavioral Development*, 37(5), 417–427. <https://doi.org/10.1177/0165025413492486>
- Sumter, S. R., Vandenbosch, L., ve Ligtenberg, L. (2017). Love me Tinder: Untangling emerging adults' motivations for using the dating application Tinder. *International Journal of Emerging Technologies and Society*, 15(2), 39-55. <https://doi.org/10.1177/1838081317708805>
- Sümer, N., ve Güngör, D. (1999). Yetişkin bağlanma stilleri ölçeklerinin Türk örneklemini üzerinde psikometrik değerlendirmesi ve kültürlerarası bir karşılaştırma. *Türk Psikoloji Dergisi*, 14(43), 71-106. Erişim Tarihi: 06.07.2023 https://www.researchgate.net/profile/Nebi-Suemer-2/publication/299011827_Psychometric_evaluation_of_adult_attachment_measures_on_Turkish_samples_and_a_cross-cultural_comparison/links/565ca7e008ae1ef92981efd2/Psychometric-evaluation-of-adult-attachment-measures-on-Turkish-samples-and-a-cross-cultural-comparison.pdf?sg%5B0%5D=started_experiment_milestone&origin=journalDetail&rtd=e30%3D
- Sümer, N., ve Cozzarelli, C. (2004). The impact of adult attachment on partner and self-attributions and relationship quality. *Personal Relationships*, 11(3), 355–371. <https://doi.org/10.1111/j.1475-6811.2004.00087.x>
- Sümer, N. (2006). Yetişkin Bağlanma Ölçeklerinin Kategoriler ve Boyutlar Düzeyinde Karşılaştırması. *Türk Psikoloji Dergisi*, 21(57), 1-22. Erişim Tarihi: 06.07.2023 http://www.nebisumer.com/wp-content/uploads/2016/01/S%C3%BCmer_2006_TPD_-21_-1-22_Baglanmaboyutlari.pdf
- Syed, M. (2016). Emerging adulthood: Developmental stage, theory, or nonsense. *The Oxford handbook of emerging adulthood*, 11–25.

- Şabanoğlu, H. (2021). Üniversite öğrencilerinde sanal bağlanmanın yordanması (Yayın no. 686741) [Yayınlanmış yüksek lisans tezi, Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi]. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezDetay.jsp?id=eRyMGUBrYefj235m8xs2Gw&no=OTIttOhJSeEhHGIRsfkSbQ>
- Tarcan, N. (2021). *Akıllı telefon kullanımı ve bağlanma arasındaki ilişkinin incelenmesi* (Yayın no. 668330) [Yayınlanmış yüksek lisans tezi, Üsküdar Üniversitesi]. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>
- Taylor, A. C., Rappleyea, D. L., Fang, X., ve Cannon, D. (2013). Emerging adults' perceptions of acceptable behaviors prior to forming a committed, dating relationship. *Journal of Adult Development*, 20, 173-184. <https://doi.org/10.1007/s10804-013-9169-3>
- T.C. Sağlık Bakanlığı (2021). Bakan Koca, Türkiye'nin Kovid-19'la 1 Yıllık Mücadele Sürecini Değerlendirdi. Erişim Tarihi: 06.07.2023 <https://www.saglik.gov.tr/TR,80604/bakan-koca-turkiyenin-kovid-19la-1-yillik-mucadele-surecini-degerlendirdi.html#:~:text=Sa%C4%9Fl%C4%B1k%20Bakan%C4%B1%20Dr.,y%C4%B1l%C4%B1k%20s%C3%BCre%C4%9Ferlendirmelerde%20bulundu>
- Ting, A. E., ve McLachlan, C. S. (2022). Intimate relationships during COVID-19 across the genders: An examination of the interactions of digital dating, sexual behavior, and mental health. *Social Sciences* 11, 297. <https://doi.org/10.3390/socsci11070297>
- Tingting, L. , Yinan, W., ve Zhongxuan, L. (2021): The cruel optimism of digital dating: heart-breaking mobile romance among rural migrant workers in South China. *Information, Communication & Society*, 25(11), 1614-1631. <https://doi.org/10.1080/1369118X.2021.1874039>
- Tkach, C., ve Lyubomirsky, S. (2006). How do people pursue happiness?: Relating personality, happiness-increasing strategies, and well-being. *Journal of Happiness Studies*, 7(2), 183–225. <https://doi.org/10.1007/s10902-005-4754-1>

- Tolcheva, S. (2022). Are dating apps worth it? 10 pros and cons of online dating. *Make Use Of*, Erişim Tarihi: 06.07.2023 <https://www.makeuseof.com/are-dating-apps-worth-it-pros-cons/>
- Toma, C. L., Hancock, J. T., ve Ellison, N. B. (2008). Separating fact from fiction: An examination of deceptive self-presentation in online dating profiles. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 34, 1023-1036. <https://doi.org/10.1177/0146167208318067>
- Tomlinson, E. C. (2013). The role of invention in digital dating site profile composition. *Computers and Composition*, 30, 115-128. <https://doi.org/10.1016/j.compcom.2013.04.003>
- Toplu-Demirtaş, E., Akcabozan-Kayabol, N. B., Araci-Iyaydin, A., ve Fincham, F. D. (2020). Unraveling the roles of distrust, suspicion of infidelity, and jealousy in cyber dating abuse perpetration: An attachment theory perspective. *Journal of Interpersonal Violence*, 37(3-4). <https://doi.org/10.1177/0886260520927505>
- Tucker, J. S., ve Anders, S. L. (1999). Attachment style, interpersonal perception accuracy, and relationship satisfaction in dating couples. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 25(4), 403–412. <https://doi.org/10.1177/0146167299025004001>
- Twenge, J. M., Campbell, W. K., ve Foster, C. A. (2003). Parenthood and marital satisfaction: A meta-analytic review. *Journal of Marriage and Family*, 65(3), 574-583. <https://doi.org/10.1111/j.1741-3737.2003.00574.x>
- Twenge, J. M., ve Campbell, W. K. (2019). Media use is linked to lower psychological well-being: Evidence from three datasets. *Psychiatric Quarterly*, 90, 311-331. <https://doi.org/10.1007/s11126-019-09630-7>
- Tyler, T. R. (2002). Is the internet changing social life? It seems the more things change, the more they stay the same. *Journal of Social Issues*, 58(1), 195–205. <https://doi.org/10.1111/1540-4560.00256>
- Ulu Ercan, E., ve Hacıoğlu, A. Ş. G. (2021). Beliren yetişkinlerin ilişki doyumlarının ilişki inançları, beden ve kendilik algısı ile kişilerarası yetkinlik değişkenlerine göre yordanması. *Turkish Studies - Education*, 16(2), 781-794. Erişim Tarihi: 06.07.2023

<https://web.p.ebscohost.com/ehost/pdfviewer/pdfviewer?vid=0&sid=2c9a198c-e54a-4942-a431-bfa5703153df%40redis>

- Uyar, M. (2019). *Beliren yetişkinlik dönemindeki bireylerin psikolojik iyi oluş düzeylerini yordamada bağlanma tarzları ve bilişsel duygu düzenlemenin rolünün incelenmesi* (Yayın no. 533876) [Yayınlanmış yüksek lisans tezi, T. C. Maltepe Üniversitesi]. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>
- Valkenburg, P. M., ve Peter, J. (2007). Preadolescents' and adolescents' online communication and their closeness to friends. *Developmental psychology*, 43(2), 267. <https://doi.org/10.1037/0012-1649.43.2.267>
- Vanhalst, J., Luyckx, K., Scholte, R. H. J., Engels, R. C. M. E., ve Goossens, L. (2015). Low self-esteem as a risk factor for loneliness in adolescence: Perceived-but not actual-social acceptance as an underlying mechanism. *Journal of Abnormal Child Psychology*, 43(4), 701-713. Erişim Tarihi: 06.07.2023 <https://link.springer.com/article/10.1007/s10802-013-9751-y>
- Verduyn, P., Ybarra, O., Résibois, M., Jonides, J., ve Kross, E. (2015). Do social network sites enhance or undermine subjective well-being? A critical review. *Social Issues and Policy Review*, 9(1), 274-302. <https://doi.org/10.1111/sipr.12033>
- Wang, K., Frison, E., Eggermont, S., ve Vandenbosch, L. (2018). Active public Facebook use and adolescents' feelings of loneliness: Evidence for a curvilinear relationship. *Journal of adolescence*, 67, 35-44. <https://doi.org/10.1016/j.adolescence.2018.05.008>
- Wang, Z., Tchernev, J. M., ve Solloway, T. (2012). A dynamic longitudinal examination of social media use, needs, and gratifications among college students. *Computers in Human Behavior*, 28(5), 1829–1839. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2012.05.001>
- Wei, M., Russell, D. W., Mallinckrodt, B., ve Vogel, D. L. (2007). The Experiences in Close Relationship Scale (ECR)-Short Form: Reliability, Validity, and Factor Structure. *Journal of Personality Assessment*, 88(2), 187–204. <https://doi.org/10.1080/00223890701268041>

- Weisskirch, R. S., ve Delevi, R. (2011). "Sexting" and adult romantic attachment. *Computers in Human Behavior*, 27, 1697-1701. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2011.02.008>
- Weisskirch, R. S. (2017). Abilities in romantic relationships and well-being among emerging adults. *Marriage and Family Review*, 53, 36-47. <https://doi.org/10.1080/01494929.2016.1195471>
- Whisman, M. A., ve Uebelacker, L. A. (2012). Impairment and distress associated with relationship discord in a national sample of married or cohabiting adults. *Journal of Family Psychology*, 26(2), 191-195. <https://doi.org/10.1037/0893-3200.20.3.369>
- Whitton, S. W., ve Kuryluk, A. D. (2012). Relationship satisfaction and depressive symptoms in emerging adults: Cross-sectional associations and moderating effects of relationship characteristics. *Journal of Family Psychology*, 26(2), 226–235. <https://doi.org/10.1037/a0027267>
- Whitty, M. T., ve Gavin, J. (2001). Age/sex/location: uncovering the social cues in the development of online relationships. *CyberPsychology and Behavior*, 4(5), 623-630. <https://doi.org/10.1089/109493101753235223>
- Wiederhold, B. K. (2021). How COVID has changed online dating and what lies ahead. *Cyberpsychology, Behavior, and Social Networking*, 24(7), 435-436. <https://doi.org/10.1089/cyber.2021.29219.editorial>
- Wilson, R. E., Gosling, S. D., ve Graham, L. T. (2012). A review of Facebook research in the social sciences. *Perspectives on Psychological Science*, 7, 203-220. <https://doi.org/10.1177/1745691612442904>
- Willoughby, T. (2008). A short-term longitudinal study of internet and computer game use by adolescent boys and girls: Prevalence, frequency of use, and psychosocial predictors. *Developmental Psychology*, 44(1), 195-204. <https://doi.org/10.1037/0012-1649.44.1.195>
- Wolford-Clevenger, C., Zapor, H., Brasfield, H., Febres, J., Elmquist, J., Brem, M., ve Stuart, G. L. (2016). An examination of the partner cyber abuse questionnaire in a college student sample. *Psychology of Violence*, 6(1), 156–162. <https://doi.org/10.1037/a0039442>

- Yarkovsky, N. (2016). *Experiences of dating violence in emerging adult couples: The role of attachment style and emotion regulation* (Erişim Tarihi: 06.07.2023) [Yayınlanmış doktora tezi, Windsor Üniversitesi]. <https://scholar.uwindsor.ca/cgi/viewcontent.cgi?article=6877&context=etd>
- Yarwood, M. F. G. (2013). *The relationship between love styles and digital dating outcomes: A multiple mediation test of the perceived importance of dating features scale* (Erişim Tarihi: 06.07.2023) [Yayınlanmış doktora tezi, Teksas Teknik Üniversitesi]. <https://ttu-ir.tdl.org/handle/2346/50725>
- Yavuzer, Y., Albayrak, G., ve Kılıçarslan, S. (2018). Relationships amongst aggression, self-theory, loneliness, and depression in emerging adults. *Psychological Reports*, 122(4), 1235-1258. <https://doi.org/10.1177/0033294118784866>
- Yıldız, F. ve Özarlan, Z. (2022). Kadınların deneyimlerinden dijital flört şiddetine bakmak. *Etkileşim*, 9, 72-101. <https://doi.org/10.32739/etkilesim.2022.5.9.156>
- Yıldız, S. İ. (2021). *Beliren yetişkinlerde yalnızlığın yordayıcıları olarak bağlanma stilleri, reddedilme duyarlılığı ve mükemmeliyetçiliğin incelenmesi* (Yayın no. 683557) [Yayınlanmış yüksek lisans tezi, Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi]. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezDetay.jsp?id=bZLL8Qe7-eevIYi8yLshDg&no=Oqxy4s-mRQdh5os9o1qUhQ>
- Yonar, S. (2019). *Beliren yetişkinlerde bağlanma ve romantik yalnızlık arasındaki ilişkide flört kaygısının aracı rolü* (Yayın no. 579653) [Yayınlanmış yüksek lisans tezi, İstanbul Üniversitesi]. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezDetay.jsp?id=wK7DZsBpdqe2nAPPEbJo-Q&no=7z0fgPJVEOxC0xmdk2Q3AA>
- Yolcu, D., ve Akbay, S. E. (2020). Dating violence among university students: The role of self-esteem, perceived relationship self-efficacy and attachment styles. *European Journal of Education Studies*, 7(10). <https://doi.org/10.46827/ejes.v7i10.3300>
- Youngvorst, L. J., ve Pham, T. N. (2023). Virtual Dating and the COVID-19 Pandemic: Investigating Motives, Predictors, and Outcomes. *Human Communication &*

- Zeybek, E. (2021). *Sosyal medya kullanımının yalnızlık algısına olan etkisinin değerlendirilmesi* (Yayın no. 684609) [Yayınlanmış yüksek lisans tezi, İstanbul Gelişim Üniversitesi].
https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezDetay.jsp?id=pG33-8H2N0IDpDfazfuPpQ&no=N0LzfVwRqrGrJ_349BlTXw
- Zhan, S., Shrestha, S., ve Zhong, N. (2022). Romantic relationship satisfaction and phubbing: The role of loneliness and empathy. *Frontiers. Psychology*, 13, 967339.
<https://doi.org/10.3389/fpsyg.2022.967339>
- Zimmer-Gembeck, M. J., ve Petherick, J. (2006). Intimacy dating goals and relationship satisfaction during adolescence and emerging adulthood: Identity formation, age and sex as moderators. *International Journal of Behavioral Development*, 30(2), 167–177.
<https://doi.org/10.1177/0165025406063636>

EKLER

Ek 1: Bilgilendirilmiş Onam Formu

BİLGİLENDİRİLMİŞ ONAM FORMU

Sizi Gülşah Nurgül Han tarafından T.C. Maltepe Üniversitesi Gelişim Psikolojisi Yüksek Lisans tez çalışması kapsamında Dr. Öğr. Üyesi Nesteren Gazioğlu danışmanlığında yürütülen "Dijital Platformlarda Flört Eden İlişki Doyumunun ve Yalnızlık Algısının Beliren Yetişkinlerde Bağlanma Stillerine Göre İncelenmesi" başlıklı yüksek lisans tez çalışmasına katılmaya davet ediyoruz. Dijital platformlarda flört eden beliren yetişkinlerin bağlanma stillerine göre ilişki doyumlarını ve yalnızlık düzeylerinin ilişkisinin incelendiği çalışmada, ülkemizdeki dijital platformlarda flört eden beliren yetişkinlerin profilinin belirlenmesi hedeflenecektir.

Beliren yetişkinlerin dijital flört kullanımına ve bağlanma stillerine göre ilişki doyum düzeylerinin ve yalnızlık düzeylerinin anlaşılması bilime katkı sağlayacak ve dijital platformlarda flört eden beliren yetişkinlerin ilişki doyum ve yalnızlık ile ilgili gereksinim ve ihtiyaçlarını saptamamıza yardımcı olacaktır. Bu çalışmaya katılmak tamamen gönüllülük esasına dayanmaktadır. Çalışmanın amacına ulaşması için sizden beklenen, bütün soruları eksiksiz, kimsenin baskısı veya telkini altında olmadan, size en uygun gelen cevapları içtenlikle verecek şekilde cevaplamanızdır.

Bu formu okuyup onaylamanız, araştırmaya katılmayı kabul ettiğiniz anlamına gelecektir. Ancak, çalışmaya katılmama veya katıldıktan sonra herhangi bir anda çalışmayı bırakma hakkına da sahipsiniz. Çalışma ortalama 30 dakika sürmektedir. Bu çalışmadan elde edilecek bilgiler tamamen araştırma ve bilimsel yayın amacı ile kullanılacak olup kişisel bilgi formu bilgileriniz gizli tutulacaktır. Araştırma sonuçlarını öğrenmek istiyorum" maddesini seçtiğiniz takdirde araştırma tamamlandığında genel sonuçlar/makale, ilettiğiniz bilgilerden size iletilecektir. Araştırma hakkında daha fazla bilgiye ihtiyaç duyarsanız araştırmacıya e-posta adresinden ulaşabilirsiniz.

Yukarıda yer alan ve araştırmadan önce katılımcıya/gönüllüye verilmesi gereken bilgileri okudum ve katılmam istenen çalışmanın kapsamını ve amacını, gönüllü olarak üzerime düşen sorumlulukları tamamen anladım. Bu çalışmayı istediğim zaman ve herhangi bir neden belirtmek zorunda kalmadan bırakabileceğimi ve bıraktığım takdirde herhangi bir olumsuzluk ile karşılaşmayacağımı anladım. Bu koşullarda söz konusu araştırmaya kendi isteğimle, hiçbir baskı ve zorlama olmaksızın katılmayı kabul ediyorum.

Araştırmaya katılmayı kabul ediyorum.

İsim Soyisim:

İmza:

Tarih:

Ek 2: Kişisel Bilgi Formu

KİŞİSEL BİLGİ FORMU

Yaşınız:

Cinsiyetiniz:

- Kadın
- Erkek
- Belirtmek istemiyorum

Üniversite öğrencisi misiniz?:

- Evet

Sınıfınız:

- Hazırlık
- 1. Sınıf
- 2. Sınıf
- 3. Sınıf
- 4. Sınıf
- 5. Sınıf
- 6. Sınıf
- Hayır
- Belirtmek istemiyorum

Medeni durumunuz nedir?

- Bekarım, romantik ilişkim var
- Bekarım, romantik ilişkim yok
- Evli
- Evli, ayrı yaşıyor
- Boşanmış
- Dul
- Belirtmek istemiyorum

Kullandığınız sosyal medya uygulamalarını işaretleyiniz:

- Instagram
- Facebook
- Twitter
- Youtube
- TikTok
- Snapchat
- Tinder
- Happn
- Inner Circle
- Tango

- Kullanmıyorum
- Diğer:

Günde sosyal medya kullanım zaman aralığını işaretleyiniz:

- 1 saatten az
- 1-5 saat arası
- 5-9 saat arası
- 9-13 saat arası
- 13 saat ve üzeri
- Kullanmıyorum

Dijital Flört ediyor musunuz? (Dijital flört, fiziksel temasa izin vermeyen medya aracılığıyla romantik ilişkiler aramayı ve sürdürmeyi içermektedir. Dijital flört medyası, mobil mesajlaşma ve uygulamaları, sosyal ağ hizmetlerini, çevrimiçi flört hizmetlerini ve internet ile ilgili diğer hizmetleri içermektedir.)

- Evet

***Kullandığınız uygulamalar:**

- Instagram
- Facebook
- Twitter
- Tinder
- Happn
- Inner Circle
- Tango
- Diğer:

***Kullanım süreniz: (günde)**

- 1 saatten az
- 1-3 saat
- 3-5 saat
- 5-7 saat
- 7-9 saat
- 9-11 saat
- 11-13 saat
- 13 saat ve üzeri

***İlk ne zaman kullanmaya başladınız?:**

***Dijital flört platformlarında aynı anda kaç kişiyle konuşuyorsunuz?:**

- 1 kişi
- 1-10 kişi arası
- 10-20 kişi arası
- 20 kişiden fazla

***Kullanım amacınız:**

- Vakit geçirmek için

- Beğendiğim birisi var, onunla iletişime geçmek için
- Yeni birileriyle tanışmak için
- Cinsel birliktelik için
- Tek gecelik ilişki için
- İlişki bulmak için
- Eğlenmek için
- İlgi görmek için
- Evlenmek için
- Diğer:
- Hayır
- Belirtmek istemiyorum

***Dijital flört platformunda tanıştığınız kişilerle görüşüyor musunuz?**

- Evet
- Hayır
- Belirtmek istemiyorum

Sosyal medya hesaplarınızda kimlerle arkadaş olursunuz?

- Yüz yüze görüştüğüm kişilerle
- Tanıdığım kişilerle
- Eski arkadaşlarımla
- Tanımadığım ancak ortak nokta olan kişilerle(hobi grupları, benzer semtlerde oturmak gibi)
- Tanımadığım aynı cinsiyetten
- Tanımadığım karşı cinsten kişilerle
- Arkadaşlarımla arkadaşları
- Diğer (lütfen tanımlayın):

Yüz yüze görmediğiniz, sadece sosyal medya uygulamalarında tanıdığınız bağlantılarınız var mı?

- Yok
- Var (lütfen açıklayınız, kaç kişiler? neden ve nasıl bu kişi/kişilerle bağlantı kurdunuz?)

Tanımadığınız karşı cinsiyetten kişiler tarafından paylaşımlarınızın beğenilmesi sizi etkiler mi?

- Evet
- Hayır

Beğenen kişi ile çevrim içi/ sanal arkadaşlığı sürdürür müsünüz?

- Evet
- Hayır

Sosyal medya uygulamalarının en sevdiğiniz yönleri nelerdir?

- Yalnız hissetmememi sağlıyor
- Kafamı dağıtıyor
- Bilgi ediniyorum
- Fikirleri, fotoğrafları paylaşıyorum

- Arkadaşlarımla/ailemle iletişim kuruyorum
- Yenilikleri takip ediyorum
- Beğenildiğimi hissetmemi sağlıyor
- Haberdar oluyorum
- Yeni arkadaşlıklar kuruyorum
- İlişki kurmamı sağlıyor
- Diğer:

Ek 3: İlişki Doyumu Ölçeği

İLİŞKİ DOYUMU ÖLÇEĞİ

1.	Sevgiliniz ihtiyaçlarını ne kadar iyi karşılıyor?	Hiç karşılıyor 1	2	3	4	5	6	Çok iyi karşılıyor 7
2.	Genel olarak ilişkinizden ne kadar memnunsunuz?	Hiç memnun değilim 1	2	3	4	5	6	Çok memnunum 7
3.	İlişkiniz ne dereceye kadar sizin başlangıçtaki beklentilerinizi karşılıyor?	Hiç karşılıyor 1	2	3	4	5	6	Tamamen karşılıyor 7
4.	Sevgilinizi ne kadar seviyorsunuz?	Hiç sevmiyorum 1	2	3	4	5	6	Çok seviyorum 7

Ek 4: UCLA Yalnızlık Ölçeği

UCLA YALNIZLIK ÖLÇEĞİ

		Hiç yaşamam	Nadiren yaşarım	Bazen yaşarım	Sık sık yaşarım
1.	Kendimi çevremdeki insanlarla uyum içinde hissediyorum.				
2.	Arkadaşım yok.				
3.	Başvuracağım kimse yok.				
4.	Kendimi tek başıyaymışım gibi hissetmiyorum.				

Ek 5: Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri - II Ölçeği

YAKIN İLİŞKİLERDE YAŞANTILAR ENVANTERİ - II

		Hiç Katılmıyorum	Oldukça Katılmıyorum	Kısmen Katılmıyorum	Kararsızım/Fikrim Yok	Kısmen Katılıyorum	Oldukça Katılıyorum	Tamamen Katılıyorum
1.	Birlikte olduğum kişinin sevgisini kaybetmekten korkarım.							
2.	Gerçekten ne hissettiğimi birlikte olduğum kişiye göstermemeyi tercih ederim.							
3.	Sıklıkla, birlikte olduğum kişinin artık benimle olmak istemeyeceği korkusuna kapılırım.							
4.	Özel duygu ve düşüncelerimi birlikte olduğum kişiyle paylaşmak konusunda kendimi rahat hissederim.							

Ek 6: Ölçek İzinleri

“Bu belge, Yükseköğretim Kurulu tarafından 19.01.2021 tarihli “*Lisansüstü Tezlerin Elektronik Ortamda Toplanması, Düzenlenmesi ve Erişime Açılmasına İlişkin Yönerge*” ile bildirilen 6698 Sayılı Kişisel Verilerin Korunması Kanunu kapsamında gizlenmiştir.

ÖZGEÇMİŞ

Gülşah Nurgül HAN ÇELİK

Eğitim

Yüksek Lisans 2020-2023 Maltepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü
Psikoloji Anabilim Dalı, Gelişim Psikolojisi
Lisans 2013-2019 Maltepe Üniversitesi, İnsan ve Toplum Bilimleri
Fakültesi, Psikoloji (İNG)

İş/İstihdam (Varsa)

2022- Maltepe Üniversitesi Teknoloji ve İnsan İlişkileri Uygulama ve
Araştırma Merkezi, Psikolog
2019-2022 Aile İletişim Psikolojik Danışmanlık Merkezi, Psikolog

Mesleki Birlik/Dernek Üyelikleri (Varsa)

2016 Çift ve Aile Terapisi Derneği (ÇATED)

